

18th July 1957]

SRI S. M. ANNAMALAI: On a point of order, Sir. சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, 'ladies without beauty' என்று சட்ட மன்ற உறுப்பினர் வியாகரணம் அவர்கள் சொல்லி வட ஆற்காடு மாவட்டப் பெண்களின் மரியாதையை குறைக்கும் அளவுக்குப் பேசியிருக்கிறார். அந்த வார்த்தையை கனம் விநாயகம் அவர்கள் வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, I am myself a resident of North Arcot district. I was a student of Voorhese College, Vellore. I know out of experience the veracity of my statement. There is no insult to anybody. It is a bare statement of fact. (Laughter.)

MR. SPEAKER: I would have taken no objection to the statement of Sri K. Vinayakam except to that portion where he stated 'ladies without beauty'. If he withdraws that portion, the other things can remain.

SRI K. VINAYAKAM: I would like once again to submit to you that no insult to the ladies of that district was meant. It is a statement of fact. It is my experience. (Laughter.) But in view of the strong opposition from the members of that district and in view of your request, I humbly withdraw that portion.

MR. SPEAKER: We now pass on to the next item on the agenda.

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1957-58—*cont.*

(1) DEMAND XVI—MEDICAL.

(2) DEMAND XVII—PUBLIC HEALTH.

(3) DEMAND XXXVII—CAPITAL OUTLAY ON PUBLIC HEALTH—*cont.*

MR. SPEAKER: I should like every hon. Member to take only seven minutes, because I have got a large number of speakers. Srimathi A. Suares will now speak.

* **SRIMATHI A. SUARES:** Mr. Speaker, Sir, I desire to place before the House the necessity for greater facilities for post-graduate education in the medical field. On the maternity side, as you know, the Government Maternity Hospital, Egmore, has been up-graded and provides training for the D.G.O. and the M.D. midwifery course for candidates from all over India. For the D.G.O. course, six seats are reserved for Madras State, out of a sanctioned strength of 12 seats. But for the M.D. course, only two seats are given to Madras. Out of six seats, one seat is given to Andhra Pradesh and the remaining three seats are for other States in India. There are three Government Medical Colleges in Madras State and every year a large number of candidates pass the M.B.B.S., degree examination. Many of them desire to qualify themselves for higher degrees, but when there are only two seats for the M.D. midwifery course, it is only natural that many doctors

9-14
a.m.

[Srimathi A. Suares]

[18th July 1957]

are disappointed year after year when they do not secure seats for the course. This year, two doctors with five to seven years service, were deputed to this course, which means that doctors with less than a service of five years did not have the chance of being selected, if length of service is the basis on which the selections are made.

The hospitals in the Madras State are expanding from year to year in the five year plans of the country. We want highly qualified doctors for every hospital. Unless greater facilities are provided for post-graduate education, doctors will be forced to go abroad to improve their qualifications. This should not be necessary as the M.D. course is provided in India and, as we know, the standard of medical education in the Madras State is considered to be almost the highest in India. I request the Madras Government to provide from next year at least three more seats in the Government Maternity Hospital and transfer the Andhra seat to Madras, as the M.D. course is conducted at Visakhapatnam. (This year the Andhra Government did not depute a candidate. So that seat is given to a Madrasi.) If this is done, there will be six seats for the M.D. course for the Madras State.

Candidates in the up-graded institution in Egmore are given scholarships by the Central Government. If the Madras Government will give the same rate of scholarship to the three additional seats now proposed, the cost will come to Rs. 9,000 per annum. There is provision for two seats in the Stanley Medical College, of which one is reserved for the Vellore Medical College. As this is not an up-graded institution, no scholarships are given to these candidates. If two more seats are given to Stanley Medical College, if possible even from this year, there will be no additional cost to the Government.

I support the Demand for Grant for Rs. 4,03,74,300 under the head 'Medical.' Extra provision has been made under various heads in the Budget. There is substantial increase of provision under the heads medical colleges, hospitals and dispensaries, mobile medical units, and health centres in the N.E.S. blocks. When these additional amounts have been fully utilized, the Madras Medical Department will have taken many steps forward on the road to development.

9-48
a.m.

SRI A. RAJA GOUNDAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்த மான்யக் கோரிக்கையை அதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். ராஜிபுரத்தில் குடி தண்ணீர் வசதியைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ராஜிபுரம் ஒரு வரண்ட பிரதேசம். அங்கு பல கிணறுகள் இருக்கின்றன. ஆனால் ஆறுகள் ஓடவில்லை. கிணற்றில் தண்ணீர் ஊறு வதற்குக் காரணம் அங்குள்ள ஏரிதான். ராஜிபுரத்தில் மழை காலத்தில் தண்ணீர் வந்து நிரம்பினால், இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குத் தண்ணீர் நிற்கும். அதற்குப் பிறகு அந்தக் கிணற்றில் தண்ணீர் ஊறும். அவ்வாறு தண்ணீர் சுலமமாகக் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கது. சுமார் பத்து வருஷ காலமாக அந்த ஏரியில் சாகுபடி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மழை

18th July 1957]

[Sri A. Raja Goundar]

காலத்தில் தண்ணீர் வரும்போது, அத்தண்ணீர் எரிக்குள் வாழ்ந்திருக்கிறவர்கள் செய்து தண்ணீரைச் சேதப் படுத்திவிடுகிறார்கள். அதனால் அந்த எரியில் தண்ணீர் வந்து தங்குவதில்லை. அவ்வாறு தங்காத காரணத்தினால் கிணறுகள் வரண்டு போயிருக்கின்றன. குடிக்கத் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. ஆகையால், கனம் மந்திரி அவர்கள் அந்த எரியில் சாகுபடி செய்கிறவர்களை அப்புறப்படுத்திவிட்டால்தான் மழை காலத்தில் தண்ணீர் வந்து நிரம்பும்; கிணறுகளில் தண்ணீர் ஊறும். ஆதலால், எரியில் சாகுபடி செய்கிறவர்களை சர்க்கார் உடனடியாக அப்புறப்படுத்தவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக ராஜ்புரத்தைச் சுற்றி பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு சுகாதார வசதியும், ஆஸ்பத்திரி வசதியும் கிடையாது. அவைகளுக்கு ஆஸ்பத்திரி ஏற்படுத்தி வைத்திய வசதி கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ராஜ்புரத்தை சுற்றி பல கிராமங்கள் இருப்பதால் ராஜ்புரம் ஆஸ்பத்திரியை விஸ்தரித்து, அதற்கு பரிசீலனை வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேலம் ஜில்லா தலைமை ஆஸ்பத்திரியைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சேலம் ஜில்லாவில் ஜனத் தொகை ஜாஸ்தி. மேலும் அங்கிருக்கும் ஆஸ்பத்திரி நெருக்கமான இடத்தில் இருக்கிறது. அந்த ஆஸ்பத்திரியை விஸ்தரித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்புக்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வைத்திய வசதி, பொது சுகாதாரம் பற்றிய மானியப்பிரேரணைகளின் மீது கொண்டு வந்திருக்கிற வெட்டுப்பிரேரணைகளை ஆதரிக்கிற முறையில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். 9-52 a.m.

சர்க்கார் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தின் கீழே வைத்திய வசதி பெறுகிற தொழிலாளர்கள், அவர்கள் எந்த அளவிற்கு அந்த வைத்திய வசதிகளைப் பெற வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு அவர்களுக்கு இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் வசதி செய்து கொடுக்க வில்லையென்று நான் இன்று குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்ய இன்ஷூரன்ஸ் திட்டமானது கோவையிலே முதலிலே அமுலுக்கு வந்தது. அதற்கு அடுத்தபடியாக சென்னையிலும் மதுரையிலும் அமுலுக்கு வந்திருக்கிறது. இந்த இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை அமுலுக்கு கொண்டு வந்ததன் நோக்கம் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுக்குத்தான் அதிக வியாதி வருமாதலால் தொழிலாளர் தங்கள் வருமானத்திலிருந்து ஒரு பகுதியைக் கொடுத்து அதன் மூலமாக விசேஷமான வைத்திய சலுகை பெறுவதற்காக ஏற்பட்டது. பொது ஜனங்களைப்போல் அவர்களும் வரி செலுத்துகிறார்கள். அதைத்தவிர வைத்தியத்திற்காக ஒரு தனிப்பட்ட கட்டணம் செலுத்துகிறார்கள். அப்படி இருந்தும் கூட அவர்களுக்கு சரியான, தேவைக்குப் போதுமான வைத்திய வசதி கொடுக்கப்படவில்லை யென்றால் அது வருந்தக் கூடிய ஒரு விஷயம்தான். உதாரணமாக, கோவையிலே சுமார் 45 ஆயிரம் பேர்களுக்குமேல், 50 ஆயிரம் வரையில் தொழிலாளர்கள் இந்தத்திட்டத்தின் கீழ் வந்திருக்கிறார்கள். கோவையிலுள்ள தலைமை ஆஸ்பத்திரியில்தான் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கும் பரிசீலனை வசதி செய்யப்படுகிறது. அவர்களுக்கு தனியான ஆஸ்பத்திரி நிர்மாணிக்க வேண்டுமென்று ஆரம்ப முதலே வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். இதற்கென்று புதிதாக ஒரு ஆஸ்பத்திரி கட்டவேண்டிய தில்லை. ஏற்கெனவே, இந்திய அரசாங்கத்தினர் உபயோகத்திலே இருந்த இராணுவ ஆஸ்பத்திரி ரெட் பீல்ட்ஸ் என்ற இடத்தில் இருக்கிறது. இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் அந்த ஆஸ்பத்திரியை இந்த திட்டத்தின் கீழ் எடுத்து உபயோகித்தால் தொழிலாளர்களுக்கு உபயோகமாகவிருக்கும் என்று சுட்டிக்காட்டவிரும்புகிறேன்.

பஞ்ச மில்களிலும் மற்ற என்ஜினீயரிங் தொழிற்சாலைகளிலும் வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் Occupation disease என்று சொல்லக் கூடிய T. B. வியாதிக்கு கடுமையாக ஆளாகிறார்கள். க்ஷயரோகம்

[Sri P. S. Chinnadurai]

[18th July 1957]

எல்லோருக்கும் வருகிறது. ஆனால் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்பவர்களுக்கு அதிகமாக வருகிறது. தொழிலாளர்களுக்கு ராஜ்ய இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தின் கீழே தனியான க்ஷயரோக ஆஸ்பத்திரி ஒன்றை ராஜ்ய முழுமைக்கும், அசாவது சென்னை, கோவை, மதுரை மூன்றுக்கும் சேர்த்து வசதியான இடத்தில் நிர்மாணித்தால் மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும்; தொழிலாளர்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். இப்போது கோயம்புத்தூரிலுள்ள பெருந்துரை ஸானடோரியத்திலும், தாம்பரம் டி. பி. ஸானடோரியத்திலும் தொழிலாளர்களுக்காக படுக்கைகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஏற்கெனவே பொது ஜனங்களுக்கு எவ்வளவு தேவைப்படுகிறதோ அவ்வளவு படுக்கைகள் இல்லாத நிலையில் தொழிலாளர்களுக்கு அந்த க்ஷயரோக ஆஸ்பத்திரியில் வேண்டிய வசதி செய்ய முடியவில்லை. இந்த ராஜ்ய முழுமைக்கும் ஒரு தனியான ஆஸ்பத்திரிக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று ராஜ்ய அரசாங்கத்தை கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதோடு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

9-57
a.m.

* DR. SRIMATHI T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN: சபைத் தலைவர் அவர்களே இந்த பொது சுகாதாரம், வைத்தியம், அத்தோடு Capital expenditure இவற்றின் தலைப்பில் கொண்டுவந்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை ஆதரிப்பதோடு முக்கியமாக கொள்கைகளைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாகரீகம் பெற்றது என்று சொல்லுகிற நாகரிகிலெல்லாம் Health Services என்ற பெயரில்தான் வைத்தியம் பொது சுகாதாரம், அதாவது வியாதி வராமல் தடுப்பது, இன்றும் ஒரே தலைமையின் கீழ் நடைபெற்று வருகிறது. ஆனால் இங்கு Director of Medical Services என்று ஒருவர் Director of Public Health என்று ஒருவர் ஆக இரட்டை ஆட்சிமுறை நடக்கிறது. நாகரீக நாடுகளில் இதுமாதிரி நடைபெற வில்லை என்று திருப்பிச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த சர்ச்சை மதராஸ் ராஜ்யத்தில் பல காலமாக நடந்து கொண்டிருந்தும் இது தீர்க்கப்படாததற்குக் காரணம் இருக்கிறது. நான் அதைப்பற்றி சொல்ல வரவில்லை. ஆனால் இந்த மந்திரி சபை Director of Health Services என்று ஒரு அதிகாரியை நியமிக்கவேண்டும். அந்த டைரக்டர் ஒரு ஸர்ஜனாக இருக்கலாம், அல்லது ஒரு (வைத்தியனாக) பிஸிஷனாக இருக்கலாம். Health Services என்ற முறையிலே ஒரு Director இருக்க வேண்டும். இரண்டு டிபார்ட்மெண்ட்களும் இணைய வேண்டும். வேண்டுமானால், உபதலைவர்கள் போட்டு, மெடிகல் பிரான்சீ, ஹெல்த் பிரான்சீ என்று பிரித்துக் கொள்ளலாம். இந்த மாதிரி அமைப்ப வேண்டுமென்று மாறுதல் கொண்டுவர இந்திய சர்கார் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை இந்த ராஜ்யத்தில் அமுலுக்குக் கொண்டுவர ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கின்றன; கீழே டிஸ்பென்சரிகள் இருக்கின்றன. அதைத்தவிர ஆரம்ப ஆரோக்கிய திட்ட விடுதிகள் இருக்கின்றன. இவைகளைப் படிப்படியாக இணைப்பதை ஐந்து வருட திட்டப்படி செய்யலாம். கிராமங்களில் வைத்திய வசதி செய்ய வேண்டுமென்று ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறது. ஆனால் டிஸ்பென்ஸரி தொடங்க வில்லை. ஆரோக்கிய விடுதி தொடங்குகிறார்கள். Health Visitor, Health Inspector என்று Staff கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அங்கு ஆரோக்கிய சூழ்நிலை இல்லை என்று எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். சமுதாய நல திட்டத்தில் வேலை செய்த போதும் எடுத்துச் சொல்ல கிளேம். இன்றைக்கு Medical Officer-க்கு Medical வேலை செய்ய நேரம் இருக்கிறது. ஆனால் ஆரோக்கிய வேலை செய்ய நேரம் இல்லை. Primary Health Unit முறையில் அந்த மாதிரி வாய்ப்புகள் கொடுக்கலாம். தாய்-சேய்-நல விடுதிகள் போன்றவைகளுக்கு பெண்டாக்டர்களை ஏற்படுத்தலாம். District Medical Officer-ம், District Health Officer-ம், Glorified Sanitary Inspector ஆக இல்லாமல் effective ஆக செயல்படுகிற முறையில் இருக்க வேண்டும். இதை எல்லாம் ஐந்து நிமிஷ, ஏழு நிமிஷ speech-ல் சொல்லி முடிக்க முடியாது, திட்டங்களை சரிவர வகுக்க வேண்டும்.

18th July 1957] [Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran]

நம்முடைய மெடிகல் காலேஜ்களில் சொல்லிக் கொடுக்க ஒரு சிலர் இருக்கிறார்கள். காலேஜ்களில் சொல்லிக்கொடுக்கும் புரொபசர்கள் முழு நேர புரொபசர்களாக இருக்கவேண்டுமா அல்லது தனிப்பட்ட முறையில் வருவாய் இருக்கிற—Private Practice வைத்தகொண்டிருக்கிற—புரொபசர்கள் இருக்கவேண்டுமா என்பது பலநான் பிரச்சனை. ஆசிரியர்கள் நல்ல விதமாக வைத்தியக் கல்வியை சொல்லிக்கொடுக்கவேண்டுமானால் நிச்சயமாக இரண்டும் செய்ய முடியாது. பணக்கவர்ச்சிதான் இருக்கும். ஒரு டாக்டராகிய நானே சொல்லிக்கொள்கிறேன். டாக்டர்களும் மனிதர்கள்தான். தெய்வமாக ஆக முடியாது. அவர்களுக்கு நல்ல சம்பளம் கொடுத்து முழு நேர ஆசிரியர்களாக ஆக்கி, Chemical, Surgical போன்ற பல துறைப் படிப்புகளை கற்றுக்கொடுக்க வாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேல்படிப்புக் கற்றுக்கொடுக்கவேண்டும் என்கிறோம். நம்முடைய மதராஸில் கஸ்தூரிபாய் மெட்ரனிடி ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அங்கு கற்றுக்கொடுக்க வசதி இருக்கிறது. அதனால் ஜனங்களுக்கு ரொம்பவும் வசதியாக இருக்கிறது. போஸ்ட் கிராஜுவேட்டுகள் நம்முடைய நகரத்தில் அதிகமாக தேவைப்படுகின்றனர். அப்படி அதிகமாக வேண்டும் என்று சொல்லும்போது அங்குள்ள ஸ்டாப்புகளை கொஞ்சம் அதிகப்படுத்தினால் செனகரியமாக இருக்கும். அதன் பிறகு எம். டி. பட்டம் பெற்றவர்களை நியமிக்கவேண்டும். இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நேற்று விவாதம் நடந்தபோது இரண்டொரு வார்த்தைகளைப்பற்றி தடங்கல் ஏற்பட்டதால் அவைகளைப்பற்றி கொஞ்சம் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதைப்பற்றி முதலில் சொல்லி மற்றதைப்பற்றி பிறகு சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். வைத்தியத் துறையில் “லெப்பர்” என்ற ஒரு சொல் இருக்கிறது. “லெப்பர்” என்றால் குஷ்டரோகி என்று அர்த்தம். இந்த வார்த்தையை உபயோகப்படுத்தினால் அது ஒரு வசை மொழியாகக் கருதுகிறார்கள். இழிவான சொல்லாகவும் ஜனங்கள் அதைக் கருதுகிறார்கள். அது இழிவான சொல்லாக இருப்பதால் அந்த வார்த்தையை எடுத்துவிட்டு அதற்குத்தக்க தமிழ்ச் சொல்லை அமைக்க வேண்டும் என்று வைத்திய உலகம் கேட்டுக்கொண்டார்கள். யாரும் இப்பொழுது அம்மைக்காரன் என்றும் டி. பி. என்றும் சொல்வது இல்லை. அதைப்போலவே லெப்பர் என்றும் சொல்லாமல் இருக்கும் படியான ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்குத் தகுந்த நாகரீக வார்த்தையை உபயோகப்படுத்தவேண்டும். அதைப்போலவே வெனிரியஸ் வியாதி இருக்கிறது. அது எப்படி உண்டாகிறது என்று நான் சொல்ல முன்வரவில்லை. அதை அப்படி ஒருவரும் சொல்வது இல்லை. ஆனால் பொம்பளை வியாதி என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைப்போலவேதான் லெப்பர் என்று சொல்லாமல் இருக்கவேண்டும். வெனிரியஸ் சீக்கு என்று சொல்லும்போது நம்முடைய மனிதர்களுக்கு எல்வளவோ அறுவறுப்பாக இருக்கிறது. அதைப்போலவே லெப்பர் என்பதும் இருக்கிறது. இப்பொழுது தமிழ் மொழி போதனா மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லும் போது இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளுக்கு தக்க தமிழ் மொழியைக் கண்டுபிடித்துச் சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை பல வரவுகளுக்கு முன்னிருந்தே மாற்ற வேண்டும் என்று நினைத்து வந்து இப்பொழுது அதற்குத் தக்க காலம் வந்திருக்கிறது. அதை பயன்படுத்திக்கொண்டு தக்க தமிழ் வார்த்தையை உபயோகிக்கவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒரே மாதிரியாக படித்தவர்களுக்கும் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கும் ஒரே மாதிரியான ஊதியம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதைப்பற்றி பெரிய கிளர்ச்சி இருந்துகொண்டு வருகிறது. பள்ளிக் கொலாலாக இருந்தாலும் சரி மெடிகலாக இருந்தாலும் சரி ஒரே மாதிரியாக படித்துவிட்டு பட்டம் பெற்று வந்தால் அவர்களுக்கு ஒரே மாதிரியான ஊதியம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது பார்த்தால் அதிகப்படியான டாக்டர்கள் நகரங்களில்தான் இருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் அதிகப்படியான

[Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran] [18th July 1957]

டாக்டர்கள் இல்லாமல் இருப்பதால் சிராமப் பக்கங்களில் போய் வேலை பார்க்கும் டாக்டர்களுக்கு அதிகப்படியான அலவன்ஸ் கொடுத்தால் நல்லதாக இருக்கும். கிராமப் புறங்களுக்குப்போய் வேலை செய்யும் டாக்டர்களுக்கு வீட்டு அலவன்ஸ் போன்ற அலவன்ஸ் கொடுப்பதோடு அவர்களுக்கு “நான் ப்ராசுடிவரீங்” அலவன்ஸ் என்று அதிகம் கொடுத்தால் அதிகப் படியாக டாக்டர்கள் கிராமப்புறங்களுக்குச் சென்று வேலை செய்ய முன் வருவார்கள். அப்படி டாக்டர்கள் கிராமங்களுக்குச் சென்று வேலை செய்தால் கிராமப்புறங்களில் இருப்பவர்களுக்கு அதிகப்படியான வசதி ஏற்படுவதற்கு இடம் ஏற்படும். இப்படிப்பட்ட அலவன்ஸ் கொடுக்கக்கூடியதான வசதிகளை டாக்டர்களுக்குச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தாலுகா தலைமை ஆஸ்பத்திரிகளை Provincialisation பண்ணுவதில் நாம் ஏகதேசமாக முன்னேற்றமுடைய நடவடிக்கை எடுத்தோம். அதை பூராவும் ப்ரொவினஷலைஸ் பண்ணவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, சப்-தாலுகா ஆஸ்பத்திரிகளையும் ப்ரொவினஷலைஸ் பண்ணவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இருபதாயிரம், பத்தாயிரம் ஜனத்தொகை கொண்ட இடங்களில் ஹெட் குவார்ட்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கின்றன. அந்தப்போலவே திண்டுக்கல்லைப்போன்ற வடசம் ஜனத்தொகைக்கொண்ட இடங்களிலுள்ள ஆஸ்பத்திரிகளையும் தாலுகா ஹெட் குவார்ட்டர் ஆஸ்பத்திரிகளாகக் கருதுகிறார்கள். அதனால் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. திண்டுக்கல்லுக்கு அருகில் பல தாய்-சேய்-நல் விடுதிகள் இருக்கின்றன. அங்கிருந்து திண்டுக்கல் ஆஸ்பத்திரிக்குத் தான் பல கேஸ்கள் வருகின்றன. திண்டுக்கல்லுக்கு பிரசவ கேஸ்கள் அதிகம் வருகின்றன. அவைகளில் சில கர்ப்பப்பை வெடிச்சப்போக்கக்கூடிய கேஸ்களும் வருகின்றன. இப்படி பல கேஸ்கள் திண்டுக்கல்லுக்கு பக்கங்களிலுள்ள கிராமங்களிலிருந்து வருகின்றன. திண்டுக்கல்லில் உள்ள ஆஸ்பத்திரி தாலுகா ஆஸ்பத்திரி அந்தஸ்த்தில் இருப்பதால் அங்கு அவைகளுக்கு வேண்டிய சிகிச்சை செய்ய முடியவில்லை. அதனால் திண்டுக்கல்லில் உள்ள ஆஸ்பத்திரியில் ஒரு நல்ல லெபரட்டரியையும் ப்ளட் பாங்கையும் அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எல்லா ப்ரெமரி ஹெல்த் சென்டர்களுக்கும் இப்பொழுது ஜீப் கார்கள் வழங்கப்பட்டிருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் தெளிவித்தார். அப்படி வழங்கப்பட்டிருப்பதாக இதுவரையிலும் தெரியாது. அப்படி இருந்தால் அவை ரொம்பவும் வரவேற்கப்படவேண்டியதுதான். சின்னாப்பட்டியில் அப்படிப்பட்ட ஒரு சென்டர் இருக்கிறது. அங்கு இதுவரையில் ஜீப் கார்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. அதனால் ஜீப் கார்கள் கொடுப்பதாக இருந்தால் அவைகளை உடனடியாக வழங்கி உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவைகளை சீக்கிரம் கொடுத்தால் ரொம்பவும் நல்லது. கிராமங்களிலுள்ள மருத்துவச்சிகளுக்கு அதிகப்படியான பயிற்சி கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. உதவி மருத்துவ ட்ரெயினிங் நிலையம் அவசியம். அப்படிப்பட்ட நிலையங்களை அமைத்துக் கொடுத்து அதிகப்படியான மருத்துவச்சிகளை தயாரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதை நான் டாக்டர் என்ற முறையில் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது நடைபெறுவது என்னவென்றால் அப்படி அவர்களுக்கு பயிற்சி கொடுக்கும்போது அங்குள்ள டாக்டர் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் எப்படி எப்படி இருந்தால் டாக்டர்களுக்கு அந்த கேஸ்களை அனுப்பி வைக்கவேண்டும் என்றுதான் சொல்லிக்கொடுக்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் இன்னும் அதிகப்படியான பயிற்சி மருத்துவர்களுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது நம்முடைய கிராமங்களுக்கு அதிகப்படியான மருத்துவ விடுதிகள் அமைத்து வருகிறார்கள். அது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்க விஷயம்தான். மற்றும் சோஷியல் வெல்பேர் இலாகா மூலமாகவும், கம்யூனிட்டி சென்டர்கள் மூலமாகவும் பல விடுதிகளை அமைத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் இதற்கு

18th July 1957] [Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran]

என்று அதிகப்படியான பணம் ஒதுக்கி அதிகப்படியான விடுதிகளையும் அமைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவைகள் வரவேற்கத்தக்கவை. இப்படி அமைக்கப்படும் விடுதிகளில் மேற்பார்வை ரொம்பவும் குறைவாக இருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் அங்கெல்லாம் நல்லபடிக்கு பெண் வைத்தியர்கள் மேற்பார்வை இருக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பல இடங்களில் இப்பொழுது சரியான மேற்பார்வை இல்லாமலேயே இருக்கிறது. பல ஜில்லா போர்டுகளில் பெண் டாக்டர்களை இல்லை. அப்படி இல்லாமல் அங்கங்கே பெண் டாக்டர்களை அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஜில்லா போர்டுகளில் ஸ்டீரி மெடிகல் ஆபீசர்களை நியமிக்கிறார்கள். அவர்கள் தாய்-சேய்-நல விடுதிகளையும் மேற்பார்வை செய்யவேண்டும். கர்பிணி களுக்கு வேண்டிய சௌகர்யங்களைச் செய்வது முதலிய வேலைகளை அவர்கள் செய்து வருகிறார்கள். மதுரையிலுள்ள 25 அல்லது 30 இடங்களில் ஒன்றுக்கு இரண்டு பெண் டாக்டர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் கர்பிணி களையும் குழந்தைகளை பெற்ற தாய்மார்களையும் பார்வையிடவேண்டிய தாக இருக்கிறது. அப்படி இரண்டு பேர்களை இருந்தாலும் அது போத வில்லை. ஒரு டாக்டர் எட்டுப் பேர்களைத்தான் பார்க்கலாம். இப்பொழுது ஹெல்த் யூனிடங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் சோஷியல் வெல்பேரைச் சேர்ந்த வர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தாய்மார்களுக்கும் கர்பிணிகளுக்கும் வேண்டிய களிளிக்கை வைத்து நடத்துகிறார்கள். அவைகளை அவர்களால் பூராவும் பராக்முடியவில்லை. அவர்களால் எல்லா இடங்களையும் பார்க்க முடியவில்லை. ஆகவே அங்கெல்லாம் அதிகப்படியான டாக்டர்களை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஹெல்த் விசிட்டர்கள் உள்ள இடங்களிலும் டாக்டர்கள் உள்ள இடங்களிலும் ஒரு வாரத்திற்கு ஒரு முறை அல்லது பத்து நாட்களுக்கு ஒரு முறையாவது அவர்கள் வரவேண்டும் என்று ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளு கிறேன். அதனால் நூல் வெல்பேர் மெடிகல் ஆபீசர்களை அதிகப்படியாக அமைக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.

எதிர்காலத்தில் நாம் எவ்வளவோ விஞ்ஞான முறையில் முன்னேற்ற மடைந்து வருகிறோம். அதேசமயத்தில் நம்முடைய நாட்டில் இருக்கக் கூடிய ஆயுர்வேத யூனிட ஹோமியோபதி வைத்தியத்தையும் முன்னேற்ற மடையச் செய்யவேண்டும். இப்பொழுது ஹோமியோபதி முறை அதிக பிராபல்யமில்லாமல் இருக்கிறது. வேளிநாட்டிலிருந்தும் நாம் மருந்து வகைகளை அதிகமாகக் கொண்டுவரவும் முடியவில்லை. அதனால் அதிகப் படியான செலவும் ஏற்படுகிறது என்றும் சொல்லி வருகிறோம். இந்த நிலைமையில் நாம் செலவைக் குறைக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு வரும்போது ஆயுர்வேத, ஹோமியோபதி முறை வைத்தியத் திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்குவேண்டிய முறையை நாம் பரிசீலனை செய்தால் நாட்டிற்கு நல்ல பயன் ஏற்படும். லோகல் fund இலாகாவின் கீழ் நடைபெற்று வரும் ஆஸ்பத்திரிகளில் ஜனங்களுக்கு வசதி அளிக்கும் முறையில் ஆயுர்வேத முறையில் வைத்தியத்தைச் செய்து வந்தால் ஜனங்களுக்கும் சௌகர்யமாக இருக்கும், மருந்துச் செலவும் சர்க்காருக்குக் குறையும். லோகல் டெவலப்மெண்ட் வேலையையும் பப்ளிக் ஹெல்த்தின் கீழ் கட்டிடம் கட்ட உதவிசெய்யும் முறையில்கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அத்துடன் ஹரிஜனங்களுக்கு கிணறுகள் கட்டும் விஷய மாக சொல்லும்போது—

MR. SPEAKER : I have already given the hon. Member two minutes more.

DR. SRIMATHI T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN : குடி தண்ணீர் சம்பந்தமாக ரொம்பவும் சிக்கிரமாக பல திட்டங்களைப் போட்டு நடத்திவருகிறார்கள். அது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்கது. இதனால் குடிதண்ணீர் பிரச்சனை ஓரளவு தீர்ந்துவிடுகிறது. இதுவிஷயத்தில் சர்க்கார் முழு கவனத்தையும் செலுத்தி வருகிறார்கள்.

[Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran] [18th July 1957]

இன்னும் திட்டங்கள் போட்டு அவைகளையும் சீக்கிரத்திலேயே முடித்துவிட வேண்டும் என்றும் எண்ணம் கொண்டிருக்கிறார்கள். பப்ளிக் ஹெல்த் டிபார்ட்மெண்டுக்கு 95 லட்சம் ரூபாயும் மெடிகலின் கீழ் நாலேந்து கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் குஷ்டரோகம் என்பது மெடிகல் சம்பந்தப்பட்டதா அல்லது ஆரோக்யம் சம்பந்தப்பட்டதா என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. இந்த அம்சம் எந்த இனத்தின் கீழ் வருகிறது என்ற சந்தேகம் ஏற்படுவதால் இந்த இரண்டு இலாகாவையும் ஒன்றாக ஒன்றாக அமைக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அப்படி ஒன்று சேர்த்துவிட்டால் இந்த பிரச்சனை எழ வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்த இரண்டு இலாகாக்களும் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து இயங்கவேண்டிய இலாகாக்கள். அப்படி இரண்டையும் ஒன்று சேர்த்து நடத்தினால்தான் நன்மை ஏற்படும். ஆகவே இந்த இரண்டு இலாகாக்களையும் ஒன்றாக இணைத்து நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு எனக்கு அதிகப்படியாக நேரம் கொடுத்து பேச அவகாசம் அளித்ததற்கு நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

10-10
a.m.

SRI K. R. NALLASIVAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஜில்லா போர்டுகள் மூலமாக நடத்தப்படுகிற ஆஸ்பத்திரிகள் எல்லாம் அனேகமாக ஒழுங்காக நடப்பதில்லை. பல ஜில்லா போர்டு தலைவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக்கூட தெரியுமென்று நினைக்கிறேன். முழுக்க முழுக்க அவர்களே பொறுப்பாகச் சொல்லி விட முடியாது. அரசாங்கம் அவைகளுக்குத் தேவையான மருந்து வழங்குவதும், தேவையான பண உதவி செய்வதும் ஓரளவு குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. வருஷா வருஷம் லோகல் பண்டு ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு மருந்துகள் வேண்டுமென்று சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு அவைகள் இண்டெண்டென் போட்டால், குறிப்பிட்ட நேரத்தில் மருந்துகள் அந்த ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு வந்து சேருவது கிடையாது. பொதுவாகவே, ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரிகள் கிராமப் புறங்களில் இருக்கின்றன. அங்கு இருக்கும் ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு மருந்துகள் வராவிட்டால் அவைகள் எப்படி ஒழுங்காக நடைபெற முடியும்? ஆகவே, குறிப்பாக கிராமப் புறங்களில் இருக்கும் ஆஸ்பத்திரிகளுக்காக ஜில்லா போர்டு மருந்துக்கான இண்டெண்டென் அனுப்பிய மூன்று மாத காலத்திற்குள்ளாக அவைகளுக்கு மருந்து கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால், அந்த ஆஸ்பத்திரிகள் இருப்பதும் ஒன்றுதான் இல்லாததும் ஒன்றுதான். ஆகவே, இதைக் கருத்திற்கொண்டு, ஒன்று ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரிகளை யெல்லாம் சர்க்காரே எடுத்து நடத்த வேண்டும். அல்லது நல்ல முறையில் ஜில்லா போர்டுகளே நடத்துவதற்கு தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தைப்பற்றி நம்முடைய மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கடந்த 6 ஆண்டு காலத்திலே இந்தத் திட்டத்தைக் குறித்து பிரசாரம் செய்கின்ற முறையும், அதை நடத்துகிற முறையும் வேகமாக இல்லை. இதைப் பொறுத்த வரை, கல்யாணம் ஆகாதவர்களுக்கோ வறட்டு வேதாந்திகளுக்கோ கவலை இல்லை. குடும்பத்தோடு வாழ்கின்றவர்கள் இதைப்பற்றி நிச்சயமாகக் கவலைப்பட்டுத்தான் தீர வேண்டும். இந்திய சர்க்கார் இதைப்பற்றி அதிகமாகக் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இதைப் பொறுத்த வரை நான் ஒரு சிறிய யோசனை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலிருக்கும் ஆஸ்பத்திரி மூலமாகவும், மோட்டார் வாகனங்கள் மூலமாகவும் ஒரு பிரசார சாதனத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். கிராமங்களில் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தை மக்கள் மனதார வரவேற்கின்றார்கள். ஆனால், பிரங்க்மான இடத்தில் பேசுவதற்கு வெட்கப்படுகிறார்களேதவிர, இம்மாதிரி திட்டம் தேவை என்பதை நம்புகிறார்கள், வரவேற்கின்றார்கள். ஆனால், அவர்களுடைய உள்ளத்திலே பதியக் கூடிய முறையில் அதற்குரிய சாதனங்கள் பற்றி தெளிவாக விளக்கமாகத் தெரியச் செய்யவேண்டும். அந்தச் சாதனங்களும் கிராமாந்திரங்களில் இருக்கின்ற மாதிரி செய்யவேண்டும். அப்படியில்லாத முறையில் கிராமங்களில்குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டங்கள் வேறு விதமான முறையில் நடந்து வருகின்றன. இதை சர்க்கார் கவனத்தில்

18th July 1957] [Sri K. R. Nallasivam]

வைத்துக்கொண்டு, அதற்கான காரியங்களைக் கொஞ்சம் வேகமாகச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். இந்த வகையில் காரியங்களைச் செய்யாவிட்டால், எவ்வளவு பெரிய திட்டங்களை நாம் போட்டாலுங்கூட, எத்தனை ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்டாலுங்கூட, அவைகளினால் பலன் ஏற்பட முடியாது. சில அரசியல் வாதிகள் கூடச் சொல்வார்கள், இது என்ன தத்துவார்த்த அடிப்படை என்று—குடும்பக் கட்டுப்பாட்டைப் பற்றி. அதைப்பற்றி நமக்குக் கவலை இல்லை. பிரத்தியட்சமான உண்மையை நாம் பார்க்க மறுக்கக்கூடாது. அந்த அடிப்படையில் பார்க்கும்போது, இந்தத் திட்டங்களெல்லாம் நல்ல முறையில் நிறைவேறி, அதன் மூலம் ஜனங்கள் எல்லாம் பயன்பெற வேண்டுமானால், போடப்படுகிற திட்டம் சரியான முறையில் அமுலாக்கப்படவேண்டும். அதற்குச் சரியான முறையில் சர்க்கார் வேகமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

குஷ்டரோகத்தைப்பற்றி சற்று முன் மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் பேசினார். அதைப் பொறுத்த வரை சர்க்கார் மிகவும் அசிரத்தையாக இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். சில இடங்களில் குஷ்டரோகிகளின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது. ஒரு ஊரிலே நான் பார்த்தேன். சுமார் 3, 4 வருஷங்களுக்கு முன்னால், 50, 100 பேர் குஷ்டரோகிகள் இருந்தார்கள். ஆனால், இப்பொழுது சுமார் 300, 400 பேர்கள் வரை அதிகரித்திருக்கிறார்கள். பெரிய பெரிய கோவில்கள் முன்பும், மற்ற மதஸ்தர்கள் தரிசிக்கக்கூடிய இடங்களின் முன்பும் குஷ்டரோகிகள் ஏராளமாகக் காணப்படுகிறார்கள். எத்தனையோ பிச்சைக் காரர்கள் குஷ்டரோகிகளாக அங்கெல்லாம் காட்சியளித்து தங்கள் நோயை மற்றவர்களுக்கும் தாராளமாகப் பரப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் என்ன செய்யவேண்டுமென்றால், எப்படி இப்பொழுதுள்ள வியாதியைத் தடுக்க புதிய மருந்துகள் கண்டுபிடிக்க ஏற்பாடு செய்கிறார்களோ, அதேபோல் குஷ்டரோகம் என்னும் கொடிய வியாதியைப் போக்குவதற்கும் சரியான மருந்துகளைக் கண்டுபிடிக்க வகை செய்வதோடு கூட, இந்த நோயைத் தடுப்பதற்கு வேகமாக முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இந்த வியாதி மக்களை எங்கு கொண்டுபோய்ச் சேர்க்குமோ, சொல்ல வேண்டியதில்லை.

செங்கற்பட்டு ஜில்லாவைப் பார்த்தால், இந்த இடங்களில் பார்த்தாலும்—ரயிலிலே ஸ்டேஷனாக இருந்தாலும் சரி, பஸ் ஸ்டாண்டுகளாக இருந்தாலும் சரி, இப்படிப்பட்ட நோயாளிகள் இருப்பதைப் பார்க்கவே சகிக்காது. அவர்கள் வருஷதை நேரிலே பார்த்தால் எவ்வளவு அவஸ்தையாக இருக்குமென்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும். இந்த நோயைத் தடுப்பதற்காக சர்க்கார் ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை மிகவும் குறைவு. இந்து குஷ்ட நிவாரண சங்கத்திற்கு 13 ஆயிரம் ரூபாய் வருஷமென்றுக்குக் கொடுப்பதாகத் தெரிகிறது. சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிகளில் இந்த வியாதிக் காக லட்சக் கணக்கில்தான் ரூபாய் செலவிடப்பட ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் சொல்லுகின்றேன். இந்த வியாதியைப் பொறுத்தவரை, இதைத் தடுப்பதற்கு நாம் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கி, இந்த வியாதியை இந்த நாட்டிலே இல்லாமல் விரட்டியடிக்கவேண்டும். நான் இன்னொரு யோசனையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வியாதியுடையவர்களைச் சக்தியற்றவர்களாகச் செய்யவேண்டும். ஆண்களாக இருந்தால் அவர்களுக்கு ஆயுரேஷன் மூலமாகவும், பெண்களாக இருந்தால் ஸ்டிரீலிஸேஷன் மூலமாகவும் அவர்களைச் சக்தியற்றவர்களாக்கி, மேற்கொண்டு குஷ்டரோகிகளை உற்பத்தி செய்வதிலிருந்தும் தடுக்க சர்க்கார் தைரியமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு தாலுகாவில் 500-க்கு மேற்பட்ட குஷ்ட ரோகிகள் இருப்பார்களானால், அந்தத் தலைமை ஆஸ்பத்திரியில் அதற்கு என்று தனியாக ஒரு பகுதி இருக்கவேண்டும். இப்போதுகூட அம்மாதிரி பகுதிகள் இருந்தாலும், பெயரளவுக்கு இருக்கிறதே தவிர, உருப்படியான வகையில் இந்நோயைத் தடுப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதில்லை. ஒரு தாலுகாவில் 500-க்கு மேற்பட்ட இந்நோயாளிகள் இருப்பார்களானால்,

[Sri K. R. Nallasivam] , [18th July 1957]

அவர்களுக்கென்று ஒரு தனி விடுதி ஏற்படுத்தி குஷ்டரோகிகளையெல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்து அவ்விடுதியில் வைத்து, நல்ல முறையிலே அவர்களுக்கு வைத்திய வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். இந்நோய் வேகமாகப் பரவாமல் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் அவசர நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

10-15
a.m.

***SRI A. S. DURAISWAMI REDDIAR :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் சுகாதார, மருத்துவ இலாக்காக்களுக்காக மான்யம் கேட்டிருப்பதை நான் பூரணமாக ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சுகாதார இலாகா நல்ல வேலை செய்வது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். சமீபத்தில் இன்புளையன்ஸா நோய் நம் ராஜ்யத்தில் சுமார் ஐந்து லட்சம் பேர்களை பாதித்தது. அப்பொழுது வைத்திய உதவி மிகத் திறமையாகச் செய்தார்கள். இப்பொழுது லோக் சபையிலும் நமது மந்திரி அவர்கள் நேற்று கேள்வி ஒன்றுக்குப் பதில் சொல்லியிருக்கிறார். சுகாதார இலாகா இம்மாதிரியான அவசர காலங்களில் மிகவும் சிரத்தையாக வேலை செய்வதோடு கூட, சாதாரண காலங்களிலும் நல்ல சிரத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பதை நான் இப்பொழுது தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம் என்ற பழமொழி உண்டு. சுகாதாரம் நன்றாக இருந்தால்தான் கல்வி கற்றுக் கொடுப்பதாக இருந்தாலும் சரி, வியாபாரம் செய்வதாக இருந்தாலும் சரி, சர்க்கார் ஊழியம் செய்வதாக இருந்தாலும் சரி, தொழில் செய்பவர்களாக இருந்தாலும் சரி, எல்லோரும் திறமையாக வேலை செய்ய முடியும். நாட்டு மக்கள் சுகாதாரத்தோடு இருந்தால் அந்த நாடு வேகமாக முன்னேற்றம் அடையும். இந்தவகையில் பார்த்தால், சுகாதாரத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை மிக மிகக் குறைவு என்றுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன் பேசிய டாக்டர் அம்மையார் அவர்கள் கூட குறிப்பிட்டார்கள், சுகாதார இலாகாவை வேறாகவும், மருத்துவ இலாகாவை வேறாகவும் பிரித்து வைத்திருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, அதனால் சுகாதாரத்திற்கு வேண்டிய செலவுக்கு தொகை கொஞ்சமாக இருக்கிறதென்பதையும் சொல்லி, இரண்டையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து வைக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நோய் ஏற்பட்டு, அதனால், ஆஸ்பத்திரிகளுக்குச் சென்று வைத்தியம் செய்துகொள்வதற்காக, ஆஸ்பத்திரிகளைக் கட்டுவதில் அநேக லட்சக் கணக்கில் செலவு செய்வதைவிட நோய் வராமல், முன் ஜாக்கிரதையாக சுகாதாரத்தை கவனித்துச் செய்தால் இவ்வளவு ஆஸ்பத்திரிகளுக்குத் தேவை இருக்காது.

இப்பொழுது சென்னை நகரத்தில் ஜன நெருக்கடி நான்கு நாள் அதிகமாகி வருகிறது. இப்பொழுது தாம்பரம் வரையில் மின்சார ரயில் ஓடிக்கொண்டிருப்பதால், ஜனங்கள் நகரத்தை விட்டு தாம்பரம் வரையுள்ள இடங்களில் நல்ல காற்றை முன்னிட்டும், நல்ல வெளிச்சத்தை முன்னிட்டும் குடியேறி வருகிறார்கள். அப்படிச் குடியேறினவர்களுக்கு வெளிச்சமும், காற்றும், தண்ணீரும் ஆகிய இந்த செளகரியங்கள் இருக்கின்றனவே தவிர, சுகாதார வசதியோ வைத்திய வசதியோ அவர்களுக்கு மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. ஆலந்தாரிலிருந்து தாம்பரம் வரையில் இத்தகைய வசதிகள் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன. ஆலந்தார் சென்னை கார்ப்பரேஷன் எல்லைக்கு அடுத்தார் போல் இருக்கிறது. தாம்பரத்திற்கும் சென்னைக்கும் தினசரி 100 மின்சார வண்டிகள் மேலும் கீழுமாகப் போய் வருகின்றன. இத்தனை வண்டிகளில் செல்பவர்கள் எல்லாம் அநேகமாக சென்னையிலேயே வேலை செய்கிறவர்களாக இருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும் சரி, உத்தியோகஸ்தர்களுக்காக இருந்தாலும் சரி, வியாபாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, எல்லோருமே தாம்பரத்திலிருந்து மின்சார ரயிலில்தான் பிரயாணம் செய்கிறார்கள். ஆனால், தாம்பரத்தைச்

18th July 1957] [Sri A. S. Duraiswami Reddiar]

சுற்றிய இடங்களில் சுகாதார வசதி மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. ஆலந்தூர் பஞ்சாயத்து எல்லைக்குட்பட்டது. கார்ப்பரேஷன் எல்லைக்கு அடுத்து பக்கத்தில் இருக்கிறது. இப்பொழுது சமீபத்தில் சிறு ரக, கனரக தொழில்கள் கிண்டியில் ஆரம்பிக்கப் போகிறார்கள். 30 தொழிற்சாலைகளை இந்த வருஷத்தில் ஆரம்பிக்கப் போகிறார்கள். ஆலந்தூரில் இருக்கும் சுகாதாரக் கேடு இனிமேல் இருக்காது என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆலந்தூரில் உள்ள சுகாதார நிலைமையை விளக்குவதற்கு ஒரு உதாரணம் நான் சொல்கிறேன். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அங்கு ஒரு லைப்ரரியைத் திறப்பதற்காக வரும்போது, ஊருக்குள் நுழைவதற்குள் லேயே, “என்ன இந்த ஊரில் சுகாதாரம் இவ்வளவு கேடாக இருக்கிறதே” என்று சொல்லி சுகாதாரத்தைக் கண்டித்தார். பல்லாவரத்தை அடுத்து, அனேக கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஜமீன் பல்லாவரம், இசாகன் சேர்ந்து முனிசிபாலிடி வைப்பதற்குக் கூட லாயக்கான டவுனாக இருந்தும் கூட, இதுவரை பஞ்சாயத்து போர்டு அமைக்கப்படவில்லை. ஜமீன் பல்லாவரத்தில் அனேக கிராமங்கள் இருந்தும் கூட இன்றுவரை ஒரு சுகாதாரமும் இல்லை. தெருக் குப்பையைப் பெருக்கக்கூட மனிதர்கள் இல்லை. ஊருக்குள் தண்ணீர் வசதி கிடையாது. ரோடுகள் அமைக்கப்படாமல் எத்தனையோ வருஷங்களாகின்றன. பஞ்சாயத்து சட்டம் வந்து, அதன்படி ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பஞ்சாயத்து ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நம் சர்க்கார் செய்தும்கூட, லோகல் போர்டு இன்ஸ்பெக்டர் அந்தப் பகுதியில் ஒன்றையாவும் கவனிப்பதில்லை. 1942-ம் வருஷத்தில், இந்த கேவலமான நிலைமையை நீக்க, ஜில்லா போர்டு நான்கு Scavenger-களை நியமித்தார்கள், அதற்கு பிறகு 15 வருடங்கள் ஆகியும், அதே நிலைமை தான் நீடிக்கிறது. ஆலந்தூரில் பஞ்சாயத்து போர்டு இருந்தும், அந்த ஊரில் சுகாதார நிலைமை மிக மிக கேவலமான நிலைமையில் இருக்கிறது. அவ்வூரில் வசிப்பவர்கள் சிலர் சொந்தமாகவே Scavenger-களை, வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து போர்டு Scavenger-களும் வைத்திருக்கிறார்கள். Night soil-ஐ சேகரிக்கும்படியான இடம் வெகு தூரத்தில் இருப்பதினால், மலங்களை ஜலம் விட்டு தெரு வாய்க்கால்களில் தள்ளி விடுகிறார்கள். அதனால் ஊரில் ஒரே நாற்றமாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றி Health officer அவர்களுக்கு குடிநீருப்பவர்கள் Complaint செய்தால், அவர் அதை நேரே விசாரிக்காமல், அந்த Complaint-ஐ பஞ்சாயத்து போர்டுக்கே, ஆவன செய்யும்படி அனுப்பி விடுகிறார்கள். பஞ்சாயத்து போர்டு அதிகாரிகள், Scavenger-களை கூப்பிட்டு, “உங்கள் மீது மேலதிகாரிகளுக்கு புகார் செய்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் அவர்கள் வீடுகளுக்கு மூன்று நாட்கள் கக்கூல்கள் சுத்தம் செய்வதற்கு செல்லவேண்டாம்” என்று சொல்லிவிட்டு, Complaint செய்தவர்களை பார்த்து “எங்கனிடம் புகார்களை கூறாமல் மேலதிகாரிகளிடம் ஏன் புகார் செய்தீர்கள்” என்று கூறுகிறார்கள். பிறகு Complaint செய்தவர்கள் பஞ்சாயத்து அதிகாரிகளிடம் மன்னிப்பு கேட்ட பிறகுதான் அவர்கள் வீட்டில் கக்கூல்கள் சுத்தம் செய்யப்படுகிறது. District Health Officer பக்கத்தில் தான் இருக்கிறார். அவர் நேரே வந்து விசாரிக்கலாம், அப்படி செய்யா விட்டாலும், Assistant Health Officer அல்லது Health Inspector-ஐயாவது அனுப்பி புகார்களை விசாரிக்க செய்யலாம். குற்றம் செய்தவர்களுக்கே அனுப்பினால் என்ன பிரயோசனம்?

பல்லாவரத்தை அடுத்தாற்போல் உள்ள இடங்களில், சென்னையிலிருந்து பலர் போய் வீடுகள், பங்களாக்கள் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தவிர, அங்கே Jain College Christian College, Aerodrome முதலியவைகளும் இருக்கின்றன. மேலும், அங்கு 20 தோல் தொழிற்சாலைகளும் இருக்கின்றன. Chrome Leather Co., Gordon Woodroffe Co. போன்ற பெரிய தோல் கம்பெனிகளும் இருக்கின்றன. இந்த தோல் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து, அசுத்தமான நீர் வெளியே விடப்படுகிறது. பல்லாவரம் கிராமத்திற்கு பஞ்சாயத்து போர்டு இல்லை.

[Sri A. S. Doraiswami Reddiar] [18th July 1957]

ஆனால் சர்க்காரை ஒரு விஷயத்திற்கு பாராட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அங்கு மின்சார விளக்குகள் ஜகஜ்ஜோதியாக எரிய, ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறார்கள்.

தாம்பரம், ஒரு பெரிய ஊர், அந்த பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு லட்ச ரூபாய் வருவாய் இருக்கிறது. 30,000 பேர்கள் வசிக்கிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரி கிடையாது. ஒரு Rural Dispensary தான் இருக்கிறது. அதுவும் தினம் 2, 3 மணி நேரம்தான் வேலை செய்கிறது. ஆகையினால் அங்குள்ள மக்கள் சென்னைக்கு வைத்திய வசதி பெறுவதற்கு சென்னைக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது.

சைதாப்பேட்டை தாலுக்காவிற்கு தலைநகரம் கிடையாது. இப்பொழுது சைதாப்பேட்டை நகரமும் Corporation-ல் சேர்ந்து விட்டது. ஒவ்வொரு தாலுக்காவிற்கும் ஒரு Headquarters Hospital ஏற்படுத்துவதற்கு மும்முரமாக யோசனைகள் செய்துகொண்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். சைதாப்பேட்டை தாலுக்காவில் எந்த இடத்தில் இந்த ஆஸ்பத்திரியை வைக்கப் போகிறார்களோ, தெரியவில்லை. இந்த ஆஸ்பத்திரியை ஆலந்தூரிலாவது அல்லது தாம்பரத்திலாவது வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆலந்தூர், பல்லாவரம், தாம்பரம்—இம்மூன்றையும் சேர்த்து ஒரு பெரிய முனிசிபாலிட்டி ஆக அமைக்கலாம். ஆலந்தூரில் 30,000 ஜனங்களும், தாம்பரத்தில் 30,000 ஜனங்களும், பல்லாவரத்தில் 40,000 ஜனங்களும் இருக்கிறார்கள். எப்படி கலக்கத்தா கார்ப்பரேஷனும் பக்கத்திலே ஹௌரா முனிசிபாலிட்டியும் இருக்கின்றனவோ, அப்படியே இங்கும் சென்னை கார்ப்பரேஷனும் இந்த முனிசிபாலிட்டியும் இருக்கலாம். அந்தப் பிரசேதத்தில் உள்ள பெரிய பெரிய பங்களா வீடுகள் இவைகளின் சொந்தக்காரர்கள், குடியிருப்பவர்களிடமிருந்து நிறைய வாடகை வாங்குகிறார்களே தவிர, வரி ஒன்றும் கொடுப்பதில்லை. முதலில் பல்லாவரத்திற்கு ஒரு பஞ்சாயத்து போர்டு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும், பிறகு இம்மூன்றையும் சேர்த்து ஒரு முனிசிபாலிட்டியாக்கினால் மிக நலமாய் இருக்கும் என்றும் ஸ்தலஸ்தாபன அமைச்சர் இதுபற்றி கவனிக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என் சிற்றூரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

10-24
a.m.

SRI G. ANNAMALAI MUTHURAJA: தலைவர் அவர்களே, மந்திரி

அவர்கள் கொண்டுவந்து இருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். திருச்சிக்குப் பக்கத்தில் புனியமான காவேரிநதி ஓடுகிறது. திருச்சி டவுனிலிருந்து சுகாதாரக் கேடான நீரெல்லாம் அந்நதியில் போய்விழுகிறது. பல யாத்ரீகர்கள் இந்நதியில் ஸ்னானம் செய்து வருகிறார்கள். அவர்கள் இதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகையால் இந்த அசுத்தத் தண்ணீரை, இந்நதியில் சேரவிடாமல் பக்கத்தில் சுமார் நாலு பர்லாங் தூரத்தில் உள்ள விவசாயம் செய்யுமிடங்களுக்கு எடுத்துச் செல்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைச் செய்வதற்கு முனிசிபல் நிர்வாகத்திலேயும் பணம் இருக்கிறது. கனம் மந்திரி அவர்களும் நேரில் அங்கு சென்று பார்த்திருப்பார்கள். கூடியசீக்கிரம் இதை நல்ல முறையில் சீர்திருத்தம் செய்தால் நல்லது. இந்த அசுத்தமான நீரை விவசாயிகளுக்கு பயனுள்ளவகையில் உபயோகப்படுத்த வசதி செய்து கொடுத்தால் சர்க்காரின் வருமானமும் அதிகரிக்கும்.

திருச்சி டவுன் மத்தியில் ஒரு பெரிய சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அதிலிருந்து வெளிவரும் எல்லாவிதமான அசுத்த நீரும் பக்கத்தில் ஓடுகின்ற உய்க்கொண்டான் வாய்க்காலில் வந்து சேருகிறது. அந்த வாய்க்கால் தண்ணீரை கிராம மக்கள் சாப்பிடுகிறார்கள். இந்தத் தண்ணீரை விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்தினால் நலம். ஆனால் சாப்பிடுவதற்கு உபயோகப்படுத்துவதனால் பல சுகாதாரக் கேடுகள் உண்டாகின்றன. ஏழைமக்களைக் காப்பாற்றுகிறோம், கிராம மக்களை காப்பாற்றுகிறோம் என்று நாமெல்லோரும் இங்கும், மேடைகளிலும் பேசும் நேரத்தில்

18th July 1957] [Sri G. Annamalai Muthuraja]

சுகாதார மந்திரி அவர்கள் இதை கவனித்து ஏழை மக்கள் சுகாதாரத் துடன் வாழவேண்டிய வசதிகள் செய்து தரவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Mr. Speaker, 10-27 a.m.
Sir, in supporting the cut motion, I would like to make a few observations. Many hon. Members have spoken about the delay in the supply of medicines to the various hospitals and rural dispensaries. This question has been agitating the public mind for a long time and it is a well-known fact that the Central Medical Stores, run by the Government of India, are not very quick and prompt in supplying medicines. It is high time that our Government moved the Central Government and took over the Stores themselves. Otherwise, there will be no salvation. Further, even though provision is made by the Government and the local bodies for the purchase of medicines, most of these are not supplied by the Medical Stores. The indents are returned with the remark 'hereafter.' 'Hereafter' means they are never to be supplied. That is the position. Then, Sir, some of the old, antiquated drugs are still being supplied to the hospitals and dispensaries. Now that medical science has advanced to a considerable extent, the Stores must be induced to store more of modern drugs.

With regard to hospitals, several of these are understaffed. Even in big headquarters hospitals, there is dearth of men. My submission is that the Government should think of posting only doctors with post-graduate degrees as District Medical Officers when the present incumbents retire. We must also send most of the doctors with just the M.B.B.S. degree—(I include in this category honorary medical officers also)—for training abroad. In most of the hospitals, we have not got specialists say, for Orthopaedics, Plastic Surgery, Pathology, Anæsthesia and such other departments. When the present incumbents retire, we will find it very difficult to replace them with highly qualified and experienced men. So, the Government must look ahead and see that these people are trained as early as possible so that they may take the place of those who are likely to retire soon.

A Surgeon of the Stanley Medical College has been transferred as Dean—and a surgeon has not been posted in his place. In the General hospital one of the prominent surgeons has retired from service. These places have not yet been filled up with suitable persons. The Government should realise the seriousness of it and see that qualified people, preferably post-graduate people with experience are posted to these places as early as possible.

As far as possible the idea of giving special wards to the Dean or the Heads of Medical Institutions should be discouraged. Even when the Britishers were here, they were not encouraging the idea. Therefore it is not known why we should alone encourage this.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [18th July 1957]

system. That would mean the administration side will suffer. Therefore I am sure the Hon. Minister will pay attention to this side of the question also.

I have recently received some complaints regarding the Maternity hospital and that it is not well managed, in the sense that there are many married Lady Assistant Surgeons and most of them are, I am told in the family way and on account of some inconvenience or other they do not stay on duty for more than an hour or an hour and a half at a time. That is the complaint I have received. Government must see that maternity leave is granted to such lady doctors as early as possible so that the work in the premier hospital may go on smoothly and may not suffer. That is a serious point that should be taken into consideration by the Government.

With regard to primary health centres established all over the State, Doctors are posted but medicines are not supplied. They don't have adequate housing facilities. All these things should be provided first before medical officers are posted to these centres. Most of the doctors posted to these centres are sitting quiet without doing any work.

With regard to the College of Integrated Medicine, though an Act was passed some time in October 1956, the Government, I find, have not implemented this Act nor have they framed any rules under the Act so far. Either the Government should seriously think of implementing this Act and frame necessary rules or they should repeal the Act. My suggestion in this connection is, that the College should be upgraded and post-graduate training should be given in Ayurvedha and other systems of medicine. As it is, it is neither Allopathic non-Ayurveda and the students suffer very much. I also understand that so many posts are vacant and professors have not been appointed to various departments. This also should be taken into serious consideration by the Hon. Minister.

With regard to water-supply schemes, so far as urban areas are concerned, it is moving at snail's pace. Even though some new appointments have been made in the Sanitary Engineering branch on the execution and designing side, still the work is not progressing satisfactorily. So many municipalities are suffering for want of good drinking water-supply schemes. In rural areas also the same is the case. The water-supply position is very bad and Government must come to the aid of the rural people by sinking more wells and giving more grants for sinking of these wells. This is a very important thing which the Government should take into consideration. I understand that recently a project known as the 'Nanjanaad' water-supply scheme sponsored by the Government of India and about to be executed has been transferred to the Kerala State. A similar project in the same area in the Kanyakumari district, if taken up under the Government of India

18th July 1957] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

scheme, will go a long way to solve the rural water-supply problem in that district. To that also I am sure the Hon. Minister will pay immediate attention.

With regard to the flu epidemic, the Director-General of Medical Services of the Government of India has recently issued a communique stating that the second phase of the attack will start very soon and so on. About this, many articles have been published in the papers. I understand that all the medicines that are to be administered for this disease have gone underground. That is the rumour spreading in the City. Whatever it is, Government must think of putting up two or three vans for each district and give adequate medical aid to people in interior rural parts. Instead of thinking about mobile blacksmithy and carpentry vans, our Government should think of providing mobile medical vans so that they may go to the aid of rural population.

These are my few suggestions and I hope Government will immediately pay attention to all these things.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் சபாநாயகர் அவர் களே, இந்த மானிய கோரிக்கையின் பேரில் பேசும்போது பல கனம் அங்கத் தினர்கள் அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு, எந்த எந்த சீர்திருத்தங்களை செய்தால் வைத்திய-சகாதார இலாகாவின் நிர்வாகம் இன்னும் நன்றாக நடக்கும் என்று சொன்னார்கள். இதற்கு எனது நன்றி. அவர்கள் கூறிய விஷயங்களுக்கு நான் கூடியவரையில் பதிலளிக்கிறேன். a.m.

SRI V. SUBBIAH : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 16, 17, 18-வது மானிய கோரிக்கைகள் மூன்று துறைகள் சம்பந்தப்பட்டவையாக இருப் பதால், அவைகள் மீது கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசுவதற்கு அதிக நேரம் கொடுக்கப்படும் என்று ஏற்பாடாகியிருக்கிறது. ஏன் அப்படி அவகாசம் கொடுக்கவில்லை என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : நேரம் இல்லை. ஆகவே அவகாசம் கொடுக்க முடிய வில்லை. நேரம் இருந்திருந்தால் அவகாசம் கொடுத்திருப்பேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நம் நாட்டில் போதுமான வைத்திய வசதிகள் இல்லை என்றும், கிராமாந்தரங்களில் மக்கள் வைத் திய வசதியில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றும் சொல்லப்பட்டது. அது வாஸ்தவம்தான். நான் அதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். எந்த அள விற்கு வைத்திய வசதிகளை செய்துகொடுக்க வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு நாம் வைத்திய வசதிகளை செய்துகொடுக்கவில்லை. அது நம் நாட்டின் துர்பாக்கியபாகும். வைத்தியர்கள் நம் நாட்டில் போதுமான பேர்கள் இல்லை. மேல்நாடுகளில் ஜனத்தொகைக்கு ஏற்றவாறு போதுமான அளவில் வைத்தியர்கள் இருக்கிறார்கள். நம் நாட்டில் அவ்வளவு வைத் தியர்கள் இல்லை. ராஜ்யத்தில் சுமார் 4,000 வைத்தியர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, வைத்தியர்கள் என்று குறிப் பிடப்படும்போது, ஆங்கில வைத்திய முறையில் பயிற்சி பெற்ற வைத்தியர் களைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்படுகிறது. நாட்டு வைத்தியத்தில் பயிற்சி பெற்றவர்களை இந்த விஷயத்தில் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அவர்களையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளும்போது, 10,000 அல்லது 20,000 அல்லது 30,000 வைத்தியர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால், 7,500 ஜனங்களுக்கு ஒரு வைத்தியர்தான் இருக்கிறார். ஆகையால் அரசாங்கத்தார் தேர்ச்சிபெற்ற வைத்தியர்களை அதிகப்படுத்துவதற்குத் தீவிர முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு ராஜ்யத்தில் அதிகமான வைத்தியக் கல்லூரி களை நிறுவியிருக்கிறார்கள். பல வருஷங்களுக்கு முன் நமது ராஜ்யத்தில்

[Sri M. A. Manickavelu] [18th July 1957]

ஒரு வைத்தியக் கல்லூரிதான் இருந்தது. இப்போது நமது ராஜ்யத்தில் நான்கு வைத்தியக் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. சென்னையிலேயே இரண்டு வைத்தியக் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. மதுரையில் ஒரு வைத்தியக் கல்லூரி இருக்கிறது. வேலூரில் ஒரு தனியார் வைத்தியக் கல்லூரி இருக்கிறது. இத்தனை வைத்தியக் கல்லூரிகள் இருந்தபோதிலும் போதுமான பேர்களுக்கு வைத்தியக் கல்வி கொடுக்க முடியவில்லை. இப்போது வைத்தியக் கல்லூரிகளில் சேர்ந்து படிப்பதற்கு அனேகம் பேர்கள் விண்ணப்பித்து வருகிறார்கள். சுமார், 1,400 அல்லது 1,800 பேர்கள் வைத்தியக் கல்லூரியில் சேர்வதற்கு மனுச்செய்துகொண்டார்கள். ஆனால் 300 அல்லது 400 பேர்களுக்குத்தான் வைத்தியக் கல்லூரிகளில் இடம் கொடுக்க முடிந்தது. இந்தக் குறையை நீக்குவதற்காக என் தஞ்சாவூரில் ஒரு வைத்தியக் கல்லூரியை ஏற்படுத்தக் கூடாது என்று ஒரு கனம் அங்கத்தினர் கேட்டார். இது விஷயமாக யோசனை செய்யப்பட்டபோது, காலஞ்சென்ற ஸ்ரீ. அழகப்ப செட்டியார் அவர்கள் வைத்தியக் கல்லூரியை ஏற்படுத்தவதற்குப் போதுமான உதவி செய்யதாகக் கூறியதுடன், காரைக்குடியில் ஒரு வைத்தியக் கல்லூரியை நிறுவ வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டார்கள். ஆகவே, இது சம்பந்தமாக, அப்போது ஒரு கமிட்டியார் காரைக்குடியையும் தஞ்சாவூரையும் பார்வையிட்டார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், கோயம்புத்தூரில் ஒரு வைத்தியக் கல்லூரியை நிறுவலாம் என்ற யோசனை சம்பந்தமாகவும், கோயம்புத்தூருக்கும் சென்று ஒரு கமிட்டி அங்கே பார்வையிட்டது. ஆனால் தனியார் மூலம் போதுமான பண உதவி வராததால் கோயம்புத்தூரில் உடனடியாக வைத்தியக் கல்லூரியை ஏற்படுத்த முடியவில்லை. இப்போது தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே வைத்தியக் கல்லூரி ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று தீவிர முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல வேளையாக 1½ கோடி ரூபாய் ரயில்வே செஸ் பணம் நம் ராஜ்யத்திற்கு வரும் என்று சொல்கிறார்கள். இன்னும் தேவஸ்தானப் பணத்தையும் சேர்த்து அங்கே வைத்தியக் கல்லூரியை ஏற்படுத்தலாம் என்ற யோசனை இருக்கிறது. முதல் மந்திரியிடம் ஒரு துது கோஷ்டியும் வந்து பார்த்திருக்கிறது. அதை ஓரளவு கவனித்து கூடுமான பணம் வருவாய் இருந்தால் நம் ராஜ்யத்தில் இன்னொரு காலேஜ் ஏற்படும். தனியார் துறையில் வைத்தியர்கள் பயிற்சி பெறுவதற்கும் வழி ஏற்படும். இப்போது இருக்கிற நிலைமையில் என்ன என்ன செய்யலாமோ அவற்றையெல்லாம் செய்துகொண்டு வருகிறோம்.

அநேக இடங்களில் இப்போது மெட்ரனிடி விடுதிகளும், குழந்தை பராமரிப்பு நிலையங்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. பிரைமரி சென்டர் வைத்திய ஸ்தலங்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. பிரைமரி சென்டர் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு ஜீப் இருக்க வேண்டுமென்று நியமித்திருக்கிறோம். அதனால் எல்லா இடங்களுக்கும் ஜீப் வந்தவிட்டது என்று அர்த்தம் இல்லை. ஆகஸ்டு மாதத்திற்குள் யுனஸ்கோ மூலமாக தேவைப்படும் ஜீப்கள் கிடைத்துவிடலாம். அப்போது எல்லா இடங்களுக்கும் ஜீப் கிடைக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

அதோடு நம் நாட்டிற்கும், மற்ற நாடுகளுக்கும் வைத்தியத் துறையில் ஒரு பெரிய வேறுபாடு இருக்கிறது. மற்ற நாடுகளிலெல்லாம் வைத்தியர்கள் சேவா மனப்பான்மையுடன் வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால் நம் நாட்டில் சேவா மனப்பான்மை அதிகமாக வேருன்றவில்லை. அது இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமானால் நம் நாட்டிலும் மக்களுக்கு இன்னும் அதிகப்படி சேவை செய்யலாம்.

குஷ்ட ரோகத்தைப் பற்றி அந்த அம்மையார் (ஸ்ரீமதி செளந்தரம் ராமச்சந்திரன்) “ஹான்ட்ஸ் ஈனியா” என்றோ என்னமோ மறைமுகமாகச் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொன்னால் யாருக்கும் புரியாது. ஆகையால் நான் குஷ்டநோய் என்றே சொல்லிவிடுகிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMI : பெருநோய், பெருவியாதி என்று சொல்லலாம்.

18th July 1957]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : பெரு வியாதி சம்பந்தமாகவும் அரசாங்கம் எத்தனையோ நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. ஆங்காங்கு தனிப்பட்ட ஹோதாவில் சில ஸ்தாபனங்கள் நல்ல பணியாற்றி வருவதும் போற்றத் தகுந்தது. நான் நான்கைந்து தினங்களுக்கு முன்புதான் மதுராந்தகத்திற்குப் பக்கத்தில் பெல்ஜியம் சர்க்காரின் உதவி பேரில் நடந்து வருகிற ஒரு ஸ்தாபனத்தைப் பார்த்தேன். அங்கே பெருவியாதிக்காரர்களுக்கு நல்ல சிகிச்சை அளிக்கப்படுகிறது. காட்பாடிக்கு அருகிலும் ஒரு தனியார் ஸ்தாபனம் நல்லமுறையில் வேலை செய்து வருகிறது. அங்கே உள்ள வைத்தியர்கள் மிகவும் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள். ஆனால் அவர்கள் மிகக் குறைந்த சம்பளம், அதாவது வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு எவ்வளவு தேவையோ அவ்வளவு சம்பளம் மாத்திரம் வாங்கிக் கொண்டு உயர்ந்த சேவா மனப்பான்மையில் வேலை செய்கிறார்கள். பெல்ஜியத்தில் இருந்து வந்துள்ள டாக்டர்கள் எல்லாம் இங்கே ஏதோ வசதியான கட்டிடங்களில் இருப்பதாக நினைத்துக் கொள்ளக்கூடாது. சீனாவில் இருந்து வந்துள்ள பென்மணி இருக்கிறார். அவர்கள் எல்லாம் சாதாரணக் குடிசை வீட்டில் தான் வசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் வாழ்ந்து கொண்டு சாதாரண வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டு அவர்கள் உயர்ந்த சேவை புரிந்து வருகிறார்கள். “அவர்களுடைய மனப்பான்மை எப்படி இருக்கிறது? நம் நாட்டில் உள்ளவர்களின் மனப்பான்மை எப்படி இருக்கிறது?” என்று பார்க்க வேண்டும். நம் நாட்டவர்களுடைய மனப்பான்மை இப்போதுதான் கொஞ்சம் மாறிவருகிறது. மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் பரவி வருகிறது. இந்த மனப்பான்மை வெகுவாகப் பரவினால்தான், சர்க்கார் செய்கின்ற முயற்சியோடு இவர்களால் மக்களுடைய துயரத்தை அதிகமாக நிவர்த்தி செய்ய முடியும். அது வரையில் அரசாங்கம் என்ன என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்து கொண்டதான் வரும்; செய்து கொண்டும் வருகிறது.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வைத்திய முறையைப் பற்றியும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது மேல் நாட்டு வைத்திய முறையே போதும் என்று பார்த்தால் நமக்குப் போதுமான வைத்தியர்கள் அந்த முறையில் கிடைப்பது இல்லை. ஆனால் சொல்ப்படுகிறது: நம் நாட்டு வைத்திய முறையிலேயே நல்ல தேர்ச்சி பெறுவதற்கு ஏன் பயிற்சி கொடுக்கக் கூடாது என்பதாக. அவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கலாம். ஆனால் நம் நாட்டு முறையிலேயே நன்றாகத் தேர்ந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். சம்மா போலியாகவும் வைத்தியம் செய்வதாகச் சொல்லிக் கொள்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். இப்படி ஏமாற்று வித்தை நடக்கிறது. இதனாலே மக்களுக்கு அதில் நம்பிக்கை குறைகிறது. ஆகையால் நாட்டு வைத்திய முறையை வளர்க்க வேண்டுமென்றால் எப்படி ஆங்கில வைத்திய முறையில் திட்டம் இருக்கிறதோ அப்படி இதிலும் ஏற்படுத்தினால் தான் இது மேலோங்கும்; வளரும். நாட்டு வைத்தியத்தில் நல்ல மருந்துகள் இருக்கின்றன. அதிலே ஒன்றும் சந்தேகமில்லை. அதை நல்லமுறையாகப் பயன்படுத்துவது இல்லை. தெரிந்தவர்களும் அதைப் பிறருக்குச் சொல்லாமல் மறைத்து மறைத்து வைத்துக் கொள்கிறார்கள்.

எனக்கு சமீபத்தில் ஒரு கடிதம் வந்தது. அதோடு ஒரு பொட்டலம் இருந்தது. “இது அற்புதமான மருந்து. இதை யாருக்கும் சொல்லக் கூடாது. சொன்னால் பாதகம் ஏற்படும்” என்பதாக எல்லாம் கடிதத்தில் கண்டிருந்தது.

SRI A. GOVINDASAMI : இப்போது சொல்லிவிட்டீர்களே. பாதகம் ஏற்படாதா?

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இன்னது என்று இப்போது நான் எங்கே சொன்னேன். அதை மறைவாகத்தான் வைத்திருக்கிறேன். (சிரிப்பு). இப்படி பல மருந்துகள் மறைத்து வைக்கப்படுகின்றன. அந்தக்காலத்தில் “இஜிப்டியன் மம்மீஸ்” என்று பலவகையான மூலிகைகள் ரசத்தில் வைத்துப் பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தன. இப்போது ஆங்கில முறையில் என்ன

[Sri M. A. Manickavelu]

[18th. July 1957]

என்னவோ வகையில், திராவகத்தில் வைத்துக் கூடப் பாதுகாக்கப்படுகிறது என்றாலும் அது விகாரமாகிவிடுகிறது. அப்போது செய்த முறை நன்றாக இருந்தது. ஆனால் அது என்ன முறை என்று இப்போது சரியாக யாருக்கும் தெரியவில்லை. இங்கே பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கரையாளர் அதைப்பற்றி சொன்னார்கள். சர்பன்டினா என்பது இந்தத் தகுதி அமுத்தம் போன்ற பல நோய்களுக்கு மருந்தாக இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது உண்மை தான். ஆனால் அது சிறந்த மருந்து என்று மேல்நாட்டார்கள் சொன்னபிறகுதான் அதன் சிறப்பு நமக்குப் புலப்படுகிறது. இந்த மருந்துகளை அமெரிக்காவிலோ, ஜெர்மனியிலோ ஆராய்ந்து பார்த்து முடிவு சொல்ல வேண்டும். நமக்கு ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்கப் பொறுமையும் ஆர்வமும் இல்லை. இவர்களே நல்ல முறையில் ஆராய்ச்சி செய்து மூலிகை களுடைய தன்மையை எல்லாம் கண்டார்களானால் அநேக நோய்களைப் போக்கலாம். இது அதிகச் செலவு இல்லாத முறை ஆகும்.

டெல்லியில் சுகாதார மந்திரிகள் கூட்டப் பேசியபோது கூட மத்திய அரசாங்கத்தின் சார்பாகக் கூறினார்கள். நம் நாடு போன்ற அதிக ஜனத் தொகை உள்ள நாட்டில் எல்லோருக்கும் சிகிச்சை கொடுக்க வேண்டுமென்றால் தமிழ் நாட்டு முறை “இண்டிஜனல் மெடிசின்” சிகிச்சை முறையை அனுசரித்தால்தான் நல்ல சாதனமாதும் என்று சொன்னார்கள். நல்ல மருந்துகளை அதில் கண்டு பிடிப்பதற்கு பார்மகோபியா ஏற்படுத்தினால் திராமங்களுக்கு எல்லாம் சரியான சிகிச்சை கொடுக்க முடியும் என்று சொன்னார்கள்.

இந்த நாட்டு வைத்திய முறைகள் அநேகம் இருக்கின்றன. ஆயுர் வேதம், யுனானி, சித்தம், நேசர்க்பூர், ஹோமியோபதி என்று பல முறைகள் இருக்கின்றன. சித்த முறை சிறந்த முறை. அதை ஒத்துக் கொள்ளுகிறேன். தென்னாட்டில் உள்ள அந்த முறைக்கு நல்ல பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும். அதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும் என்று ஒத்துக்கொண்டு கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். ஆயுர்வேதம், யுனானி, சித்தம் முதலிய துறைகளில் சிகிச்சை அங்கங்கே நடைபெற்று வருகின்றன. குறிப்பாக நம் ராஜ்யத்தில் சித்தத்துக்கு ஒரு ஆராய்ச்சி நிலையம் அவசியம் என்பதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு பொதுமக்கள் அதிக ஊக்கமும், உற்சாகமும் காட்டினால் அரசாங்கமும் வேண்டிய உதவியை அளிப்பதற்குத் தயாராய் இருக்குமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹோமியோபதி முறையைப்பற்றி அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அன்பழகன் அவர்கள் அந்த முறையில் உள்ள நல்ல மருந்துகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மருந்துகளில் தண்ணீர் கலந்து கொடுக்கிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். ஆங்கில வைத்திய முறைப்படி தண்ணீர் கலந்து மருந்து கொடுக்காவிட்டால் மிகவும் அபத்தமாக முடியும். சித்த முறையில் மருந்தை தேனிலோ வெண்ணையிலோ கலந்து கொடுக்கலாம். ஹோமியோபதியிலும் தண்ணீர் கலந்து கொடுத்து சிகிச்சைசெய்யும் முறை இருக்கிறது. மருந்து கொடுப்பதிலே தண்ணீர் அவசியமானதுதான்.

சுகாதார முறையையும் வைத்திய முறையையும் “இண்டிக்ரேஷன்” செயல்வேண்டும் என்று அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். இது ஒரு நல்ல ஏற்பாடுதான். வாவேற்கத் தகுந்ததுதான். இதைப்பற்றி மந்திரிகள் கூட்டத்திலும் விவாதிக்கப்பட்டது. அவர்களும் இது நல்லது என்று ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சில ராஜ்யங்களில் இது அமுலிலிருக்கிறது. இதை பரிசீலனை செய்து நடைமுறைக்கு கொண்டு வருவதுபற்றி கவனிக்கப்படும்.

ஆஸ்பத்திரிகளில் நர்ஸ்கள், ஆர்டர்லிகள் போன்ற சிப்பந்திகள் போதுமான அளவுக்கு இல்லை என்று சொன்னார்கள். இது வாஸ்தவம்தான். குறைவாகத்தான் இருக்கிறது.

ஆஸ்பத்திரிகளில் இருக்கக்கூடிய “Bed strength” ஜவிட அதிகமாகத் தான் நோயாளிகள் இருக்கிறார்கள். நோயாளிகள் வருகின்றபோது இடம் இல்லை என்று சொல்லி அனுப்புவது பரிதாபகரமாயிருக்கிறது. அவர்களைச்

[18th July 1957 [Sri M. A. Manickavelu]

சேர்த்துக்கொண்டால் நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாகிறது ; சமாளிக்க முடிவதில்லை. டாக்டர்களும் அனுதாபத்துடன் தான் இவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அதிக சிப்பந்திகளைக் கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அது போதவில்லை. “over crowding” அதிகமாக இருக்கிறது. இதை உடனேயே நிவர்த்திக்க முடியாது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத்தான் நிவர்த்திக்க முடியும். இந்த “over crowding”ஐ குறைப்பதற்கு ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. “chronic diseases” தீவரத் வியாதி உள்ளவர்களை அப்புறப்படுத்தி அவர்களை ஒரு தனி ஆஸ்பத் திரியில் வைத்துவிட்டால் இடமும் மற்ற வசதிகளும் ஏற்படும். இவர்களைக் கவனிக்க அதிக சிப்பந்திகள் வேண்டியதில்லை. இந்த மாதிரியான திட்டம் 500 “Bed strength” இருக்கக்கூடிய ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு என்று போடப் பட்டது. துரதிர்ஷ்டவசமாக “பிளான்” பணம் குறைக்கப்பட்டதால் அது எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை.

கீழ்ப்பாக்கம் கல்லூரியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்தக் கல்லூரி ஒரு நோக்கத்தோடு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அந்த நோக்கம் இப்போது சரியாக அங்கு இல்லை. “இண்டிக்ரெட் மெடிஸின்” என்ற முறையில் அங்கு தற் கால வைத்திய படிப்பு அதிகமாக சொல்லிகொடுக்கப்படுகிறது. மூன்று பாகம் தற்கால வைத்திய முறையும் ஒரு பாகம் நாட்டு வைத்திய முறையும் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படி அதிகப்படுத்துதலுக்குக் காரணம் அங்கு உள்ள மாணவர்களின் கிளர்ச்சியும் ஒன்று. இப்படி செய்தால்தான் மற்ற மேல் நாடுகளிலுள்ள வைத்திய முறைகளை எல்லாம் தெரிந்துகொள்ள சாத்தியமாக இருக்கும் என்று மாணவர்கள் கிளர்ச்சி செய்தார்கள். அதற்காக இன்னும் சிறந்த முறையில், நல்ல வகையில், படிப்பு சொல்லிக் கொடுக்க Pathology, Chemistry departments and laboratoryக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. நல்ல திறமையான பயிற்சி ஆசிரியர்களை ஏற் படுத்த ஏற்பாடு செய்யப்படும். சித்த முறை வைத்தியத்தில் சிரத்தை எடுத்துகொண்டு, அதை வளர்ச்சி செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு அங்கத் தினர் சொன்னதை கண்டு நான் சுந்தோஷப்படுகிறேன். எனக்கும் இதில் ஆர்வம் இருக்கிறது. இவருடன் சேர்ந்து, கலந்து இன்னும் எந்த முறை யில் சிறப்பாக செய்யவேண்டும் என்பதற்கு பிரயத்தனம் செய்வோம்.

குடும்பக் கட்டுப்பாடு முறை அவசியம் தான். ஆங்காங்கு குடும்பக் கட்டுப்பாடு ஸ்தலங்களில் ஏற்படுத்தி, ஜனங்களுக்கு வேண்டிய போதனைகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. ஒரு காலத்தில் கிராமத்தில் இதைப்பற்றி சொல்லி அவர்களைத் திருத்துவது கஷ்டமாக இருக்கும் என்று நினைத்தேன். கிராமத்து ஜனங்கள் இதில் ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள் என்று தெரிய வருகிறது. “கிராமங்களில் இதைப்பற்றி பிசாரம் செய்யும்போது ஜாக் கிரை யாக இருக்க வேண்டும்” என்று நான் டாக்டர்கலிடம் சொன்னேன். கிராமத்து ஜனங்களை உற்சாகத்தோடு வந்து யோசனை கேட்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்கள் எல்லாம் கஷ்டப்படுகிறவர்கள். இந்த வசதி இருந்தால் நல்லது என்று அவர்களுக்குத் தோன்றுகிறது. “லிடிங்” குடும்ப கட்டுப்பாடு வேண்டும் என்று சொல்கிறவர்களுக்கு ரண சிச்சை செய்தால் பிளையேட் டாக்டர்க்கு ரூபாய் 25 பீஸ் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. “டி.வி.எஸ்.” போன்ற மோட்டார் ஸ்தாபனத்தார் இல வசமாக இந்த வசதியை செய்து கொடுக்கிறார்கள். அதற்கும் ஏற்பாடாகி வருகிறது. ஓரளவு குடும்பக் கட்டுப்பாடு ஏற்பட்டால்தான் standard of life-ஐ கொஞ்சம் அதிகப்படுத்த முடியும். மக்களின் தொந்தரவு ஓரளவு குறையும். இதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். “கத்தோலிக்” பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட முன்பு இதை அதிக தீவிரமாக எதிர்த்தார்கள். வேறு விதமாக இதை அனுஷ்டித்தால் ஆட்சேபனை இல்லை என்று போப் உட்பட பலர் சொல்லி இருப்பதாக தெரிகிறது. “Family Planning Manual”ல் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

குடி தண்ணீர் வசதியை பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. “Urban Water Supply and Drainage Schemes” என்பதில் 863 லட்சம் செலவு செய்ய “பள்ளி” திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. 170 லட்சம் ரூபாய்தான் அனுமதிக்கப்

[Sri M. A. Manickavelu]

[18th July 1957]

பட்டது. “Still Over Schemes” அதாவது ஆரம்பிக்கப்பட்டு முடிவு அடையும் தறுவாயில் இருக்கும் திட்டங்களுக்கு 463 லட்சம் ரூபாய் ஆகிறது. 860 லட்சம் என்று ஒதுக்கப்பட்ட இடத்தில் 170 லட்சம் தற்போது ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த தொகையில் எல்லா வேலைகளையும் செய்து முடிக்க முடியாது. இதை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதியிருக்கிறோம். அவர்களைய பதில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கிராமங்களுக்கு குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க 40 லட்சம் ரூபாயில் திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. தென்காசியில் குடி தண்ணீர் வசதி செய்யப்படவில்லை என்று வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபித்துப் பேசினவர் சொன்னார். இந்த திட்டம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு “எஸ்டிமேட்ஸ்” தருவாயில் இருக்கிறது. அதை இன்னும் துரிதப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும்.

MR. SPEAKER: If the Hon. Minister wants more time, he will have to move a motion for it.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I will finish my speech in a minute, Sir.

(Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran rose.)

MR. SPEAKER: The Hon. Minister has only a minute more. The hon. Member had enough time already. She cannot raise any point in the middle of the Hon. Minister's speech.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: ஹோமியோபதி முறையில் வைத்தியம் செய்பவர்களை “Registered Practitioners” என்ற அடிப்படையில் சேர்த்துக்கொள்வதில்லை. ஹோமியோபதி இன்னும் நம் ராஜ்யத்தில் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை.

சில அங்கத்தினர்கள் இன்னும் கொஞ்சம் அதிக காலம் இந்த விவாதத்தின் மேல் பேச வேண்டும் என்று கேட்கின்றனர். அப்படி உத்தேசம் இருந்தால் நான் தொடர்ந்து பேசுகிறேன்.

அப்படிவேண்டுமானால், ஒரு மோஷன் கொண்டு வரவேண்டும்.

IV.—GOVERNMENT MOTION—MOTION FOR THE SUSPENSION OF RULE 153 (3) OF THE ASSEMBLY RULES.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I move—

“That rule 153 (3) be suspended till the reply to the debate on Demands ‘Medical’, ‘Public Health’ and ‘Capital Outlay on Public Health’ is over.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That rule 153 (3) be suspended till the reply to the debate on Demands ‘Medical’, ‘Public Health’ and ‘Capital Outlay on Public Health’ is over”.

The motion was put and carried.

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1957-58—cont.

(1) DEMAND XVI—MEDICAL.

(2) DEMAND XVII—PUBLIC HEALTH.

(3) DEMAND XXXVII.—CAPITAL OUTLAY ON PUBLIC HEALTH—cont.

DR. SRIMATHI T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN: On a point of order Sir, Director of Medical Services, Director of Public Health என்று இல்லாதபடி Director of Health Services என்கின்ற முறையிலே இந்த இலாகா திருத்தி அமைக்கப்படவேண்டுமென்று நான் கேட்டதை சர்க்கார் கவனிக்குமா?

18th July 1957]

MR. SPEAKER : அது எப்படி. Point of order ஆக முடியும் ?

DR. SRIMATHI T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :
நான் information கேட்டேன். Clarification கேட்டேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நான் இதுபற்றி ஆரம்பத்திலே சொன்னேன். அப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் பக்கத்து அங்கத்தினரோடு பேசிக் கொண்டிருந்தார் போலும்! (சிரிப்பு.) இந்த இரண்டையும் ஒன்றாகச் சேர்ப்பதற்கு யோசனை இருக்கிறது. சில ராஜ்யங்களில் இந்த முறையில் இந்த இலாகா ஒன்றாகத்தான் அமைந்திருக்கிறது. அதை இங்கும் அமலுக்கு கொண்டுவர வேண்டுமென்பதுதான் நோக்கம். இது பற்றி பரிசீலனைசெய்து யோசிக்கலாம். இது இப்பொழுது அரசாங்கத்தின் ஆலோசனையில் இருக்கிறது என்றுதான் முதலில் சொன்னேன்.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI : On a point of information, Sir.

MR. SPEAKER : After the Hon. Minister finishes his speech.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : போதனாகிரியர்கள் முழுநேர ஊழியர்களாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அப்படியிருந்தால்தான் அவர்கள் நல்ல முறையிலே படிப்பு சொல்லிக் கொடுக்க முடியும். அவர்கள் வேறு practice செய்யக்கூடாது என்று நிபந்தனை போட்டால் அவர்களுக்கு அதிக சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு ரூ. 1,400 ஸ்கேலில் சம்பளம் கொடுத்து அவர்களை முழுநேர ஊழியர்களாக மாற்றவேண்டுமென்று ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கமும் அதற்கு ஓரளவு உதவி செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த வகையிலே ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்பதுதான் உத்தேசம்.

Post-graduate Study-க்கு இப்பொழுது ஓரிரண்டு பேர்களுக்குத்தான் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படுகிறது என்றும், அது போதாது என்றும் கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார். அதை அதிகப்படுத்துவதற்கு யோசனை இருக்கிறது. அப்படி அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்றால் சர்வகலாசாலை அதற்கு ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவர்களுக்கு எழுதி அவர்கள் சம்மதத்தைப் பெற்று இதை அதிகப்படுத்தவேண்டும். இதை ஆலோசனைசெய்து வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யலாம்.

அடுத்தபடியாக Insurance-ஐப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்தத் திட்டம் இப்பொழுது மதுரை, அம்பாசமுத்திரம், தூத்துக்குடி ஆகிய இடங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. Hospital station-க்கு Headquarters Hospital-ல் ஏற்பாடு செய்திருப்பது போதாது என்றும், தனியாக ஒரு ஆஸ்பத்திரி வேண்டுமென்றும் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சின்னதுரை அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்காக இப்பொழுது பெருந்துறை டி.பி. ஆஸ்பத்திரியில் தொழில் சங்கத் திடம் கொஞ்சம் பணம் கொடுத்து தனியாக ஒரு வார்டு அமைக்கப்பட இருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு தனியாக ஒரு நுறை ஈரல் ஆஸ்பத்திரி இருந்தால் நல்லதுதான். இப்பொழுது அநேகம் தனியார் நடத்தும் டி.பி. ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கின்றன. ஒன்றை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டு, அங்கே தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய வசதி செய்வது பற்றி பரிசீலனை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய யோசிக்கப்படும்.

கடைசியாக “யூனிபாரம்” சரியாக கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அம்மாதிரி புகார் இருக்கலாம். ஆனால் அது பழைய புகார். அந்த முறையை இப்பொழுது திருத்தி அமைத்திருப்பதால், இப்பொழுது அம்மாதிரி தயக்கம் ஏற்படாது, “யூனிபாரம்” காலாகாலத்தில் கிடைக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

[18th July 1957]

SRI K. ANBAZHAGAN : On a point of information . . .

MR. SPEAKER : I have just told Sri Vedarathnam Pillai that points of information can be asked after the Minister has finished his reply.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I have finished, Sir.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI : கனம் மந்திரி அவர்கள் குடும்பக் கட்டுப்பாடு விஷயமாகப் பதில் சொல்லும்பொழுது கதோலிக் போப் அவர்கள் இந்த முறையை மாற்றி அமைத்தால் அதை ஏற்றுக்கொள்வதாக சொல்லியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதுதான் முறை என்பதை தயவுசெய்து கூற முடியுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அதையெல்லாம் இந்தச் சபையிலே விவரித்துச் சொல்ல முடியாது. அரசாங்கம் இது சம்பந்தமாக ஒரு பிரசாரம் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் படித்தால் தெரியவரும். அதையெல்லாம் நானே இன்னும் நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. ஆகையால் அதை விவரித்துச் சொல்லுவதற்கு முடியாது.

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, . . .

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் பேசலாம், ஆனால் அங்கத்தினர்கள் இந்த நேரத்தை கேள்வி நேரம் போல் கருதக்கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் Point of information என்று சொல்லி மந்திரி அவர்களை கேள்வி கேட்டால், அது மான்ய விவாத நேரமாகாது, கேள்வி நேரமாகவிரும் என்பதை சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளித்தபொழுது கவர்ன்மெண்டு காலேஜ் ஆப் இன்டெக்ஸ்ட் மெடிஸின்லின் தகுதி நிலையை உயர்த்துவதற்கு ஏற்கெனவே செய்த முயற்சிகள் பற்றி தெரிவித்தார்கள். இதன் தகுதியை எம்.பி.பி.எஸ். படிப்புக்குச் சமமாக உயர்த்துவதற்குச் சென்ற ஆண்டு ஒரு சட்டம் இயற்றப்பட்டது. நான் பேசும்பொழுது அதற்காக ஏற்படுத்துவதற்கு தீர்மானிக்கப்பட்ட Board ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டுவெண்டுமென்று சொன்னேன். அங்கே தகுதி மிக்க பேராசிரியர்கள் இல்லாத காரணத்தினாலும், கல்லூரியில் போதுமான ஆசிரியர்கள் இல்லாத காரணத்தினாலும், மாணவர்கள் பல பல கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகிறார்கள். படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள் ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆகாத காரணத்தினால் வேலைக்கு மனுச்செய்து கொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதை எம்.பி.பி.எஸ். நிலைக்கு உயர்த்துவதற்கு உடனடியாக முயற்சி எடுத்துக்கொள்வதனைப் பற்றியும், “G.C.I.M.” போர்டு அமைப்பது பற்றியும் அமைச்சரிடமிருந்து விளக்கம் அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த “போர்டு” அமைப்பு விஷயமும் விதிகள் ஏற்படுத்தும் விஷயமும் ஆராயப்பட்டு வருகின்றன. கூடிய சீக்கிரத்தில் அது பற்றி ஏற்பாடு செய்யப்படும். ஆனால் “எம்.பி.பி.எஸ்.” நிலைக்கு உயர்த்துவதை “ஆல் இந்தியா மெடிகல் கவுன்சில்” ஆட்சேபிக்கிறார்கள். “பிரைமரி சென்டர்களில்” கூட ஜி.ஸி.ஐ.எம். பயிற்சி பெற்றவர்களை நியமிப்பதற்கு அவர்கள் அட்சேபிக்கிறார்கள். சென்ற சகாதர மந்திரிகள் மகாநாட்டில் இந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றி நாங்கள் ஒரு மணி நேரம் எவ்வளவோ வாதாடியுங்கூட, அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. இந்த மெடிகல் கவுன்சில் மாத்திரமல்ல, UNCIF அதாவது இதற்கு உதவி செய்கிறார்களே அவர்களும் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. அங்கே இது அந்த நிலைமையில் இருக்கிறது.

18th July 1957] [Sri M. A. Manickavelu]

இந்த சமயத்தில் நம் மாகாணத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் இந்த “போர்டு” அமைப்பது, மற்றும் என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ அவைகளெல்லாம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு ஆவன செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

SRI M. KARUNANITHI : சென்னை கீழ்ப்பாக்கத்திலுள்ள ஜி. லி. ஐ. எம். கல்லூரி, அதாவது அரசினர் இணைப்பு மருத்துவக் கல்லூரியைப் பற்றி அரசினர் சுகாதார இலாகா 1956-ல் வெளியிட்டுள்ள அறிக்கையில் இணைப்பு மருத்துவ முறை என்பது உள்நாட்டு மருத்துவ முறையிலும் நவீன மருத்துவ முறையிலும் சமமான படிப்பு, பழக்கம், பயிற்சி அளிக்கப்படும் முறையாகும், அதாவது, “conjoint study” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதற்கு மாறாக இந்த ஆண்டிலே இந்தக் கல்லூரியின் தலைவர் தந்துள்ள அறிக்கை ஒன்றில் இந்தக் கல்லூரியானது முக்கியமாக ஆயுர்வேதம், சித்த, யூனனி வைத்திய முறையில் பயிற்சியும், நவீன வைத்திய முறையில் நடைமுறையில் வருவதற்கான அளவு “லொர்கிங் நால்டு” பயிற்சியும் அளிக்கும் என்று கூறும் அளவுக்கு வார்த்தைப் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை எதிர்த்துக் கல்லூரி மாணவர்கள் மிளர்ச்சி நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அது பற்றி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : என்ன மிளர்ச்சி செய்கிறார்கள் என்று தெரியாது. ஆனால் இப்பொழுது இருக்கிற முறைப்படி மூன்று பாகம் மேல் நாட்டு முறையும், ஒரு பாகம் நம் நாட்டு முறையும் போதிக்கப்படுகிறது.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் ஸார், நேற்று கனம் சத்தியவாணிமுத்து அவர்கள் பேசும்பொழுது என்னை நகையாடும் முறையில் ஹோமியோபதி முறை ஜெர்மன் முறை என்றும், அது நாட்டு முறையைக் காட்டிலும் உயர்வானது என்றும் சொன்னார்கள். நாட்டு முறை வைத்தியத்தை இப்படி குறைவாகப் பேசியது தவறு என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் எடுத்துக் கூறி, கனம் அங்கத்தினரை அதை வாபஸ் செய்யப்படி சொல்வாரா? அதை கனம் அங்கத்தினர் வாபஸ் பெறும்படிச் செய்வதற்கு வழி உண்டா?

MR. SPEAKER : அவரைப் பற்றி நீங்கள் ஏன் கேட்கிறீர்கள்? அவரே கேட்பார். இப்பொழுது மூலத்தி சத்தியவாணிமுத்து அவர்கள் பேசுவார். அவருக்கு மட்டும்தான் இந்தச் சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இனி மேல் எந்த அங்கத்தினரையும் இது விஷயமாக பேச நான் அனுமதிக்கப் போவதில்லை.

*** DR. SRIMATHI SATHIYAVANIMUTHU :** அம்மையார் அவர்களும் படித்த பட்டதாரிதான். ஆதலால் நான் சொன்னதை புரிந்துகொள்ளாமல் இருக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நான் நாட்டு வைத்தியத்தைப் பற்றி ஒன்றும் தாழ்வாகச் சொல்லவில்லை. ஒருக்கால் அம்மையார் அவர்களுக்கு காது கோளாராகக்கூட இருக்கலாம்.

MR. SPEAKER : பதில் சொல்லவேண்டிய நேரம் இது அல்ல. ஏதாவது சந்தேகம் இருந்தால் மந்திரி அவர்களை கேட்கலாம். ஒரு அங்கத்தினரை மற்றொரு அங்கத்தினர் தாக்கிப் பேசுவதற்கு இது நேரமல்ல என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

DR. SRIMATHI SATHIYAVANIMUTHU : நான் நேற்று என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபித்துப் பேசும்பொழுது, நான் சொல்லக் கூடிய கருத்துகளை அமைச்சர் அவர்கள் கேலியாக தட்டிக் கழித்து விடக் கூடாது என்றும், நல்லமுறையால் அவைகளை கவனித்து பதில் சொல்ல வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டேன். நான் எதிர்பார்த்ததுபோல் அமைச்சர்

[Dr. Srimathi Sathiyavanimuthu] [18th July 1957]

அவர்கள் சரியாக பதில் சொல்லவில்லை. என்னுடைய நோக்கம் சர்க்கார் ஹோமியோபதி முறையை அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்பதுதான். சமீபத்தில் மத்திய சர்க்கார் நியமித்த தாவே கமிட்டியினரூடாக சித்த வைத்தியம் போன்ற முறைகளையெல்லாம் கைவிட்டாலும், ஹோமியோபதி தேவையான முறை என்று தங்கள் ரிப்போர்ட்டில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது அகில இந்தியாவிலும் பல இடங்களிலே ஹோமியோபதியை சர்க்கார் அங்கீகாரம் செய்திருக்கிறார்கள். சென்னை சர்க்காரும் அதை ஏன் அங்கீகரிக்கக்கூடாது என்று கேட்டேன். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் எந்த விதமான பதிலும் சொல்லவில்லை. எனவே அதற்குத் தகுந்த பதில் அளிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : : நான் முதலில் சொன்னேன். “இன்டிஜீனஸ் மெடிஸின்ஸ்” என்பது நம் நாட்டு முறை. இதனால் ஏழை மக்களுக்கு நாம் ஓரளவு சிகிச்சை அளிக்க முடியும். இன்னும் அதை விரிவாக்கவேண்டும் என்பதுபற்றிதான் ஆரோசிக்கப்பட்டு வருகிறது.

MR. SPEAKER : Is the hon Member Dr. Srimathi Sathiyavanimuthu withdrawing her cut motion?

DR. SRIMATHI SATHIYAVANIMUTHU : No, Sir.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the allotment of Rs. 4,03,74,300 under Demand No. XVI—Medical—be reduced by Rs. 100 ”.

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER : I now put the original motion to the vote of the House. The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,03,74,300 under Demand XVI—Medical ”.

The demand was put and carried and the grant was made.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member Sri S. B. Adityan withdrawing his cut motion?

SRI S. B. ADITYAN : No, Sir.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the allotment of Rs. 95,98,200 under Demand XVII—Public Health—be reduced by Rs. 100 ”.

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER : I now put the original motion to the vote of the House. The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 95,98,200 under Demand XVII—Public Health ”.

The Demand was put and carried and the grant was made.

18th July 1957]

MR. SPEAKER : டி.மாண்ட் நம்பர் XXXVII (Capital Outlay on Public Health) வெட்டு பிரேரணை கொண்டுவந்த கனம் அங்கத்தினர் கே. சட்டநாத கரையாளர் அவர்கள் இங்கு காணப்படாததால் வெட்டுப் பிரேரணை வாபஸ் வாங்கப்பட்டதாய் கருதப்படுகிறது.

I now put the original motion to the vote of the House. The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,44,79,400 under Demand XXXVII—Capital Outlay on Public Health ”.

The Demand was put and carried and the grant was made.

(4) DEMAND XVIII—AGRICULTURE AND FISHERIES.

(5) DEMAND XIX—VETERINARY.

(6) DEMAND XXXII—COMMUNITY DEVELOPMENT PROJECTS, NATIONAL EXTENSION SERVICES AND LOCAL DEVELOPMENT WORKS.

(7) DEMAND XXXVIII—CAPITAL OUTLAY ON AGRICULTURE.

MR. SPEAKER : The demands to be taken up now for discussion are Demand XVIII—Agriculture and Fisheries, Demand XIX—Veterinary, and Demand XXII—Community Development Projects, National Extension Services and Local Development Works.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is one more demand, viz., Demand No. XXXVIII—Capital Outlay on Agriculture.

MR. SPEAKER : I shall allow the Hon. Minister to move this demand also, but I do not find this demand on my table. I will look into this.

The time allowed for these demands is five hours. But as many hon. Members want to speak, it is suggested that the time-limit be extended to seven hours. That is, this House will discuss these demands till 2 o'clock to-morrow. This means that the House must be prepared to sit for two more hours in the evening between 3 and 5 to discuss the demand on Harijan Uplift. Is the House willing to do this? I understand that the Government and the Opposition leaders have come to an understanding that seven hours will be devoted for Agriculture and Fisheries, Veterinary, Community Development Projects, National Extension Services and Local Development Works, and Capital Outlay on Agriculture. Seven hours agreed?

HON. MEMBERS : Yes, Sir.

MR. SPEAKER : The Hon. Minister will move all the four demands. He wants fifteen minutes for moving the demands and

[18th July 1957]

SRI K. ANBAZHAGAN : On a point of information . . .

MR. SPEAKER : I have just told Sri Vedarathnam Pillai that points of information can be asked after the Minister has finished his reply.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I have finished, Sir.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI : கனம் மந்திரி அவர்கள் குடும்பக் கட்டுப்பாடு விஷயமாகப் பதில் சொல்லும்பொழுது கதோலிக் போப் அவர்கள் இந்த முறையை மாற்றி அமைத்தால் அதை ஏற்றுக்கொள்வதாக சொல்லியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதுதான் முறை என்பதை தயவுசெய்து கூற முடியுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அதையெல்லாம் இந்தச் சபை மிலே விவரித்துச் சொல்ல முடியாது. அரசாங்கம் இது சம்பந்தமாக ஒரு பிரசாரம் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் படித்தால் தெரியவரும். அதையெல்லாம் நானே இன்னும் நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. ஆகையால் அதை விவரித்துச் சொல்லுவதற்கு முடியாது.

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, . . .

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் பேசலாம், ஆனால் அங்கத்தினர்கள் இந்த நேரத்தை கேள்வி நேரம் போல் கருதக்கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் Point of information என்று சொல்லி மந்திரி அவர்களை கேள்வி கேட்டால், அது மானிய விவாத நேரமாகாது, கேள்வி நேரமாகிவிடும் என்பதை சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளித்தபொழுது கவர்ன்மெண்டு காலேஜ் ஆம் இன்டெக்ஸ்ட் மெடிஸின்வின் தகுதி நிலையை உயர்த்துவதற்கு ஏற்கெனவே செய்த முயற்சிகள் பற்றி தெரிவித்தார்கள். இதன் தகுதியை எம்.பி.பி.எஸ். படிப்புக்குச் சமமாக உயர்த்துவதற்குச் சென்ற ஆண்டு ஒரு சட்டம் இயற்றப்பட்டது. நான் பேசும்பொழுது அதற்காக ஏற்படுத்துவதாகத் தீர்மானிக்கப்பட்ட Board ஒரு குழு அமைக்கப்படுவெண்டுமென்று சொன்னேன். அங்கே தகுதி மிக்க பேராசிரியர்கள் இல்லாத காரணத்தினாலும், கல்லூரியில் போதுமான ஆசிரியர்கள் இல்லாத காரணத்தினாலும், மாணவர்கள் பல பல கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகிறார்கள். படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள் ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆகாத காரணத்தினால் வேலைக்கு மனுச்செய்து கொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதை எம்.பி.பி.எஸ். நிலைக்கு உயர்த்துவதற்கு உடனடியாக முயற்சி எடுத்துக்கொள்வதனைப் பற்றியும், “G.C.I.M.” போர்டு அமைப்பது பற்றியும் அமைச்சரிடமிருந்து விளக்கம் அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த “போர்டு” அமைப்பு விஷயமும் விதிகள் ஏற்படுத்தும் விஷயமும் ஆராயப்பட்டு வருகின்றன. கூடிய சீக்கிரத்தில் அது பற்றி ஏற்பாடு செய்யப்படும். ஆனால் “எம்.பி.பி.எஸ்.” நிலைக்கு உயர்த்துவதை “ஆல் இந்தியா மெடிகல் கவுன்சில்” ஆட்சேபிக்கிறார்கள். “பிரைமரி சென்டர்களில்” கூட ஜி.வி.ஐ.எம். பயிற்சி பெற்றவர்களை நியமிப்பதற்கு அவர்கள் அட்சேபிக்கிறார்கள். சென்ற சுகாதார மந்திரிகள் மகாநாட்டில் இந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றி நாங்கள் ஒரு மணி நேரம் எவ்வளவோ வாதாடியுங்கூட, அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. இந்த மெடிகல் கவுன்சில் மாத்திரமல்ல, UNCIF அதாவது இதற்கு உதவி செய்கிறார்களே அவர்களும் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. அங்கே இது அந்த நிலைமையில் இருக்கிறது.

18th July 1957] [Sri M. A. Manickavelu]

இந்த சமயத்தில் நம் மாகாணத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் இந்த “போர்டு” அமைப்பது, மற்றும் என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ அவைகளெல்லாம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு ஆவன செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

SRI M. KARUNANITHI : சென்னை கீழ்ப்பாக்கத்திலுள்ள ஜி. லி. ஐ. எம். கல்லூரி, அதாவது அரசினர் இணைப்பு மருத்துவக் கல்லூரியைப் பற்றி அரசினர் சுகாதார இலாகா 1956-ல் வெளியிட்டுள்ள அறிக்கையில் இணைப்பு மருத்துவ முறை என்பது உள்நாட்டு மருத்துவ முறையிலும் நவீன மருத்துவ முறையிலும் சமமான படிப்பு, பழக்கம், பயிற்சி அளிக்கப்படும் முறையாகும், அதாவது, “conjoint study” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதற்கு மாறாக இந்த ஆண்டிலே இந்தக் கல்லூரியின் தலைவர் தந்துள்ள அறிக்கை ஒன்றில் இந்தக் கல்லூரியானது முக்கியமாக ஆயுர்வேதம், சித்த, யூனனி வைத்திய முறையில் பயிற்சியும், நவீன வைத்திய முறையில் நடைமுறையில் வருவதற்கான அளவு “வொர்கிங் நால்டம்” பயிற்சியும் அளிக்கும் என்று கூறும் அவருக்கு வார்த்தை பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை எதிர்த்து கல்லூரி மாணவர்கள் கிளர்ச்சி நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அது பற்றி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : என்ன கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள் என்று தெரியாது. ஆனால் இப்பொழுது இருக்கிற முறைப்படி மூன்று பாகம் மேல் நாட்டு முறையும், ஒரு பாகம் நம் நாட்டு முறையும் போதிக்கப்படுகிறது.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் ஸார், நேற்று கணம் சத்தியவாணிமுத்து அவர்கள் பேசும்பொழுது என்னி நகையாடும் முறையில் ஹோமியோபதி முறை ஜெர்மன் முறை என்றும், அது நாட்டு முறையைக் காட்டிலும் உயர்வானது என்றும் சொன்னார்கள். நாட்டு முறை வைத்தியத்தை இப்படி குறைவாகப் பேசியது தவறு என்பதை கணம் மந்திரி அவர்கள் எடுத்துக் கூறி, கணம் அங்கத்தினரை அதை வாபஸ் செய்யும்படி சொல்வாரா? அதை கணம் அங்கத்தினர் வாபஸ் பெறும்படிச் செய்வதற்கு வழி உண்டா?

MR. SPEAKER : அவரைப் பற்றி நீங்கள் ஏன் கேட்கிறீர்கள்? அவரே கேட்பார். இப்பொழுது பழமதி சத்தியவாணிமுத்து அவர்கள் பேசுவார். அவருக்கு மட்டும்தான் இந்தச் சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இனி மேல் எந்த அங்கத்தினரையும் இது விஷயமாக பேச நான் அனுமதிக்கப் போவதில்லை.

*** DR. SRIMATHI SATHIYAVANIMUTHU :** அம்மையார் அவர்களும் படித்த பட்டதாரிதான். ஆதலால் நான் சொன்னதை புரிந்துகொள்ளாமல் இருக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நான் நாட்டு வைத்தியத்தைப் பற்றி ஒன்றும் தாழ்வாகச் சொல்லவில்லை. ஒருக்கால் அம்மையார் அவர்களுக்கு காது கோளாராகக்கூட இருக்கலாம்.

MR. SPEAKER : பதில் சொல்லவேண்டிய நேரம் இது அல்ல. ஏதாவது சந்தேகம் இருந்தால் மந்திரி அவர்களை கேட்கலாம். ஒரு அங்கத்தினரை மற்றொரு அங்கத்தினர் தாக்கிப் பேசுவதற்கு இது நேரமல்ல என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

DR. SRIMATHI SATHIYAVANIMUTHU : நான் நேற்று என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபித்துப் பேசும்பொழுது, நான் சொல்லக் கூடிய கருத்துகளை அமைச்சர் அவர்கள் கேலியாக தட்டிக் கழித்து விடக் கூடாது என்றும், நல்லமுறையால் அவைகளை கவனித்து பதில் சொல்ல வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டேன். நான் எதிர்பார்த்ததுபோல் அமைச்சர்

[Dr. Srimathi Sathiyavanimuthu] [18th July 1957]

அவர்கள் சரியாக பதில் சொல்லவில்லை. என்னுடைய நோக்கம் சர்க்கார் ஹோமியோபதி முறையை அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்பதுதான். சமீபத்தில் மத்திய சர்க்கார் நியமித்த தாவே கமிட்டியினரூடாக சித்த வைத்தியம் போன்ற முறைகளையெல்லாம் கைவிட்டாலும், ஹோமியோபதி தேவையான முறை என்று தங்கள் ரிப்போர்ட்டில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது அகில இந்தியாவிலும் பல இடங்களிலே ஹோமியோபதியை சர்க்கார் அங்கீகாரம் செய்திருக்கிறார்கள். சென்னை சர்க்காரும் அதை ஏன் அங்கீகரிக்கக்கூடாது என்று கேட்டேன். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் எந்த விதமான பதிலும் சொல்லவில்லை. எனவே அதற்குத் தகுந்த பதில் அளிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : : நான் முதலில் சொன்னேன். “இன்டிஜீனஸ் மெடிஸின்ஸ்” என்பது நம் நாட்டு முறை. இதனால் ஏழை மக்களுக்கு நாம் ஓரளவு சிகிச்சை அளிக்க முடியும். இன்னும் அதை விரிவாக்கவேண்டும் என்பதுபற்றிதான் ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member Dr. Srimathi Sathiyavanimuthu withdrawing her cut motion?

DR. SRIMATHI SATHIYAVANIMUTHU : No, Sir.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the allotment of Rs. 4,03,74,300 under Demand No. XVI—Medical—be reduced by Rs. 100”.

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER : I now put the original motion to the vote of the House. The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,03,74,300 under Demand XVI—Medical”.

The demand was put and carried and the grant was made.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member Sri S. B. Adityan withdrawing his cut motion?

SRI S. B. ADITYAN : No, Sir.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the allotment of Rs. 95,98,200 under Demand XVII—Public Health—be reduced by Rs. 100”.

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER : I now put the original motion to the vote of the House. The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 95,98,200 under Demand XVII—Public Health”.

The Demand was put and carried and the grant was made.

18th July 1957]

MR. SPEAKER : டி.மாண்ட் நம்பர் XXXVII (Capital Outlay on Public Health) வெட்டு பிரேரணை கொண்டு வந்த கனம் அங்கத்தினர் கே. சட்டநாத கரையாளர் அவர்கள் இங்கு காணப்படாததால் வெட்டுப் பிரேரணை வாபஸ் வாங்கப்பட்டதாய் கருதப்படுகிறது.

I now put the original motion to the vote of the House. The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,44,79,400 under Demand XXXVII—Capital Outlay on Public Health ”.

The Demand was put and carried and the grant was made.

(4) DEMAND XVIII—AGRICULTURE AND FISHERIES.

(5) DEMAND XIX—VETERINARY.

(6) DEMAND XXXII—COMMUNITY DEVELOPMENT PROJECTS, NATIONAL EXTENSION SERVICES AND LOCAL DEVELOPMENT WORKS.

(7) DEMAND XXXVIII—CAPITAL OUTLAY ON AGRICULTURE.

MR. SPEAKER : The demands to be taken up now for discussion are Demand XVIII—Agriculture and Fisheries, Demand XIX—Veterinary, and Demand XXII—Community Development Projects, National Extension Services and Local Development Works.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is one more demand, viz., Demand No. XXXVIII—Capital Outlay on Agriculture.

MR. SPEAKER : I shall allow the Hon. Minister to move this demand also, but I do not find this demand on my table. I will look into this.

The time allowed for these demands is five hours. But as many hon. Members want to speak, it is suggested that the time-limit be extended to seven hours. That is, this House will discuss these demands till 2 o'clock to-morrow. This means that the House must be prepared to sit for two more hours in the evening between 3 and 5 to discuss the demand on Harijan Uplift. Is the House willing to do this? I understand that the Government and the Opposition leaders have come to an understanding that seven hours will be devoted for Agriculture and Fisheries, Veterinary, Community Development Projects, National Extension Services and Local Development Works, and Capital Outlay on Agriculture. Seven hours agreed?

HON. MEMBERS : Yes, Sir.

MR. SPEAKER : The Hon. Minister will move all the four demands. He wants fifteen minutes for moving the demands and

[Mr. Speaker]

[18th July 1957]

forty-five minutes for giving his reply to the debate. Thus, we will have six hours for discussion. The Hon. Minister will now move the demands.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,61,32,700 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.”

On the recommendation of the Governor I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 74,92,400 under Demand XIX—Veterinary.”

On the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,76,88,700 under Demand XXXII—Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works.”

On the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 25,33,100 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Agriculture.”

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் சென்னை ராஜ்யத்தில் விவசாய உற்பத்தி 18 சத விசதம் அதிகரிக்கப்படவேண்டும் என்னும் அடிப்படையில் திட்டத்தின் ஆரம்ப நகல் வரையப்பட்டது. இதன் பிறகு 1955-56 ஜூன் மாதம் முசோரியில் நடைபெற்ற விவசாய மந்திரிகள் மகாநாட்டில், உற்பத்தி லட்சிய அளவை அதிகரிக்கவேண்டும் என்று ஆலோசிக்கப்பட்டது. பிற்பாடு திட்ட கமிஷன் ஒவ்வொரு ராஜ்ய அரசாங்கத்துடன் நடத்திய விவாதத்தின்போதும் இந்த விஷயம் பரிசீலிக்கப்பட்டது. இந்த விவாதங்களின் பலனாக உணவுத் தானியங்களின் உற்பத்தியை பெரும் அளவுக்குக் கூடுதலாக அதிகரிக்க வேண்டும் என்றும் மற்ற விவசாயப் பொருள்களின் உற்பத்தியும் ஓரளவு அதிகரிக்கவேண்டும் என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது. உணவு தானியங்கள் பொறுத்தவரையில் 7.12 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்ற லட்சிய அளவு 13.7 லட்சம் டன்னாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி மாற்றியமைக்கப்பட்ட லட்சிய அளவு 1954-55-ம் ஆண்டில் உற்பத்தியான அளவுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது 31 சதவீதம் அதிகமாகிறது. நல்ல விதைகளை விநியோகித்தும், ஸ்தல எரு போடும் முறைகளை அபிவிருத்தி செய்தும் புது விவசாய முறைகளை பிரசாரம் செய்தும், அதிகப்படியான உணவு உற்பத்தியை அடைய வேண்டும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1958-59-ஆம் ஆண்டு முடிவிற்குள் நெல் பயிராகும் பிரதேசங்களில், 85 சதவீதம் இடங்களுக்கு பொறுக்கு விதைகள் வழங்கப்படும். தற்போது 40 சதவீத நிலங்களுக்கு இம்மாதிரி வழங்கப்படுகிறது. இதற்காக ஒவ்வொரு ஆண்டும் 2,600 டன் நெல்லும், 500 டன் புஞ்சை தானியங்களும் வாங்கப்பட்டு கிராம விதைப்பண்ணைகளுக்கு வழங்கப்படும். புஞ்சை தானியங்களைப் பொறுத்த வரையில், சுமார் 5 சத வீத நிலங்களுக்கு பொறுக்கு விதைகள் தற்போது வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. புஞ்சை நில சாகுபடியிலிருக்கும் மொத்த நிலத்தில் சுமார் 55 சத வீதத்திற்கு

18th July 1957]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

பொறுக்கு விதைகள் விநியோகிக்கப்படவேண்டுமென்று உத்தேசிக்கப் பட்டிருக்கிறது. நல்ல நெல் வகைகளையும், புஞ்சை தானிய வகைகளையும் அபிவிருத்தி செய்து நமது ராஜ்யம் பூராவிலும் வழங்க வேண்டும் என்னும் நோக்கத்தோடு, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தின் போது சுமார் 360 அரசாங்க விதைப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு சமுதாய அபிவிருத்தி வட்டாரத்திலும் தேசிய நல் விஸ்தரிப்பு வட்டாரத்திலும் 25 ஏக்கர் பரப்பில் விதைப் பண்ணைகள் ஏற்படுத்தப்படும். சென்ற ஆண்டு இம்மாதிரி 38 பண்ணைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இவ்வாண்டு மேலும் 136 பண்ணைகள் நடத்தப்படும். இந்த ஆண்டு முடிவுக்குள்ளேயே ராஜ்யம் பூராவிலும் 174 விதைப்பண்ணைகள் ஏற்பட்டுவிடும். இது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள லட்சிய அளவில் பரதியாக இருக்கிறது. மீதமுள்ள 186 அரசாங்க விதைப் பண்ணைகளும் அடுத்த ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்படும். ஸ்தல எரு வகைகளை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்னும் நோக்கத்தோடு அரசாங்கம் ஒரு பெரிய திட்டத்தை ஆரம்பித்து நடத்தி வருகிறது. உடனடியாக பொறுக்கி எடுக்கப்பட்ட 60 சமுதாய அபிவிருத்தி வட்டாரங்களிலுள்ள ஸ்தல எரு வகைகளை அபிவிருத்தி செய்ய ஒரு திட்டத்தை அரசாங்கம் அனுமதித்திருக்கிறது. இன்னும் 21 சமுதாய அபிவிருத்தி வட்டாரங்களில் அக்டோபர் மாதத்திற்குள் இத்திட்டம் அமுலாக்கப்படும். இத்திட்டத்தை அமுலாக்குவதற்காக 3 கெஜெட் பதிலான ஒரு எரு தயாரிப்பு அதிகாரிகளும் 60 குப்பை உரம் தயாரிக்கும் இன்ஸ்பெக்டர்களும் நியமனம் செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவர்கள் ராஜ்ய குப்பை உரம் தயாரிக்கும் அதிகாரியின் கீழ் பணியாற்றுவார்கள். அந்தந்த அபிவிருத்தி வட்டாரங்களிலுள்ள பொறுக்கி எடுக்கப்பட்டுள்ள சில விவசாயிகளுக்கு ஸ்தல உர வகைகள் பசுந்தனம் உரம் போடும் முறைகள் முதலியன பற்றி குப்பை உரம் இன்ஸ்பெக்டர்கள் பயிற்சி அளிப்பார்கள். இப்படி பயிற்சிபெற்ற விவசாயிகளும் இன்ஸ்பெக்டர்களும் பசுந்தான் உரத்தை பெரும் அளவிற்கு விவசாயிகள் உபயோகிப்பதற்காக அந்த வட்டாரத்தில் தீவிர பிரசாரம் செய்வார்கள். பசுந்தான் உர உற்பத்தியை அதிகரித்து அதிகப்படியாக விவசாயிகள் உபயோகிக்கவேண்டுமென்னும் கருத்தோடு பசுந்தான் உர விதைகளை மொத்த விலையில் குறைத்து 80 சத வீத விலையில் விற்கலாம் என்று அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறது. பெரிய பஞ்சாயத்துகளில் குப்பை உரங்களுடன் மலமும் கலந்த உரங்களை தயாரிப்பதற்காக அரசாங்கம் ஒரு திட்டத்தை அனுமதித்திருக்கிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் பொறுக்கி எடுக்கப்பட்ட 50 பஞ்சாயத்துகளுக்கு 2,000 ரூபாய்க்கு அதிகப்படாத கடன் வசதிகள் கொடுக்கப்படும். விவசாய டைரக்டர் 50 கிராமங்களில் பரீட்சார்த்த ரீதியில் மல உரம் தயாரிக்க அனுப்பிய திட்டத்தை அரசாங்கம் அனுமதித்திருக்கிறது. இத்திட்டத்திற்காகும் முழுச் செலவையும் இந்திய அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்பதற்காக, திட்டத்தின் முழு விபரங்களையும் சமர்ப்பிக்குமாறு விவசாய டைரக்டரை கேட்டிருக்கிறோம். ரசாயன உரங்களையும் அதிகப்படியாக உபயோகிக்க வேண்டும் என்பதற்காக அரசாங்கம் ஊக்கம் அளித்து வருகிறது. இந்த ஆண்டு 1,40,000 டன் அமோனியம் சல்பேட்டு வழங்கப்படவேண்டும் என்பது நம்முடைய லட்சியம். சென்ற ஆண்டு வழங்கப்பட்டது 1,20,000 டன்.

விவசாயிகளுக்கு விவசாய சம்பந்தமான செய்திகளை விரைவில் பரப்ப வேண்டும் என்னும் நோக்கத்தோடு அரசாங்கம் ஆரம்பித்த ஒரு திட்டம் ஜனவரி மாதத்திலிருந்து நடந்து வருகிறது. விவசாய சம்பந்தப்பட்ட துண்டுப் பிரசாரங்களை தயாரிக்கவும், அவைகளை தக்க முறையில் அச்சடித்து பரவலாக விநியோகிக்கவும், விவசாய செய்தி அதிகாரி என்ற ஒருவர் தனியாக நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறார். இவர் சமுதாய அபிவிருத்தி வட்டாரங்களிலும், தேசிய விஸ்தரிப்பு வட்டாரங்களிலும் சுற்றுப்

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[18th July 1957]

பிரயாணம் செய்து, விவசாய ஆராய்ச்சிகள் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களையும், விவசாய அபிவிருத்தி விஷயங்கள் பற்றியும் கிராம மக்களிடையே பரப்புவது எப்படி என்று கிராம ஊழியர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பார்.

தேசிய விஸ்தரிப்பு வட்டாரங்களிலும், சமுதாய அபிவிருத்தி வட்டாரங்களிலும் இந்த ஆண்டிலேயே, 1956-57ல் இருந்ததைவிட விவசாய உற்பத்தியை 20 சதவீதமாவது அதிகரிக்கவேண்டும் என்ற ஒரு விசேஷ உணவு உற்பத்தி இயக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 20 சதவீத உற்பத்தியை அடைந்தே தீரவேண்டும் என்னும் நோக்கத்தோடு சமுதாய அபிவிருத்தி வட்டாரங்களிலும், தேசிய விஸ்தரிப்பு வட்டாரங்களிலும் விவசாயத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் முழுப்பொறுப்பு ஜில்லா விவசாய அதிகாரியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் உற்பத்தி எவ்வளவு இருக்க வேண்டும் என்ற லட்சிய அளவை உதவி விவசாய உற்பத்தி டைரக்டர்கள் நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்றும், இதை இன்னும் சிறு சிறு பகுதிகளுக்கும், ஒவ்வொரு கிராம சேவக் பொறுப்பின்கீழ் ஒப்படைக்கும் வேலையை, அந்த வட்டார அபிவிருத்தி அதிகாரி ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் உத்தரவிடப் பட்டிருக்கிறது.

மற்ற விவசாயப் பொருள்களின் உற்பத்தியை அதிகரிக்கவும் தக்க கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. எண்ணெய் வித்துக்களில் உற்பத்தியை அதிகப்படியாக 70,000 டன் ஆக உயர்த்த வேண்டும் என்ற ஒரு திட்டம் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் 96,000 டன் அதிகப்படியாக எண்ணெய் வித்துக்களை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்ற மற்றொரு திட்டம் இப்போது பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ஒரு பிராந்திய தென்னை ஆராய்ச்சி நிலையம் ஏற்படுத்த அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 126,000 தென்னங்கன்றுகளை உற்பத்தி செய்ய ஆங்காங்கே தென்னந்தோட்டங்களை ஆரம்பிக்கவும் அரசாங்கம் அனுமதித்திருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவிற்குள் பருத்தி உற்பத்தியை 4:5 லட்சம் கட்டுகளாக அதிகரிக்கவும் உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது கரும்பு உற்பத்தியை பொறுத்தவரையில், கடலூரில் ஒரு மத்திய கரும்பு ஆராய்ச்சி நிலையம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் ஒரு கீளை கரும்பு ஆராய்ச்சி நிலையத்தை ஏற்படுத்தவும் தஞ்சாவூர் வடபாதிமங்கலத்தில் சர்க்கரை அலைக்கு கரும்புகள் ச்பீன செய்ய ஒரு பிராந்திய கரும்பு பண்ணையும், இதேமாதிரி மதுரை ஜில்லாவில் பாண்டி ராஜபுரத்தில் மற்றொரு கரும்பு பண்ணையும் ஏற்படுத்த அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தின்போது ஒவ்வொரு ஆண்டும் கூடுதலாக 2 லட்சம் டன் கரும்பு உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று லட்சிய அளவு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த ஆண்டு மண் அரிப்பு தடுப்புத் திட்டங்களை தீவிரமாக அமுல் நடத்துவது என்று உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு முடியாமல் இருந்த திட்டங்கள் இந்த ஆண்டு மேற்கொண்டு தொடர்ந்து நடத்தப்படும். மேலும் 20,950 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில், 13.28 லட்ச ரூபாய் செலவில் புதிய திட்டங்கள் ஏற்கனவே அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன அல்லது அனுமதிக்கும் நிலையில் இருக்கின்றன. சென்ற பத்து ஆண்டுகளில் அதிகப்படியாக நியமனம் செய்யப்பட்ட விவசாய “டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர்” களுக்கு ஏற்ற விதாச்சாரத்தில் ஜில்லா விவசாய அதிகாரிகள் அதிகரிக்கப்படவில்லை என்று தெரியவந்திருக்கிறது. கீழ்க்கண்டியோகஸ்தர்களின் வேலையை, ஜில்லா விவசாய அதிகாரிகள் சரிவர மேற்பார்வை செய்யவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு மூன்று ஜில்லாக்கள், அதாவது வட ஆற்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி, திருநெல்வேலி ஆகியவை இரண்டாக பிரிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இவ்வாண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்திலும் சேலம், கோயம்புத்தூர், ராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களை இரண்டாகப் பிரிக்க திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

18th July 1957]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

சென்னை வர்த்தக விவசாய பொருள்கள் விற்பனைச் சட்டம் (1933)ல் அமுலாக்கப்படுவதை ஆராய்ந்து விவசாயிகளுக்கு மேற்கொண்டு நன்மைகள் ஏற்படும்படியும், வியாபாரிகளுக்கு தொல்லைகள் ஏற்படாதுபடியும், வர்த்தக விவசாயப் பொருள்கள் தவிர மற்ற உணவுதானியங்களுக்கும் இந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்க முடியுமா என்று ஆராயவும் அரசாங்கம் ஒரு கமிட்டியை நியமித்து இருக்கிறது. உத்தியோகஸ்தர்களும், உத்தியோகப் பற்றில்லாதவர்களும் கொண்ட இக்கமிட்டிக்கு சென்னை ஹைகோர்ட் ஒய்வு பெற்ற நீதிபதி திரு. டபுள்யூ. எஸ். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு தலைவராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

மீன் இலாகாவுக்கு ரூபாய் 29.77 லட்சம் ஒதுக்கும்படி கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு சுவாமி செல்வத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூபாய் 36.93 லட்சம். ராஜ்ய பிரிவினைக்குப் பிறகு ஒரு பகுதி கேரளத்திற்கும், மற்றொரு பகுதி மைசூர் ராஜ்யத்திற்கும் மாற்றப்பட்டு விட்டதால் இந்த இலாகாவுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை இவ்வாண்டு குறைந்து போயிருக்கிறது. மொத்தம் கேட்கப்பட்டிருக்கும் ரூபாய் 29.77 லட்சத்தில் 40-வது மான்யக் கோரிக்கை, “மீன் இலாகா” என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 23.47 லட்சம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. மீதமுள்ள ரூபாய் 6.10 லட்சம் கட்டிட வேலைகளுக்காக, முதலீட்டுத் திட்டங்களின்கீழ் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. மீன்பிடித் தொழிலில் ஏராளமான பக்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும், இத் தொழிலின் மூலம் மக்களுக்கு அனியமானதும் முக்கியமானதான உணவுப்பொருள்கள் கிடைக்கின்றனவென்பதையும் நான் ஆரம்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும், இலாகா மூலமாக மீன் பிடிப்பதினாலும், உள்நாடு மீன் பிடிப்பு தொழிலுக்கு வேசனஸ் வழங்குவதினாலும் முத்துக்குளத்தில், சங்கு எடுத்தல், முதலிய தொழில்கள் மூலமாகவும் அரசாங்கத்திற்கு கணிசமான வருமானம் கிடைக்கிறது. ஆழ்கடல் மீன்பிடிப்பிற்காக பெரிய மீன்பிடிப் படகுகள், அதற்கு ஏற்ற சாதனங்கள் முதலியவைகளை வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆழ்கடல் மீன் பிடிப்பினால் நடக்கு நல்ல வருமானம் கிடைக்கும் என்றாலும் ஆரம்ப முதலீட்டுத் தொகை அதிகமாக வேண்டியிருப்பதினால் தற்போதைக்கு இத்திட்டத்திற்கு நாம் அதிக நிதி ஒதுக்க முடியாமல் இருக்கிறது.

உள்நாட்டு நீர்நிலைகளில் அதிகப்படியாக மீன்களை வளர்ப்பதினாலும், கடலோரங்களிலும், ஆழ்கடல்களிலும் மீன் பிடிப்பிற்கு படகுகளை வாங்குவதினாலும் மட்டும் மீன் பிடிப்புத் தொழிலை நாம் அபிவிருத்தி செய்துவிட முடியாது. மீன்பிடித் தொழிலுக்கு வேண்டிய சாதனங்கள், பலதரப்பட்ட மீன் வகைகளின் வளர்ச்சி, ஓர் இடத்தில் வளரும் மீன் வகைகளை மற்ற இடங்களில் வளர்க்க முடியுமா என்ற ஆராய்ச்சி, மீன் பிடித் தொழிலை கட்டுப்படுத்துவதற்கு, தற்போதுள்ள மீன் வளங்களை டாதுகாத்து விதைப் படகுகள் முதலியன கொண்டு மீன் பிடித்தல், முதலிய எல்லா பிரச்சினைகளும் மீன்பிடித் தொழில் அபிவிருத்தியில் அடங்கியிருக்கின்றன.

துரதிர்ஷ்டவசமாக, நமது ராஜ்யத்தில் மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்கள் பொருளாதார நிலையில் மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கிறார்கள். இம்மக்களின் வாழ்க்கை நிலைமையை எல்லா வகையிலும் உயர்த்த வேண்டியது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இவ்விஷயங்களையும் அரசாங்கம் மனதில் கொண்டு தங்கள் கொள்கையை வகுக்க வேண்டியிருக்கிறது. மீன் உற்பத்தியை அதிகரிக்கவும், இது சம்பந்தமான தொழில்களை வளர்க்கவும் புது முறைகளை கையாளவும் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட சாதனங்களை உபயோகிக்கும்படி வற்புறுத்தவும், விஞ்ஞான ரீதியாய் ஆராய்ச்சி நடத்தப்பட்டவைகளை நடைமுறையில் கொண்டுவரவும் வர்த்தக முறையில் மீன்பிடித் தொழிலை சீர்திருத்தி

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[18th July 1957]

அமைக்கவும், மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள மக்கள் வாழ்க்கைத் தரத்திலும், சமூகத் துறையிலும் மேம்பாடு அடையும்படி செய்வதையும் மீன் இலாகா தங்கள் கடமையாகக் கொண்டு பணியாற்றி வருகிறது.

இந்த லட்சியங்களைக் நடைமுறைக்கு கொண்டுவருவதில் கீழ்க்கண்ட விதங்களில், இலாகா பணியாற்றி வருகிறது.

அ. உள் நாட்டு மீன் வளத்தை அபிவிருத்தி செய்வது ;

ஆ. கடல் மீன் பிடிப்பை அபிவிருத்தி செய்வது ;

இ. ஆராய்ச்சி ;

ஈ. சமுதாய, பொருளாதார நடவடிக்கைகள்.

உள்நாட்டு மீன்பிடித் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்னும் நோக்கத்தோடு, உள்நாட்டு நீர் நிலைகளில் விரைவாக வளரக் கூடிய மீன் வகைகளை சேகரித்து வளர்த்து விநியோகிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. 1956 செப்டம்பர் மாதம் முடிய சுமார் 26'38 லட்சம் மீன் குஞ்சுகளை மீன் இலாகா சேகரித்து வழங்கியிருக்கிறது. மீன் விளங்கள் எங்கெங்கே உள்ளன என்று கண்டுபிடிக்கவும், தன் பட்டவர்களுக்கு ஆலோசனைகள் கூறவும் அவர்களுக்கு மீன் குஞ்சுகளை வழங்கவும், புது இடங்களில் மீன் வளர்ப்புப் பற்றிய விவரங்களை சேகரிக்கவும், கடைசியாக மீன் விற்பனை சம்பந்தமாகவும், பலதரப்பட்ட பணிகளை செய்வதற்காக, பல்விடங்களில் உத்தியோகஸ்தர்கள் அயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றனர். நீடித்து உழைக்கக் கூடியதும், மீன் பிடிப்பை அதிகரிக்கக் கூடியதுமான "நைலான்" வலைகளும், தூண்டில்களும் மொத்த விலையில் ஈனத்தில் ஒருங்கு வலைக்கு பரதவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. இதுவரையில் 20,000 பவுண்டு "நைலான்" தூள் விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேட்டூர் புவானிசாகர் போன்ற பெரிய நீர்த்தேக்கங்களில் மீன் வகைகளை சேகரித்து வளர்க்கவும், லைசென்ஸ் கொடுத்து மீன் பிடிக்கக் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கவும், ஒரு திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மீன் உணவு, மீன் உரம், இரால் மீன் உற்றல் முதலியன மீன் இலாகாவின் மாதிரி தொழிற்சாலைகளில் தயாரிக்கப்படுகின்றன. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் நாகப்பட்டினத்தில் 1956-57-ஆம் ஆண்டில் இரால் மீன் வற்றல் தயாரிக்கும் ஒரு திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு தூத்துக்குடி நாகப்பட்டினம் ஆகிய இடங்களில் தினமும் 20 அந்தர் நிறைவுள்ள மீன் உணவும், மீன் எண்ணெயும் தயாரிக்க 1957-58-ம் ஆண்டின் போது இரண்டு நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்படும். நாகப்பட்டினத்திலிருந்து சென்னை வரையிலும் சூறையை ஓரமரக மீன் வளம் பற்றி ஒரு சர்வே எடுக்கப்பட்டது. இதன் விளைவாய் கடலூருக்கு அருகாமையில் இரால் மீன்கள் மிகுதியாக வளர்ச்சியுறும் ஒரு இடமும், பழுவேற்காடு அருகில் ஜெல்லி மீன் நிறைய கிடைப்பதாகவும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. நமது ராஜ்யத்தில் மீன் பிடிப்பிற்கு உபயோகப்படுத்தப்படும் நாட்டு படகுகளை விசைப் படகுகளாக மாற்ற வேண்டும் என்ற திட்டம் 1955-56-ம் ஆண்டில் கொண்டு வரப்பட்டது. அதன்படி 20 "பாப்லோடைப்" விசைப் படகுகள் குறைந்த விலையில் பரதவர்களுக்குக் கட்டப்பட்டு விற்கப்பட்டன. 1956-57-ம் ஆண்டில் 11 படகுகள் கட்டப்பட்டன. 1957-58-ஆல் ஆண்டிலும் இதேமாதிரி 11 படகுகள் கட்ட உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முயற்சியில் எல்லாம் தோதுமானதாயில்லை என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆழ்கடல் மீன் பிடிப்பிற்காக நமது ராஜ்யத்தில் ஒரு நிலையம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று இந்திய அரசாங்கத்திடம் நாம் உற்புறுத்தி வந்தது பலவாக்கில்லை. ஏனெனில் இந்திய அரசாங்கமே கொச்சியில் ஒரு நிலையம் ஏற்படுத்தப் போவதாகக் கூறி விட்டனர். ராஜ்ய சீரமைப்பிற்குப் பிறகு நமது ராஜ்யத்திற்கு ஒரே ஒரு ஆழ்கடல் மீன்பிடிப்புப் படகுதான் கிடைத்தது. அதற்கு முன்பு இருந்த பழைய படகுகள் உதவாது என்று மீன் இலாகா அவைகளை நிராகரித்து

18th July 1957]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

விட்டது. நமது ராஜ்யத்திற்கு அமெரிக்க உதவித் திட்டத்தின் கீழாவது இன்னும் சில ஆழ்கடல் மீன்பிடிப்புப் படகுகளை ஒதுக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கத்தை அடிக்கடி கேட்டு வருகிறோம். இதன் விளைவாக இம்மாதிரிப் படகுகளை எல்லாம் கணக்கிட்டு, நமது ராஜ்யத்திற்கும் அதிகப் படகாக ஒதுக்குவது பற்றி ஆலோசித்து வருவதாக இந்திய அரசாங்கம் சமீபத்தில் நமக்கு பதிலளித்திருக்கிறது.

நமது ராஜ்யத்தில் கிழக்கு கடற்கரை யோரத்திலுமட்டும் முத்துச் சிப்பிகள் கிடைக்கின்றன. முதல் முதலாக 1926-28-ஆம் ஆண்டில் முத்துக் குளிக்கும் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பிறகு மீண்டும் 25 ஆண்டுகள் கழித்து 1955-ஆம் ஆண்டில் மார்ச், மே மாதங்களில் முத்துக்குளித்தல் நடைபெற்றது. அப்போதிருந்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் நடைபெற்று வருகிறது. இவ்வாண்டு மார்ச், மே மாதங்களில் நடத்திய முத்துக் குளித்தலின் விளைவாக நமது அரசாங்கத்திற்கு நல்ல வருவாய் கிடைத்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் முத்துக் குளித்தல் வேலையை நடத்தவும் இதை ஒரு லாபகரமான தொழிலாகச் செய்யவும் எல்லா முயற்சிகளும் எடுக்கப்படும்.

இதேமாதிரியாக, சங்கு எடுத்தல் வேலையும் வெற்றிகரமாக நடந்து வருகிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலும், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ஒரு பகுதியிலும் சங்கு சங்கு எடுக்கும் வேலை, ஆலங்கா மூலமாக நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இப்படி எடுக்கப்பட்ட சங்குகள் மேற்கு வங்காள அரசாங்கத்திற்கு நல்ல விலைக்கு உடனுக்குடன் விற்கப்படுகிறது. இராமநாதபுரம், செங்கற்பட்டு, தென்னார்காடு, மற்றும் தஞ்சாவூரில் ஒரு பகுதியிலும் சங்கு எடுக்கும் வேலை தனிப்பட்டவர்களுக்கு ஒத்தவைக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. மீன் இலாபவிற்கு சங்கு மூலம் கிடைக்கும் வருமானமே ஒரு முக்கியமான வருவாயாக இருந்து வருகிறது. 1956-57-ஆம் ஆண்டில் சங்கு எடுத்தல் மூலமாகவும், முத்துக் குளித்தல் மூலமாகவும் சுமார் 17.4 லட்ச ரூபாய் கிடைத் திருப்பதாக மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

அயல் நாட்டு உதவித் திட்டங்களை கொண்டு மீன் பிடித் தொழில் நிபுணர்களைச் சிக்கன செலவில் வேலைக்கு அமர்த்தவும், தொழிலுக்கு வேண்டிய சாதனங்களையும், பொருள்களையும், வாங்கிக்கொள்ளவும், அரசாங்கம் மிகவும் பயன்படுத்தியிருக்கிறது. கடல் மீன் பிடிப்புத் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்யவும், நவீன முறையில் மாற்றி அமைக்கவும், இந்திய அரசாங்கம் அமெரிக்க அரசாங்கத்திடன் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த ஒப்பந்தத்தின் விளைவாக நமது அரசாங்கத்திற்கு மீன் பிடித் தொழிலுக்கு வேண்டிய சாதனங்களும், பொருள்களும் நிறையக் கிடைக்கப் பெற்று, பரதவர்களுக்குக் குறைந்த விலையில் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த உதவித் திட்டத்தின் கீழ், பரதவர்களுக்கு விசைப் படகில் சென்று மீன் பிடிக்க பயிற்சி அளிப்பதற்காக தூத்துக்குடியில் ஒரு பயிற்சி நிலையம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாகப்பட்டினம், சென்னை ஆகிய இடங்களில் நமது அரசாங்கமே பயிற்சி நிலையங்களை ஆரம்பித்திருக்கின்றது. மீன் பிடித் தொழிலுக்கு விசைப் படகுகளின் உபயோகம் அதிகரித்து வரும் இதே சமயத்தில் மீன் பிடித்தொழிலை ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ள பரதவர்களுக்கு இத்துறையில் தக்க பயிற்சிகள் அளிப்பது மிகவும் அவசியம் இப்படி அளிக்கப்படும் பயிற்சித் திட்டங்களுக்கு நல்ல வர வேற்பு இருக்கிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஐ. நா சபையில் உணவு வவசாய சங்கத்துடன் இந்திய அரசாங்கம் செய்து கொண்டுள்ள ஒப்பந்தத்தின்படி, நமது ராஜ்யத்திற்கு இரண்டு பகுதிகட்டும் நிபுணர்களின் உதவியும், ஒரு மீன் பிடிப்பு என்ஜின்யரும், இரு துறைமுக நிபுணர்கள், ஒரு மீன் பிடிப்புப் பயிற்சி நிபுணர், ஒரு விற்பனை நிபுணர் ஆகியோர்களின் உதவியும் கிடைத்திருக்கிறது. விசைப் படகை அபிவிருத்தி செய்ப எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் நல்ல பலனளித்த

[Sri M. Bhaktavatsalam] [18th July 1957]

தற்கு இந்த நிபுணர்களும், மீன் பிடிப்பு என்ஜினியரும் தான் காரணமாவார்கள். துறைமுக நிபுணர்களும், பூர்வாங்க சர்வே வேலையை முடித்திருக்கின்றனர். அவர்கள் சமர்ப்பித்த அறிக்கை இப்போது அரசாங்கத்தால் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

குருசடைத் தீவு, எண்ணூர், தூத்துக்குடி, பவானிசாகர் ஆகிய இடங்களிலுள்ள அரசாங்க மீன் ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் பயனுள்ள வகையில் நடந்து வருகின்றன. மீன் வளத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு நடத்தப்படும் ஆராய்ச்சிகள் பெரிதும் பயன்படுகின்றன. கோளத்திற்குப் பிரிந்து சென்றுவிட்ட கோழிக்கோட்டிற்குப் பதிலாக, தூத்துக்குடியில் மீன் தொழில் நுட்பநிலையம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

சமுதாய, பொருளாதார அபிவிருத்தி திட்டங்களின் கீழ் மீன் இலாகா பரதவர்களின் குழந்தைகளுக்கு ஆரம்பப் பள்ளிகளை நடத்தி வருகிறது. ராஜ்யப் பிரிவினைக்கு முன்பு 66 பள்ளிகள் இருந்தன. இப்போது நமது ராஜ்யத்தில் மூன்று ஆரம்பப் பள்ளிகளே இருக்கின்றன. பரதவர்களுக்குக் கடன் வசதிகள் செய்யவும், அவர்களுக்கு வேண்டிய சாதனங்கள், நூல், பாய்மரம் முதலியனவகளை வழங்கவும் 134 பரதவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. பரதவர்கள் ஏற்கனவே வேலாதேவிக்காரர்களிடம் வாங்கிய கடன் தொகையைத் திரும்பக் கொடுப்பதற்காகவும், படகுகள் சாதனங்கள் வாங்கவும் நீண்ட காலத் தவணைக் கடன்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இத்திட்டங்களினால் பரதவர்களுக்கு மிகுந்த பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1956-57-ஆம் ஆண்டின்போது 832 பரதவர்களுக்கு ரூபாய் 2.70 லட்சம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. 1957-58-ம் ஆண்டின்மீது ரூபாய் நான்கு லட்சம் வழங்க உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பத்தேழு இடங்களில் மீன்களை உலர்த்த விடுதிகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்விடங்களில் உலர்ந்த மீன்கள் தயாரிப்பதற்காகக் குறைந்த விலையில் உப்பு விற்கப்படுகிறது. மீன்களை உணுகுடன் விற்பனை இடங்களாக்குக் கொண்டு போவதற்காக 1951-ம் ஆண்டில் ஒன்பது மோட்டார் வண்டிகள் வாங்கப்பட்டன. 1956-57-ஆம் ஆண்டின்போது மூன்று வண்டிகள் வாங்கப்பட்டு கிழக்குக் கடற்கரையிலுள்ள மூன்று கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. 1957-58-ம் ஆண்டின்போது இரண்டு பெரிய அல்லது நான்கு சிறிய மோட்டார் வண்டிகள் வாங்கித் தவணைதிட்டத்தின் கீழ் பரதவர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கொடுக்க உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மீன்களைச் சேகரித்துவைக்க மேட்டர் நீர்த் தேகத்திலும், தூத்துக்குடியிலும் இரண்டு குளிர்பதன நிலையங்களைக் கட்ட அரசாங்கம் அனுமதித்திருக்கிறது.

வெள்ளம், பஞ்சம், புயல் முதலிய இயற்கைக் கோளாறுகளினால் ஏற்படும் துன்பங்களைப் போக்க பரதவர்களுக்கு அரசாங்கம் இலவசமாக நூல், பாய்மரம், முதலியனவகளைக் கொடுத்த உதையும், படகுகளைப் பழுது பார்க்க மான்ய மளித்தும் கட்டு மரங்களைக் குறைந்த விலையில் விற்பனை செய்தும் உதவி வந்திருக்கிறது. கடல் அரிப்பினால் வீடிமந்து தலிக்கும் பரதவர்களுக்கு வேறு இடங்களில் மனைக் கட்டுகள் வழங்கவும் அரசாங்கம் உதவி வருகிறது.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கீழ் சில அபிவிருத்தித் திட்டங்களை அரசாங்கம் சேர்த்திருக்கிறது. அதாவது விசைப் படகுகள் கட்டுவது, சங்கம் ஸ்தலங்களில் மாதிரி மீன் பண்ணைகளை ஏற்படுத்துவது, ஆற்று முகத்துவாரங்களில் மீன் பிடித் துறைமுகங்களை ஏற்படுத்துவது, விசைப் படகுகளை இயக்கப் பரதவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பது, மீன் குஞ்சுகளை ஏராளமாகச் சேகரித்து உள்நாட்டு நீர் நிலைகளில் வளர்ப்பது, பெரிய நீர்த்தேக்கங்களில் மீன் வளத்தை மேலும் அபிவிருத்தி செய்வது, மீன் உணவு, மீன் உர உற்பத்தி செய்வது, குளிர்பதன நிலையங்கள் ஏற்படுத்துவது, மீன் மார்க்கெட்டுகளை அபிவிருத்தி செய்வது போன்ற பல திட்டங்கள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இவைகளுக்காக 1957-58-ம்

DEMAND XVIII—AGRICULTURE AND FISHERIES, DEMAND XIX 735
—VETERINARY, DEMAND XXXII—COMMUNITY DEVELOPMENT
PROJECTS, NATIONAL EXTENSION SERVICES AND LOCAL
DEVELOPMENT WORKS AND DEMAND XXXVIII—CAPITAL
OUTLAY ON AGRICULTURE

18th July 1957] [Sri M. Bhaktavatsalam]

ஆண்டு ரூபாய் 18 லட்சம் செலவிடப்படும். இத்திட்டங்கள் எவ்வளவு விரைவாக நிறைவேற்றப்பட முடியுமோ அவ்வளவு விரைவாக நிறைவேற்றப் பட்டு வருகின்றன. இத்திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுவதினால் பல பிரச்சனைகளுக்குப் பரிகாரம் தேடப்படுவதுடன், மீன் வளத்தை நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்ய வழி தேடியவர்களாகவும் ஆவோம். சுமார் 600 மைல் நீலமுள்ள கடற்கரையும், உள்நாட்டில் ஆறு, வாய்க்கால், நீர்த் தேக்கங்கள் மற்றும் ஏராளமான ஏரிகள் முதலிய வாய்ப்புகள் இருக்கும் நமது ராஜ்யத்தில் மீன் வளத்தை நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்து, இந்தியாவிலேயே முதலிடம் வகிக்க வழிகள் இருக்கின்றன. இத்துறைக்கு அங்கத்தினர்கள் முழு ஆதரவையும், ஒத்துழைப்பையும் அளித்து மான் யக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றி வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

SRI D. S. AUTHIMULAM : கனம் மந்திரி அவர்கள் தனக்குச் சம்பந்த மில்லா இலாகாவைப்பற்றி மான்யம் கோரியிருக்கிறார்கள்.

MR. SPEAKER : சம்பந்தமில்லையென்று எப்படிச் சொல்லுவது ? காபினெட் என்பது கலெக்டிவ் ரெஸ்பான்ஸிபிலிட்டியுள்ளது என்ற வழக்கம் இருக்கிறது. எல்லா மந்திரிகளும் எந்த விஷயத்தைப்பற்றியும் பேச லாம். அதில் தவறு ஒன்றும்மில்லை என்பதுதான் என்னுடைய தீர்ப்பு.

SRI D. S. AUTHIMULAM : அந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்ட மந்திரி சபையில் இல்லையென்றால்,

MR. SPEAKER : எந்த மந்திரி வேண்டுமானாலும் பேசலாம். காலையில் மாமத்து மந்திரி அவர்கள் இல்லாதபோது அவருக்குப் பதில் தொழில் மந்திரி அவர்கள் பதில் அளிக்கவல்லீயா அதில் ஒன்றும் தவறு இல்லை.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, the Hon. Minister has not moved the other demands.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have moved all demand but have not spoken about them. I shall speak on them at the end.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“That Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,61,82,700 under Demand No. XVIII—Agriculture and Fisheries, Rs. 74,92,400 under Demand No. XIX—Veterinary, Rs. 2,76,88,700 under Demand XXXII—Community Development Projects, National Extension Services and Local Development Works.”

With regard to Demand No. XXXVIII—Capital Outlay on Agriculture, according to the decision of the Business Advisory Committee, it is not included for to-day. However, if the Hon. Minister wants to move that demand also, I have no objection, but I should point out that it was the decision of the Business Advisory Committee.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I did not notice that, Sir. As I have already moved that item also, it may be taken up for discussion.

734 DEMAND XVIII—AGRICULTURE AND FISHERIES, DEMAND XIX—
 —VETERINARY, DEMAND XXXII—COMMUNITY DEVELOPMENT
 PROJECTS, NATIONAL EXTENSION SERVICES AND LOCAL
 DEVELOPMENT WORKS AND DEMAND XXXVIII—CAPITAL
 OUTLAY ON AGRICULTURE

[18th July 1975]

MR. SPEAKER: Motion moved—

“ That Government be granted a sum not exceeding Rs. 25,33,100 under Demand No. XXXVIII—Capital Outlay on Agriculture.”

I understand that the Opposition parties have agreed that with regard to Demand XVIII, Sri A. Govindasami should move his cut motion, that with regard to Demand XIX, Sri A. R. Marimuthu should move his cut motion and with regard to Demand XXXII, Community Development Projects, etc., Sri P. U. Shanmugam should move his cut motion. I will now ask the hon. Members to move their cut motions formally.

SRI A. GOVINDASAMI: Sir, I move—

“ That the allotment of Rs. 2,61,32,700 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries—be reduced by Rs. 100.”

“ That the allotment of Rs. 74,92,400 under Demand XIX—Veterinary be reduced by Rs. 100.”

SRI P. U. SHUNMUGAM: Sir, I move—

“ That the allotment of Rs. 2,76,88,700 under Demand XXXII, Community Development Projects, National Extension Services and Local Development Works be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER: Cut motion moved—

“ That the allotment of Rs. 2,61,32,700 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries—be reduced by Rs. 100.”

“ That the allotment of Rs. 74,92,400 under Demand XIX—Veterinary—be reduced by Rs. 100.”

“ That the allotment of Rs. 2,76,88,700 under Demand XXXII—Community Development Projects, National Extension Services and Local Development Works—be reduced by Rs. 100.”

The original motions and the cut motions are before the House for discussion.

I want to make one observation. This morning when the Hon. Minister for Health had finished his reply, a number of hon. Members rose up and asked him about the points raised by them in the course of the debate. Having allowed one hon. Member, I did not want to prevent others from asking their questions. According to the rules this is incorrect, because members may raise many points and the Hon. Minister will try to answer all of them. But in spite of that, he may not be able to do so. He may not like to answer some of them or he may not be in a position to answer some of them immediately or he may not have the time to answer some of them. Therefore, it is not proper for hon. Members to raise up at the end of the Hon. Minister's speech and ask him “ What about my point? ” “ What about my

18th July 1957]

[Mr. Speaker]

point? " I will not allow from this to-morrow. Unfortunately, the Hon. Minister for Health was subjected to a number of interruptions and he managed them successfully. But I do not want the Hon. Ministers to be put to such an embarrassing situation. I am sure the Hon. Ministers will reply to all points raised in the discussion but if they do not, it does not mean that they do not care for such of those points as have been left out. They will take action on them otherwise. Therefore, I want hon. Members not to put questions to the Hon. Ministers at the end of their replies to the discussion.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Sir, I would like the Hon. Minister to cover or touch upon all the important points raised on the floor of the House by the hon. Members. Otherwise, the whole object of the discussion is frustrated.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Consistent with the availability of time, we are trying our very best to cover all the points that are raised in the House.

MR. SPEAKER: Yes, there is the question of availability of time. For example—I am going to make another observation—in the next demand, that is, Agriculture, etc., I have with me a list of twelve hon. Members wanting to speak, to-day and to-morrow put together. This is from the Congress Party. There are seven hon. Members from the C.R.C. Party, seven hon. Members from the D.M.K. and one hon. Member from the Socialist Party. Further, three Independents want to speak.

To-morrow, the Hon. the Minister will require 45 minutes for his reply. Two Leaders of Opposition parties want to speak to-morrow—Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar and Sri C. N. Annadurai. I must give them 15 minutes each which means half an hour. Together with the time the Hon. the Minister will take, it comes to an hour and a quarter. How can I make provision for 24 members to speak on these demands unless the party leaders agree to reduce the number of speakers correspondingly? The Congress Party has given 12 names. The Congress Reforms Committee and the Dravida Munnetra Kazhagam have given each seven names. I would like them to reduce this to four each. Otherwise, the Leader of the Opposition cannot blame the Minister. In the 45 minutes he wants, he has not got time to cover all points that may be made by the respective speakers. Therefore, the availability of time will condition his ability to answer all points. Whatever it is, there is nothing in the rules which are compel the Hon. Minister to answer all points, if he does not find time to cover them all. So, I would request hon. Members not to put questions to the Minister at the end of his reply. I will not allow then.

[18th July 1957]

* **SRI K. ANBAZHAGAN :** On a point of information, தலைவர் அவர்களே, அங்கத்தினர் பேசிய பேச்சுகளின் சில பகுதிஊத தவறுகப்படுகிறது கொண்டு கனம் அமைச்சர்கள் பதில்கள் அளிக்கிற நேரத்தில், அங்கத்தினர் தாம் பேசிய பேச்சின் நோக்கத்தையும் கருத்து மாற்றம் இருக்குமானால் அதற்கும் விளக்கம் கொடுக்கலாமல்லவா ?

MR. SPEAKER : மந்திரி அவர்கள் பேசிய பிறகு ஒட்டுக்கு விப்படுமே தவிர அப்போது விளக்கத்திற்கு அவசியமில்லை.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : சபாநாயகர் அவர்களே, அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது எல்லா பேச்சுளும் குறிப்பு! எடுக்கப்பட்டு Official Report ஆக அச்சிடப்பட்டு ஒவ்வொரு டிபார்ட்மெண்டுக்கும் அனுப்பப்படுகிறது. அங்கத்தினர்கள் பேசிய எல்லாவற்றிற்கும் அமைச்சரவர்கள் பதில் அளிக்காவிட்டாலும் கூட, ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் அந்தந்த இலாகா பரிசீலனை செய்திறது. ஒவ்வொரு Point-க்கும் அமைச்சர் பதில் கொடுப்பது என்பது முடியாதகாரியம். அடுத்தபடியாக பேசுவதற்கு அங்கத்தினர்களை அனுமதிக்கும் விஷயத்தில், காங்கிரஸ் பார்ட்டியைப் பொறுத்தவரையில் 150 அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள்; எதிர் கட்சியில் 50 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒரு எதிர் கட்சி அங்கத்தினரும் 2 காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களும் என்ற முறையை அனுசரிக்குடாறு நான் தங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* **SRI K. ANBAZHAGAN :** நான் தெரிவித்த கருத்தானது, நாங்கள் பேசுகிற கருத்துக்களை தவறாக மாற்றிப் புரிந்து கொண்டு அமைச்சரவர்கள் பதில் சொன்னால்.

If the reply given by the Hon. Minister is in the nature of interpreting a Member's speech in a different sense from the one meant by him, is it possible to ask for an explanation on that account ?

MR. SPEAKER : I shall decide that when the occasion arises. I thank Mr. Karuthiruman for coming not only to my aid but to the Minister's aid.

* **SRI T. P. ELUMALAI :** இந்த சபையில் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் அதிகமாக இருந்தபோதிலும் நிறைய பேர் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. எதிர் கட்சியில் இருப்பவர்கள் ஒவ்வொரு மானியத்திலும் பேசுகிறார்கள். குறிப்பாக எதிர் கட்சியிலிருக்கும் ஸ்ரீ அன்பழகன் அவர்கள் ஒவ்வொரு மானியத்தின் பேரிலும் பேசுகிறார்கள். பொதுவாக எல்லோருக்கும் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்கவேண்டும். ஒரு மானியத்தின் மீது ஒருவர் பேசினால், மற்ற மானியத்தின் மீது பேசாதமற்றவர்களுக்கு வாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சியிலிருக்கும் எங்களுக்குமே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று சபாநாயகரை பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் கேட்டது நல்லது தான். எல்லோரும் பேசவேண்டுமானால் இந்த விவாதத்தை ஒரு மாதம் நடத்த வேண்டும். இடம் இருக்கும் வரை அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டும். அதற்கு அரசாங்கத்தின் சார்பிலே பதில் அளிக்கப்படும். கனம் அங்கத்தினர் டி. எம். கே.-ல் சேர்ந்தால் அவருக்கு பேச அதிக சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படும்.

18th July 1957]

* SRI A. GOVINDASAMI : அவைத்தலைவர் அவர்களே, விவசாய மானியத்தின் பேரில் என் பெயரால் சொடுத்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் விவசாய துறையிலே நல்ல முன்னேற்றம் காணவும், உற்பத்தியை ஒரு கணிசமான அளவு பெருக்கவும் அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருப்பதாக கனம் அமைச்சரின் அறிக்கையிலிருந்து தெரிகிறது. உள்ளபடியே விவசாயம் செழிக்க வேண்டுமானால், உற்பத்தி பெருக வேண்டுமானால், நிலச்சீர்திருத்த சட்டத்தை, நிலவுடைமைக்கு வரம்பு கட்டுகிற நிலையை உடனடியாகக் கொண்டுவந்தால் தான் இந்த பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும். அதற்கு காஷ்மீரும், சைனாவும் வழி காட்டுகின்றன. பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களெல்லாம் நிலத்தை துண்டுபோடுவதால் உற்பத்தி குறையும் என்ற வாதத்தைச் சொல்லுகிறார்கள். நிலத்தை பிரித்துக் கொடுத்தாலே விவசாய மக்களுக்கு அக்கறை அதிகம் ஏற்படுகிறது. உழைப்பும் அதிகம் செலுத்தப்படுகிற காரணத்தால் உற்பத்தி பெருக வழியாக இருக்கிறது. விவசாயத்தைப் பற்றி பேசுகிற நேரத்தில் நீர்ப்பாசன இலாகாவோ நமது விவசாய இலாகா அதிக தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு அவர்களுடைய வேலையை துரிதப்படுத்துகிற அளவுக்கு விவசாய இலாகா தூண்டவேண்டும். நம் நாட்டில் பெரிய ஜீவநதிகள் இல்லாவிட்டாலும், இப்போது கட்டப்பட்டிருக்கிற நீர்த்தேக்கங்கள், அணைக்கட்டுகளெல்லாம் பல இடங்களில் தூர்ந்திருக்கின்றன. அவைகளை யெல்லாம் சுத்தப்படுத்தி நீர்ப்பாசனம் கிடைக்க வழி செய்யவேண்டும். அது மாத்திரமல்லாமல், சிறிய நீர்த்தேக்கத் திட்டங்கள் அங்கங்கு பழுதுபட்டு இருப்பதாலும் போதுமான வசதியில்லாத காரணத்தாலும் தான் விவசாயம் தடைப்பட்டிருக்கிறது. அதிக உற்பத்தி செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது. Grow More Food Campaign நடந்த காலத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் ஏழை மக்கள் புறம்போக்கு நிலங்களை பண்படுத்தி பயிர்செய்து வந்தார்கள். இன்றைய தினம் அவர்கள் அப்படியிர் செய்யப்பட்டு வந்த நிலங்களைவிட்டு வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். அதோடு அபராதமும் விதிக்கப்படுகிறார்கள். அந்நிலைக்கு ஒரு முடிவுகட்டி யார் யார் புறம்போக்கு நிலங்களை பண்பாடு செய்து உற்பத்தி செய்ய வழி செய்தார்களோ அவர்களுக்கு அந்த நிலங்களை வழங்க முன் வரவேண்டும்.

நீர்ப்பாசனத்தோடு Electricity Department-ஐயும் சரிக்கட்டிக் கொண்டால்தான் விவசாயம் நல்ல முறையில் உற்பத்தி பெருக வழி செய்ய முடியும். குறிப்பாக தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே பெரிய நதி ஒன்றும் இல்லாததால் விவசாயத்திற்கு கிணறுகளை நம்பவேண்டியிருக்கிறது. Oil Engine களையும் Electricity-ஐயும் கொண்டு விவசாயத்தை முன்னுக்குக் கொண்டு வர வேண்டியிருக்கிறது. எங்கள் மாவட்டத்தில் மின்சார விஸ்தரிப்பு ஆமை வேகத்தில் நடந்து வருகிறது. நான் இதைப்பற்றி பல தடவை சொல்லி யிருக்கிறேன். மற்ற மாவட்டங்களை விட எங்கள் மாவட்டத்திற்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு குறைந்திருப்பதால் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு 1,300 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டும், எங்கள் மாவட்டத்திலே குறுகிய அளவுக்குத்தான் விஸ்தரித்திருக்கிறார்கள். மாவட்டவாரியாக கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் தெரியும். அரசாங்கம் இதை ஒத்துக்கொண்டு எந்தெந்த மாவட்டங்கள் மின்சார விஸ்தரிப்பில் பின்தங்கி யிருக்கின்றன என்றுபார்த்து கவனம் செலுத்தினால் விவசாய முன்னேற்றம் ஏற்படும். அப்படி மின்சாரம் வழங்குகிற நேரத்தில் கூட ஏழை எளியவர்கள், நடுத்தர விவசாயிகள் எல்லோருக்கும் பலன் தர அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இப்போது 20, 30 பம்பு செட்டுகள் இருப்பவர்களுக்கே மேலும் கொடுக்கப்படுகிறது. இரண்டு அல்லது ஒன்று வைத்துக்கொள்ள வசதி உள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கப் படவில்லை. விவசாயம் நல்ல முறையில் முன்னேற்றுவதற்காக Hire Purchase System-ல் கொடுக்கப்படுகிற ஆயில் இன்ஜினும் பம்பும்

[Sri A. Govindasami]

[18th July 1957]

செட்டுகள் இரண்டு ஆண்டு மூன்று ஆண்டு காலம் தாமத்தி கொடுக்கப் படுகிறது. மனுக்கள் தாசில்தாருக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. தாசில்தார் ஆபீசில் மூன்று அல்லது ஆறு மாதம் கிடக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. Solvency Certificate கொடுக்கும் நிலையில் கூட்டுப்பட்டா இருந்தால் அவர்களுக்குக் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். பாகம் பிரிக்காத நிலையில் இருந்தால் கூட கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு ஆயில் என்ஜின், மோட்டார் பம்பு செட்டுகள் கிடைக்க வழி செய்தால்தான் உள்ளபடியே நன்மை செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்று சொல்ல முடியும்.

இன்னும் தக்காவிக் கடன் கொடுக்கிற விஷயத்தில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. விவசாயி வந்து கேட்டால் ஒரு வாரம் அல்லது பத்து நாட்களுக்குள் அவனுக்குக் கிடைக்கும்படியான வசதியைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். இப்படி கடன் வாங்கும் விஷயத்தில் விவசாயி அதிகப்படியான கஷ்டத்தை அனுபவிக்கவேண்டியிருப்பதால் பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாகி நஷ்டம் அடையக் கூடிய நிலையும் ஏற்படுகிறது. எங்கேபோய், யாரைக் கேட்கவேண்டும் என்பது ஏழை விவசாயிக்கு தெரிவதில்லை. மற்றும் விவசாயிகள் உபயோகிக்கக்கூடிய பொருள்களின் விலை அதிகப்படியாக உயருவதாலும் அவன் வாங்கும் பொருள்களின் விலை அதிகமாவதாலும் அவன் விறகக் கூடிய விவசாயப் பொருள்களின் விலை குறைவதாலும் அவன் அதிகப்படியான கஷ்டத்தையும் நஷ்டத்தையும் அடைகிறான். இதைப்பற்றி சில நாட்களுக்கு முன்னதாக இந்தப் பக்கத்திலுள்ள ஒரு அங்கத்தினர் கூட குறிப்பிட்டார். விவசாயிகளுடைய உற்பத்திப் பொருளின் விலை இறங்குகிறது என்ற கூக்குரல் வருகிறது. இதைப் பற்றி அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இது வரையிலும் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரிய வில்லை. மற்றும் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் ரசாயன உரம் தவறான முறையில் உபயோகப் படுத்தப்படுவதாகக் கூட புகார்கள் வருகின்றன. இதப்பற்றி மதுவிலக்கு மானியத்தின் கீழ் பேசும்போது குறிப்பிடப்பட்டது. இதை உண்மை என அரசாங்கம் உணர்ந்து இதைக் கண்காணிக்க வேண்டும். கொடுக்கப்படும் உரம் உண்மையாக விவசாயத்திற்கு உபயோகப் படுத்தப் படுகிறதா என்பதை அறிய வேண்டும். கொடுக்கப்படும் அளவிற்கு உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறதா என்பதையும் ஆராய வேண்டும். எந்த எந்த முறையில் கொடுக்கப்படும் உரம் தவறான முறையில் கண்காணிக்கப் படுகிறது என்பதை அரசாங்கம் கண்டு பிடித்து அதற்குத் தக்க நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இருபது ஆயிரம் டன் அம்மோனியம் விநியோகிக்கப்பட்டது என்று குறிப்பிடப்பட்டது. அதில் எவ்வளவு டன்கள் தவறான முறையில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டன என்ற புள்ளி விவரத்தைக் கொடுத்தால் அதைப் பற்றி விசாரணை நடத்தி நடவடிக்கை எடுக்கலாம். அதனால் கனம் அங்கத்தினர் எவ்வளவு டன் தவறான முறையில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டது என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதைத் தெரிந்துகொண்டு அதன் மேல் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

SRI A. GOVINDASAMI : என்னிடம் எவ்வளவு டன் தவறான முறையில் உபயோகிக்கப்பட்டது என்ற கணக்கு இல்லை. ஆனால் புகார் வருவது நிச்சயம். இதைக் கண்டு பிடிக்க சர்க்காரிடம் வேண்டிய மெஷினரி இருக்கிறது. கொடுக்கப்பட்ட புள்ளி விவரம் இருக்கிறது, அதை வைத்துக்கொண்டு தவறான முறையில் எவ்வளவு உபயோகப்படுத்தப் பட்டது என்பதைக் கண்டுபிடிக்கலாம். ஆனால் எங்களால் அப்படிக்க கண்டுபிடிக்க முடியாது, அதற்கு வேண்டிய மெஷினரி எங்களிடத்தில் இல்லை. தவறான முறையில் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது என்பதுதான்

18th July 1957] [Sri A. Govindasami]

எங்களுக்குத் தெரியும். எங்களிடத்தில் அதற்கு வேண்டிய இலாகா இல்லை. இதை விட்டு விட்டு, தவறான முறையில் உபயோகப்படுத்தப்பட்ட கணக்கு என்ன என்பதைக் கேட்டால் எனக்குத் தெரியாது.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எனக்கு கொடுக்கப்பட்ட புள்ளி விவரங்களை நான் கொடுக்கிறேன். தவறான முறையில் உபயோகப் படுத்தப்பட்ட புள்ளி விவரத்தை அதிலிருந்து கொடுக்கலாம். தவறான கணக்கு எப்படி வந்தது என்பதைச் சொல்லலாம். தவறாக உபயோகப் படுத்தப்படுகிறது என்று சொல்வதால்தான் அதன் புள்ளி விவரத்தைக் கேட்டேன்.

SRI A. GOVINDASAMI : விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு கொடுக்கப் பட்டது என்பதையும் அதில் எவ்வளவு பணிகள் தவறாக உபயோகப்படுத்தப் பட்டது என்பதையும் என்னால் சொல்ல முடியாது. உணவு உற்பத்திக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட உரம் அந்த அளவில் உற்பத்தியாகவில்லை என்பதுதான் தெரியும். மற்றும் அது தவறான முறையில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பது மட்டும்தான் தெரியும். மற்றவை தெரியாது என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் மாவட்டத்தில் கரும்பு உற்பத்தியாகிறது. கரும்பு மணிலா சாகுபடியானது எங்கள் மாவட்டத்தில் கொஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால் கரும்பு விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. ஒன்று அல்லது இரண்டு அல்லது மூன்று ஏக்கர்கள் ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் மூலமாக கரும்புக்கு விட்டால் இரண்டொரு ஏக்கரில் “நான் ரிஜிஸ்ட்ரேஷன்” மூலமாக கரும்பு சாகுபடி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு கம்பெனியாரைக் கேட்டால் ‘கூடாது’ என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். அதனால்தான் எங்கள் மாவட்டத்தில் மற்றொரு ஆலையை வளவனூரில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டோம். தனியார் மூலமாக புது ஆலையை ஏற்படுத்தாமல் கூட்டுறவு முறையில் ஒன்றை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு கலெக்டர் தலைமையில் ஒரு கூட்டம் கூட்டி பெண்ணைட்டில் சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்த வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அப்படி கூட்டுறவு முறையில் சீக்கிரத்தில் ஒரு ஆலையை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுதுதான் கரும்பு உற்பத்தியாளர்களுடைய பொருளாதார நிலைமை முன்னேற்றமடையும். அதற்குவேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதன்மேல்தான் விவசாயிகளுடைய பொருளாதார நிலைமை வளருவதற்கு வசதியாக இருக்கும். இந்த முறையிலும் கரும்பு உற்பத்திக்கு வசதி செய்து தரவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பாரி கம்பெனியாரைக் கேட்டால் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. பல தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. அதனால் அவர்களிடம் அதை விடக்கூடாது. கூட்டுறவு முறையில் அமைத்துக்கொடுத்தால்தான் விவசாயிகள் வசதி அடைவதற்கு வழி ஏற்படும்.

தென் ஆற்காடு ஜில்லாவை மணிலா ஜில்லா என்று கூட சொல்வது வழக்கம். அங்குதான் அதிகப்படியான மணிலா சாகுபடியாகிறது. மற்ற மாவட்டங்களைக் காட்டிலும் அங்குதான் அதிகப்படியாக சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. நல்ல விதைகளை அங்கு கொண்டு வந்து நல்ல சாகுபடி செய்வது வழக்கம். நாலேந்து வருஷங்களாக மணிலா மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி, மூலமாக நல்ல விதைகளை வாங்கி வந்து அங்கு விநியோகம் செய்து நல்ல முறையில் சாகுபடி செய்வது வழக்கம். ஆனால் அது இப்பொழுது நின்று விட்டது. அதைத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri A. Govindasami]

[18th July 1957]

அங்குள்ள மீன் பிடிப்பவர்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் மீன் பிடிப்பவர்கள் அதிகமாக இருப்பதால் அவர்களுக்கு அதிகப்படியான வசதிகள் செய்துகொடுக்க வேண்டும். இது சம்பந்தப்பட்ட மந்திரி அம்மையார் அவர்கள் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கடலூர் பகுதியில் தேனாம்பட்டினம், பாங்கிபேட்டை முதலிய இடங்களில் மீனவர்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வீடு வசதி கிடையாது. துறைமுகங்களுக்கு அருகிலுள்ள புறம்போக்கு நிலங்களை அவர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்கள் வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மற்றும் கடலூர், பாங்கிபேட்டை முதலிய துறைமுகப் பகுதிகளை சீர்திருத்தம் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கடலூரில் இப்பொழுது ஒரு வித மீனிலிருந்து—அதாவது மீன் என்ற மீனிலிருந்து—ஒரு வித எண்ணெயை எடுக்கிறார்கள். அது ரொம்பவும் நன்மையான எண்ணெய் என்று கருதப்படுகிறது. அதனால் கடலூரில் ஒரு தொழிற்சாலையை அமைத்து அந்த எண்ணெயை அதிகப்படியான அளவில் உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாகக் கால்நடை ஆஸ்பத்திரியை தானக்கா தோறும் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அத்துடன் பிர்க்கா தோறும் விஸ்தரித்துக் கொடுத்தாலும் நலம். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு கடைசியாக கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் விவசாயக் கல்லூரியை ஏற்படுத்துவது போன்று அண்ணாமலை யூனிவர்ஸ்டியிலும் ஒரு விவசாயக் கல்லூரியை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

11-57 * SRI M. R. KANDASAMI MUDALIAR : ஸார், ஆன் எ பாயின்ட்
a.m. ஆப் ஆர்டர் : ஜனநாயக முறையில் எங்களுக்குப் பேச உரிமை இருக்கிறது. அப்படிப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டதற்கு கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சியில் சேர வேண்டுமென்று சொன்னார். ஜனநாயக முறையில் நடக்கும் சட்டசபையில் ஜனநாயகப் முறைப்படி எங்களுக்கும் பேசுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அந்த உரிமையைக் கேட்பதற்கும் பேசுவதற்கும் எதிர்க்கட்சியில் சேர வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்தக் கட்சியின் இருந்துகொண்டே பேசுவதற்கு ஜனநாயக முறைப்படி உரிமை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட உரிமையும் எங்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் உரிமை எங்களுக்கும் இருக்கிறது. அதன்படி எங்களுக்கும் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டும். ஒரு கட்சியில் நாலு பேர்கள் இருந்தால் அவர்களுக்கு மணிக்கணக்கில் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படுகிறது. எதிர்க்கட்சியில் இருந்தாலும் சரி, ஆளும் கட்சியில் இருந்தாலும் சரி அப்படிப்பட்ட உரிமை எங்களுக்கும் இருக்கிறது என்பதைத் தாழ்மையுடன் கனம் சபாநாயகருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதற்காக எதிர்க் கட்சியில் சேர வேண்டும் என்பது இல்லை.

MR. SPEAKER : ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள் “sense of humour” என்று. அதற்குத் தமிழ் அர்த்தம் கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரியுமோ, தெரியாதோ அதற்கு தமிழ் அர்த்தம் எனக்குத் தெரியாது. அதன்படி அவர் அதைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. (ஒரு குரல் : சென்ஸ் ஆப் க்யூமர் என்றால் வேடிக்கை வார்த்தை) வேடிக்கை வார்த்தை என்று சொல்வார்கள், அதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சரியானபடி புரிந்துகொள்ளவில்லை என்று நினைக்கிறேன். ஆளும் கட்சியில் இருந்தாலும் பேசுவதற்கு உரிமை உண்டு என்பது வாஸ்தவம் *தான்.

18th July 1957]

[Mr. Speaker]

மணிக்கணக்கில் வேண்டுமானாலும் பேசலாம். ஆனால் அவருடைய கட்சித் தலைவர் மற்றவர்களுடன் கலந்துகொண்டு இதற்கு ஐந்து மணி நேரம் தான் பேசுவதற்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதன்படி எல்லோருக்கும் பேசுவதற்கு அவகாசம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினருக்கு அவகாசம் வேண்டும் என்றால் அவருடைய கட்சித் தலைவரைக் கேட்க வேண்டும். அவருடைய கட்சித் தலைவருடன்தான் சண்டை போடுவண்டுமே தவிர சபாநாயகருடன் சண்டை போடுவதில் பிரயோசனம் இல்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளப் பிரியப்படுகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சிக்கு பிரத்யேக உரிமை இருக்கிறது என்பதையும் அப்படிப்பட்ட சங்கடத்தையும் நிலைமையையும் தாங்கள் பாதுகாக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் உரை வேண்டும் என்பதையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல வேண்டும்.

MR. SPEAKER : கனம் மந்திரி அவர்கள் என் உதவிக்கு வந்ததற்கு நன்றி. இதைப் பற்றித்தான் அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். எதிர்க்கட்சிக்குத்தான் அதிகப்படியாக பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படுகிறது என்றும், 150 பேர்கள் கொண்ட கட்சிக்கு அதிகப்படியாக பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதினால் கோபம் வருவது சகஜம்தான். அது தவறு அல்ல. அவர்கள் சொல்லுவதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டியது என் கடமைதான்.

SRI A. R. MARIMUTHU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைக்கு தேசத்திலே இதர தொழில்களை எவ்வளவு அத்தியாவசியமாகப் பெருக்க வேண்டுமென்று நாம் கருதுகிறோமோ, அதே போல விவசாயத்துக்கும் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து நாட்டிலே உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டியது நம்முடைய கடமை. இந்தக் கடமையிலே விவசாய விளைச்சலை அதிகப்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் பல திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெருக்குவதற்குத் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இம்மாதிரியான திட்டங்களினால் உடனடியாக உற்பத்திப் பெருக்கை நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. ஆகவே, ஏற்கனவே சாகுபடியிலிருக்கும் நிலங்களில் ஒப்பொழுது விளையும் விளைச்சலைப் பெருக்குவதில் அதிக அக்கறையை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

புதிய சாகுபடி முறையினால் தேசத்திலே கணிசமான அளவு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். சர்க்கார் இதற்காகப் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக ஒப்பொழுது கேட்கப்பட்டிருக்கும் மான்யத்திலே பெரும் பகுதியான தொகை மக்களிடத்திலே புது முறை விவசாயத்தைப் பிரச்சாரம் செய்து எல்லோரும் அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அம்மாதிரி புது முறை விவசாயத்தை நடைமுறையில் கொண்டுவரவேண்டுமானால் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பண வசதி ரொம்ப அவசியம். அந்தப் பண வசதியைச் சர்க்கார் செய்து கொடுக்கத் தவறினால், இம்மாதிரியான பிரசாரங்களுக்கு சாதாரண நடுத்தர விவசாயிகள் காது கொடுத்துக் கேட்டு அம்முறைகளை கையாளவேண்டுமென்று நினைத்தாலும், நடைமுறையிலே கொண்டுவர முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. குறிப்பாக, நமது மாகாணத்திலே 60 சத விதிக் நிலம் மத்தியதர வர்க்கத்திடம்தான் இருக்கிறது. பெருமளவு பிரசாரம் செய்வதன் மூலம் 40 சதவிகிதம் நிலத்தைத் தங்களுடையதாக வைத்திருக்கும் பெரு நிலச்சுவாந்தார்கள் தான் அம்மாதிரி முறையை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருகிறார்கள். எனினன்றால், அவர்களுக்குத்தான் பண வசதி இருக்கிறது. பண வசதி இல்லாத பெருமளவுள்ள ஏழை, நடுத்தர விவசாயிகள் புது முறைகளை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர முடியுமா என்பது சந்தேகம்.

[Sri A. R. Marimuthu]

[18th July 1957]

ஆகவே, அந்த பிரசாரத்தை சர்க்கார் செய்வதோடு கூட விவசாயிகள் சாகுபடி செய்வதற்கு வேண்டிய அவ்வளவு வசதியையும் சர்க்கார் செய்துகொடுக்க முன்வருவார்களானால், இப்பொழுது எதிர்பார்க்க உற்பத்தி அதிகரிப்பைவிட நாம் நிச்சயமாக அதிக உற்பத்தியை எதிர்பார்க்க முடியும்.

நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு நாம் முயற்சித்து வருகிறோம். நிச்சயமாக அதற்கான சட்டம் வரப்போகிறது என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது. நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரும்போது, சாதாரண நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கப்படும்போது அவர்களுக்குப் போதிய பண வசதி இல்லையென்றால், அதனால் உற்பத்தி கணிசமான அளவு பாதிக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். அதற்கான திட்டங்களை சர்க்கார் இப்போழுதே சிந்தித்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவி அளிப்பதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும். கூட்டுறவு சங்கம் ஆரம்பிப்பது போன்ற பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. எந்தக் கிராமத்தில் ரூபாய் 500 பங்குத் தொகை கட்டுகிறார்களோ அங்குதான் கூட்டுறவு கடன் சங்கம் ஆரம்பிக்க முடியும் என்ற விதியைத் தளர்த்தி, ரூபாய் 200 பங்குத் தொகை வசூலித்தாலும் அங்கே யெல்லாம் கூட்டுறவு சங்கம் ஆரம்பிப்பதற்கான முயற்சியை சர்க்கார் எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தினால் சாதாரண மக்களிடத்திலே நிலங்கள் போய்ச் சேரும்போது, உற்பத்தி கணிசமாக அதிகரிக்கும் என்றாலும்கூட தானியம் அத்தனையும் மார்க்கெட்டுக்கு வராமா என்பது யோசிக்க வேண்டிய விஷயம். அதிகமான தானியம் மார்க்கெட்டுக்கு வராவிட்டால் தானியங்களின் விலை அதிகரிக்க அது ஏதுவாகும். ஆகையால், இதையெல்லாம் கருத்திற் கொண்டு, விவசாயிகளுக்குப் புதிய முறையை போதிப்பதோடு கூட அதற்கான கடன் வசதிகளை நிச்சயமாக ஏற்படுத்திக் கொடுக்காவிட்டால், பிரசாரத்தின் மூலமே நாம் ஒரு கணிசமான முன்னேற்றத்தை எதிர்பார்க்க முடியாது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

அதோடு விவசாயிகளுக்குப் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. கால்நடையை பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு பெரும் கஷ்டங்கள் சில சந்தர்ப்பங்களில் ஏற்படுகின்றன. கால்நடைகளுக்கு நோய் கண்டால், விவசாயிகளுக்கு அதனால் பெரும் நஷ்டம். சில சமயங்களில் நாம் பார்த்திருக்கிறோம்: விவசாயிகளுடைய வீட்டில் கால்நடை ஒன்று இறந்து விட்டால், ஒரு வாரத்திற்குக் கூட அந்த வீட்டில் யாரும் சாப்பிடாமல் கவலையில் ஆழ்ந்திருப்பார்கள். ஏனென்றால், அவர்களுக்கு அவ்வளவு பெரிய நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இம்மாதிரி நஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு வழி வகை காண வேண்டும். பயிர்களுக்கு ஏதாவது பூச்சித் தொல்லை ஏற்பட்டு விட்டால், அந்த வருஷம் அவன் குடும்பம் வாழ்வதற்கே முடியாமல் கஷ்டங்கள் ஏற்படும். ஒரு வருஷம் சாகுபடி செய்வதில் கஷ்டம் ஏற்படுவிட்டால், அடுத்த வருஷம் சாகுபடி செய்யவதற்குக் கடன் வாங்க வேண்டிய நிலை வந்துவிடுகிறது. ஒரு தடவை தண்டப்பட்டுவிட்டால் பத்து வருஷ காலத்திற்குக் கூட ஒரு விவசாயி முன்னேறி வர முடியாத ஒரு பயங்கரமான நிலைமை ஏற்படுகிறது. இந்த நிலைமையிலிருந்து விவசாயிகளைக் காப்பாற்றுவதற்குக் கால்நடை இன்ஷ்யூரன்ஸ்; பயிர் இன்ஷ்யூரன்ஸ் போன்ற திட்டங்களைக் கொண்டுவருவதற்கு சர்க்கார் தகுந்த முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

பட்டுக்கோட்டை தாலுக்காவிலுள்ள தென்னை மரங்களெல்லாம் பூயலால் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டன. தோட்டங்களில் விழுந்துபோன மரங்களைக் கூட அப்புறப்படுத்த முடியாமல் பல இடங்களில் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய கடன் வசதி கொடுத்து தென்னங் கன்றுகளை உற்பத்தி செய்வதற்கு சர்க்கார் உதவி அளிப்பதாகக்

18th July 1957] [Sri A. R. Marimuthu]

சுற்றினார்கள். பல கடன் மனுக்கள் விவசாயிகளிடமிருந்து போய்க் கூட அது சம்பந்தமாக எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. தென்னன் கன்றுகளை நட்பால், அவை 15 வருஷ காலத்திற்குப் பிறகு தான் பலன் கொடுக்கும். எவ்வளவு காலத்திற்கு முன்னதாக அந்தக் கன்றுகளை வளர்ப்பதற்கு முயற்சிக்கிறோமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாக நமக்குப் பலன் கிடைக்கும். ஆகவே, காலம் தாழ்த்தாமல், விவசாயிகளுக்கு தென்னன் கன்றுகளை வைக்கக் கடன் உதவி அளிக்க ஏற்பாடு செய்யுமாறு நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அமோனியம் சல்பேட் போன்றவைகளை வாங்க விவசாயிகளுக்கு சர்க்கார் கடன் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், அந்தக் கடன் வசதிகள் காலத்தில் கிடைப்பதில்லை. காலத்தில் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தக்காலிக் கடன், மாடுகள் வாங்குவதற்குக் கடன் கேட்டால், விவசாயம் முடிந்த பிறகுதான் அந்தக் கடன் கிடைப்பதற்கு முடியுமே தவிர, விவசாயத்தைக் காலாகாலத்தில் ஆரம்பிக்க வழிவகை காணவில்லை. ஆகவே, ஜூன் மாத இறுதிக்குள் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கிடைக்க வேண்டிய முயற்சியை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

பசுந்தான் உரம் சம்பந்தமாக விவசாயிகளுக்கு அதிகச் செலவை அளிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு பகுதியிலிருக்கும் விவசாயியும் பசுந்தான் உரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். இவைகளை வளர்ப்பதற்குத் தடையாக ஆடு மாடுகளின் தொல்லை ஏற்படுகிறது. அவைகளை—பயிர்களுக்கு நசம் செய்த கால்நடைகளை— ஒட்டிச்சென்று புகார் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு விவசாயி இன்னொரு விவசாயியினுடைய கால்நடையை ஒட்டிக்கொண்டு போய் பவுண்டில் அடைக்க மனம் இடம் தருவது இல்லை. ஆகவே, அங்கு இருக்கும் தலையாரி போன்ற சிப்பந்திகளின் மூலம் இம்மாதிரி கால்நடைகளைத் தடுப்பதற்கு கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அதிகாரத்தைத் தந்துவிட்டால் அது மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, கால்நடை வைத்தியத்திற்கு வேண்டிய வசதிகள் கிராமங்களில் கிடையாது. இன்றைக்கு சர்க்கார் கால்நடை வைத்திய சாலையாகப் பல இடங்களில் ஏற்படுத்தியிருந்தாலும், இன்றைக்கு கிராமங்களில் இருக்கும் மக்கள் கால்நடை வைத்தியத்திற்கு அந்தக் கிராமங்களிலேயே இருக்கும் அனுபவக் குறைவான வைத்தியரிடம்தான் காட்ட வேண்டியிருக்கிறது. கால்நடை வைத்தியத்தை அதிக அளவில் எங்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இன்றைக்கு எஸ்.பி.லி.எ. என்று ஒரு சங்கம் இருக்கிறது. மிருகத்திற்கு ஏற்படும் கஷ்டத்தைத் தடுப்பதற்கு இந்தச் சங்கம் இயங்குவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், இந்தச் சங்கம் விவசாயிகளுக்குத்தான் மிகுந்த கஷ்டங்கள் கொடுக்கிறது. இந்தச் சங்கம் மிருகங்களுடைய கஷ்டங்களைப் போக்குதலற்காக இருக்க வேண்டுமே தவிர விவசாயிகளுக்குத் தொல்லை கொடுக்கக் கூடியதாக இல்லாமல் இருக்க வேண்டியதற்கு அரசாங்கம் பேர்திய கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் பல காரியங்களை எடுத்துக் கொண்டு செய்யப் போவதாகச் சொல்கிறார்கள்; செய்யப்படும் வருகிறது. ஆனால், சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களிலே பெருவாரியான ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது. ஏன் இவ்வளவு தொகை செலவழிக்கப் படுக வேண்டுமென்று பார்த்தால், சர்க்காருடைய எண்ணம் நியாயமாக இருக்கிறது. அதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால், அந்தப் பலன் மக்களுக்குக் கிடைக்கிறதா என்று பார்த்தால் கிடையாது. சமுதாய நலத் திட்டங்களின்

[Sri A. R. Marimuthu]

[18th July 1957]

கீழ் பல ரோடுகள் போடப்படுகின்றன. பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டப்படுகின்றன. ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டப்படுகின்றன. இதுதான் சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் வேலையாக இருக்குமானால், அது சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டமாக இருக்க முடியாது. இந்தக் காரியங்களுக்காக மட்டும் எதற்காக இவ்வளவு 'எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட்' வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. இம்மாதிரியான காரியங்கள் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் கீழ் அனேக இடங்களில் நடைபெற்று வருகின்றன. சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் இருக்கும் இடங்களில் இதைச் செய்தால் மட்டும் போதாது. மக்களே தங்களுடைய பொருளாதார நிலையை உணர்ந்து, சிறு கைத் தொழில்கள் முதலியவைகளை தாங்களாகவே முன்வந்து செய்து கொள்ளக்கூடிய வகையில் அதிகாரிகள் அவர்களைத் தயார் செய்து கொள்ள என்முறைப் பொறுத்துத்தான் சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டம் இருக்கிறதே தவிர, பள்ளிக்கூடம், ஆஸ்பத்திரி, முதலியவைகளைக் கட்டுவதால் மட்டும் இல்லை. வைக்கோல், மெல்லாம் ரெவின்யூ, இலாகா மூலமாகவே ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் செய்துகொள்ள முடியும். சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டம் இரக்கக் கூடிய இடங்களில் எவ்வளவு தூரம் மக்கள் தங்களை பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றிக்கொள்ளக்கூடிய உணர்வு பெற்றிருக்கிறார்கள், எவ்வளவு தூரம் விவசாய அபிவிருத்தி செய்திருக்கிறார்கள், எவ்வளவு தூரம் திட்டங்களை அவர்கள் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கொண்டுதான் சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்ட வெற்றி தோல்வியை நாம் நிர்ணயிக்க முடியும்.

பட்டுக்கோட்டைத் தாலுக்காவானது புயலால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அது தஞ்சை ஜில்லாவிலேயே மிகவும் பிற்பாக்கான பிரதேசம். புயலால் பாதிக்கப்பட்ட அந்த இடங்களில் அனேக கட்டுப்பாடுகள் பிரிந்துபோனது எல்லாம் இன்னும் செப்பணிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அடித்துக்கொண்டு போன ரோடுகளும், இடிந்து போன கல்வாட்டுகளும் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, அந்தப் பகுதிகளுக்கு முதல் சலுகை கொடுக்க வேண்டும். அந்தப் பகுதிகளில் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். மாகாணத்திலேயே முதல் சலுகை அந்தப் பகுதிக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு, இத்துடன் என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

12-10
p.m.

SRI P. U. SHANMUGAM : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கென்றும், சமுதாய நலத் திட்டத்திற்கென்றும், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கென்றும் அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யத்தின் மீது நான் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை அதரித்து விளக்கம் சொல்ல விரும்புகிறேன். வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்திருக்கிறோமென்றால் சம்பிரதாய முறைப்படி கொடுத்திருக்கிறோமே தவிர, இத்திட்டங்கள் சம்பந்தமான குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி நிவர்த்தி காண வேண்டுமென்பதற்காகக் கொடுத்திருக்கிறோமே தவிர, ஏதோ இந்த மான்யத்தின் கீழ் ஏராளமாக தொகை ஒதுக்கப்பட்டுவிட்டதாகவும் அதைக் குறைக்கவேண்டுமென்பதற்காகவும் அல்ல என்றுதாழ்மையுடன் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்தவர்கள் வெட்டிப் பேச்சு பேசுகிறவர்கள் என்று நினைக்காமல் அமைச்சர் அவர்கள் உண்மையிலேயே எங்கள் கருத்தினை சரியான முறையில் எடுத்துக்கொண்டு நல்ல பதில் தரவேண்டுமாய்த் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் Block Development Office-கள் அங்கங்கு அமைக்கப்படுவதை நாம் பார்க்கின்றோம். நமது மாநிலத்தில் 133 இடங்களில் இத்திட்டங்களைப் புகுத்துவது என்று ஏற்பாடாக இருப்பதாக சர்க்காருடைய கணக்குப்படி தெரிய வருகிறது. நான் கேள்

18th July 1957]

[Sri P. U. Shanmugam]

விடப்பட்ட வரையில், இரண்டு இடங்களில்தான் இந்த Office-கள் சொந்த கட்டிடங்களில் இருக்கின்றன. பாக்கி இடங்களில் வாடகை கட்டிடங்களில் இருக்கின்றன. இந்த நிலைமையைப் போக்க, அரசியலார் ஆவன செய்ய வேண்டும்.

இப்பொழுது இந்த Block Development Office-கள் பெரும்பாலும் டவுன்களிலேயே வைக்கப்படுகின்றன. இதை மாற்றி இவைகளை கிராமப் புறங்களிலேயே வைக்கும்படிக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். சில இடங்களில் இவை கிராமங்களில் இருந்தாலும், அங்கு வேலை செய்யும் Officers அங்கே தங்குவதே இல்லை என்றும், Headquarters Towns-லேயே தங்குகிறார்கள் என்றும் வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தந்த வட்டாரங்களில் உள்ள மக்கள் மேற்கண்ட உத்தியோகஸ்தர்கள் அந்தந்த Block area-விலேயே தங்கும்படி செய்ய வேண்டுமென்று அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டு வந்திருப்பதினால், அரசியலாரும் அவர்களுக்குக் கூடாய் உத்தரவினை அனுப்பி நிலைமையை சீர்திருத்த வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இந்த நல்ல திட்டங்கள் சமுதாயத்திற்குத் தேவையென்றாலும், இதற்காகச் செலவிடப்படும் பெரும் தொகை எப்படிச் செலவழிக்கப்படுகிறது என்பதைப்பற்றி நான் சொல்லப்போகின்றேன். அதாவது, செலவழிக்கின்ற வகையிலுள்ள குறைகளையும், செலவழிக்கப்படும் தன்மையிலுள்ள குறைகளையும் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேனே யொழிய, சர்க்காருடைய கொள்கைகளுக்கோ அல்லது அவர்களது எண்ணத்திற்கோ மாசு தற்பிக்க நான் எண்ணவில்லை.

நிலசுவான்களுக்கு, மாடு, உரங்கள் வாங்குவதற்கு சர்க்கார் கடன் கொடுக்கிறார்கள். கூட்டுப் பட்டா நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்குக் கடன் கிடைப்பதில் சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. தனிப் பட்டாவாக ஆக்கிக்கொள்ள தாலுக்கா கச்சேரிகளுக்கு மனுச் செய்து கொண்டாலும் கூட, அவர்களுடைய விண்ணப்பங்கள் தாலுக்கா கச்சேரியில் உள்ள புற கூண்டுகளுக்குள் தங்கிவிடுகிறது. கூட்டு பட்டா இருப்பதன் காரணமாக, நிலத்தை அடமானம் வைத்து, கடன் வாங்குவதற்கு, கூட்டம் குறுக்கே நிற்கிறது. தனிப் பட்டா உடனடியாக கொடுப்பதற்கு தாலுக்கா கச்சேரிகளுக்கு உத்தரவு அனுப்பவேண்டும்; அல்லது கூட்டுப் பட்டா இருந்தாலும், அதனால் கடன் கொடுப்பதற்கு பாதகமில்லை என்று அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவிடும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இத்திட்டங்களின் கீழ் போடப்படுகின்ற பாதைகளைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் நான் சொல்லவேண்டும். அதனைக் குறித்து யாரும் வருத்தப்படமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். கடந்த தேர்தல் சமயத்தில் இப்பாதைகள் வழியாக போகும் சந்தர்ப்பங்கள் பல எனக்கு ஏற்பட்ட போது, ஒரு ஆபத்தில் சிக்கிக்கொள்ள ஏற்பட்டது. கிராமப் பகுதிகளில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்த மற்ற அங்கத்தினர்களும் இம்மாதிரி ஆபத்தில் சிக்கியிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்த பாதைகளில் போகும் மோட்டார்கள் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு குறிப்பிட்ட இடங்களுக்கு போய் சேருவதில்லை. வழியிலே திடீர் என்று நின்று விடுகிறது. சமீப தேர்தல் காலத்தில், நான் சமுதாய நல திட்டத்தின் கீழ் போடப்பட்ட பாதையொன்றில் போக நேர்ந்தது. எங்களுடைய கார் திடீர் என்று நின்று விட்டது. காருடைய டயர் சக்கரங்களை கீழே புதைந்து போய்க் கொண்டே இருந்தது. அந்த சக்கரங்களை மேலே தூக்குவதற்கு 6 மணி நேரம் முயற்சி செய்து பெரும்பாடுபட்டோம். நாங்கள் ஆயாசத்துடன் நின்று பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம். அப்பொழுது அங்கு வந்த சில கிராம மக்கள் எங்களைப் பார்த்து “ஏன் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டு இப்படி நிற்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டார்கள். நான் போய்ச்சேரவேண்டிய இடத்திற்கு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் போய் சேரமுடியவில்லையே என்று வருத்தப்படுவதாகக் கூறியதுடன், அங்கு ஏன் நல்ல பாதைகள் போடக்கூடாது என்றும்

[Sri P. U. Shanmugam]

[18th July 1957]

கேட்டேன். அதற்கு அந்த கிராம மக்கள் வேடிக்கையாகச் சொன்னார்கள், “நீங்கள் பாதையைப் பற்றி குறை கூறுகிறீர்களே! பாதை ஆரம்பத்திலே இருக்கும் கல்லை நீங்கள் சரியாகப் பார்க்காமல் வந்து விட்டீர்களே!” என்று சொன்னார்கள். அதற்கு நான் சொன்னேன்: “நான் பாதை ஆரம்பத்திலே உள்ள கல்லில் இந்தப் பாதை இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் போடப்பட்டது என்று எழுதியிருப்பதை பார்த்து விட்டுத்தான் வந்தேன்.” அதற்குமேல் அவர்கள், “நீங்கள் ஏதோ கல்லில் எழுதியிருப்பதைப் பார்த்துவிட்டு வந்து விட்டீர்கள். அதில் சிகப்பு வர்ணம் பூசப்பட்டிருப்பதையும், அது Danger road என்பதை குறிப்பிடுகிறது என்பதையும் கவனிக்காமல் வந்து விட்டீர்கள்!” என்று கிண்டலாகச் சொன்னார்கள். நல்ல பாதைகள் போட்டு கிராம மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுப்பதற்கு இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் மான்யமாக ரூ. 500-ம் உழைப்பாக ரூ. 250-ம் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த வீடுகள் கட்டும் வேலை கண்டிராக்டர்களுக்கு விடப்படுகிறது. சுமார் ரூ. 400 செலவழித்து இந்த வீடுகளைக்கட்டி விட்டு பாக்கிப் பணத்தை இந்த கண்டிராக்டர்கள் எடுத்துக்கொள்ளும் பரிதாப நிலையைப் பார்க்கிறோம். வீடுகளை சரியாக கட்டியிருக்கின்றார்களா என்று பார்த்தால், அதுவும் இல்லை. பச்சை மூங்கிலை வைத்து கட்டி விடுகிறார்கள். சுவர்கள் எல்லாம் மண்ணைக்கொண்டு எழுப்பப்படுவதால் நல்ல மறைமயம் சமயத்தில் மண் சுவர் கரைந்து, வீடும் உட்கார்ந்துவிடுகிறது. இப்படிப்பட்ட அபாயகரமான வீடுகளைக் கட்ட வேண்டாம் என்றும், நல்ல வீடுகளை கட்டுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்றும் அரசியலாளரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இத்திட்டத்தின் கீழ் கடன் வாங்குபவர்கள் படும் கஷ்டத்தைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை தாழ்மையுடன் சொல்லுகொள்ள விரும்புகிறேன். Block Development Office-கள் சிலவற்றில் சில நேரங்களில் சிலர்—பலவற்றில் அல்ல; சிலவற்றில்; சில நேரங்களில்; பல நேரங்களில் என்று என்னால் கூற முடியாது; சிலர்; பலர் அல்ல; யாரும் கோபித்துக்கொள்ளவேண்டாம்—கதரைக் கட்டாயமாக வாங்கவேண்டுமென்று, நிர்ப்பந்திக்கிறார்கள். இவ்விதம் நிர்ப்பந்திக்க வேண்டாமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியிலுள்ள செங்கம் தாலுகா மிக மிக பிற்பாக்கான தாலுகா. மக்கள் அங்கு மிக பரிதாபகரமான நிலையில் வாழ்கின்றார்கள். அந்த தாலுகாவில் ஏதாவது ஒரு பகுதியிலாவது ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டம், சமுதாய நல திட்டம் முதலியவைகளைப் புகுத்தி அம்மக்களுக்கு நல்லாதரவு கொடுக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொண்டு வெட்டுப் பிரேரணை மீது ஆற்றும் என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

SRI P. JAYARAJ : மதிப்பிற்குரிய உதவி சுபநாயகர் அவர்களே, விவசாய சம்மந்தமான மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று விவசாயமானது சர்க்காருடைய பெருமுயற்சியால் பிரமாதமான அளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. சாகுபடியால், நல்ல உரங்கள், பசுந்தான் உரங்கள், ஜப்பானிய சாகுபடிபோன்ற புது முறைகள் அனுஷ்டிக்கப்படுவதன் காரணமாக உணவு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது.

தஞ்சை ஜில்லாவில் பிரமாதமான அளவுக்கு சாகுபடி உயர்ந்திருக்கிறது. சாதாரண முறைப்படி, சாகுபடி செய்தால் ஒரு ஏக்கருக்கு 1,600 ராத்தல் நெல் கிடைக்கிறது. ஜப்பானிய முறையை அனுசரித்து 3,600-3,800 ராத்தல் நெல் கிடைக்கும்படி சாகுபடி செய்திருக்கிறார்கள். 1952-ல்

18th July 1957]

[Sri P. Jayaraj]

ஏற்பட்ட குழப்பங்கள் காரணமாக, சர்க்காரால் கொண்டுவரப்பட்ட பண்ணையாள் சட்டத்தின் காரணமாக, தஞ்சை ஜில்லாவில், மிராஸ்தார் களுக்கும் பண்ணையாட்களுக்கும் நல்லதொரு பலன் கிடைத்திருப்பதால், அங்கே சாந்தி நிலவுகிறது. புதுமுறையில் சாகுபடி செய்வதற்கு, ஏழை மக்களுக்கு உரம் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது விவசாயிகளுக்கு சர்க்கார் உரம் கொடுத்து உதவுகிறார்கள். பல ஏழை விவசாயிகள் அந்த உதவியை அடைய முடிவதில்லை. காரணம், பல ஏழை விவசாயிகள் சொந்த நிலத்தில் சாகுபடி செய்வதில்லை. அவர்களுக்குச் சொந்த நிலம் இல்லை. பட்டாதாரர்களுக்குத்தான் உரம் கொடுக்க முடியும் என்று அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். மிராஸ்தார்களிடமிருந்து நிலங்களைப் பெற்று சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகள் பட்டாதாரர்களாக இல்லாததால், அவர்களுக்கு உரம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. இந்தக் கஷ்டத்தை நீக்கவேண்டும். இதற்காக, அரசாங்கத்தார் அவர்களுக்கு உரத்தை வழங்கிவிட்டு, நிலத்திலிருந்து அறுவடை செய்த பிறகு அவர்களிடமிருந்து உரத்திற்கான பணத்தை வசூலிக்கலாம். இப்படிச் செய்தால் விவசாய உற்பத்தி மிகவும் அதிகரிக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

அத்துடன், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் ஆடுதுறை பண்ணை போன்ற விவசாய ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. விவசாயிகளால் உற்பத்தி செய்யப்படும் விதைகள் நல்ல பண்ணை அளிக்கின்றன. விவசாய டெமான்ஸ்டிரேட்டர் ஆபீஸ்களிலும் விதைகள் வழங்கப்படுகின்றன. ஆடுதுறைப் பண்ணை போன்ற பண்ணைகளிலும் விதைகள் வழங்கப்படுகின்றன. விவசாய டெமான்ஸ்டிரேட்டர் ஆபீஸ்களில் கொடுக்கப்படும் விதைகள் நல்லவையாக இல்லை. அவை அனேகமாக முளைப்பதே இல்லை. காரணம், மிராஸ்தார்களிடமிருந்தோ, சாகுபடியாளர்களிடமிருந்தோ நல்ல விதைகள் வாங்கப்படாததுதான். ஆடுதுறை பண்ணையில் வழங்கப்படும் விதைகள் நல்ல பண்ணை அளிக்கின்றன. ஆகவே, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் எல்லா பிரிக்காக்களுக்கும் ஆடுதுறை பண்ணையிலிருந்து விதைகள் வழங்கப்பட்டால் ரொம்ப நல்லது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

விவசாய உற்பத்தியை பெருக்கும் நிலச்சொந்தக்காரர்களில் ஒரு சிலருக்கு அரசாங்கத்தால் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. “உண்டி கொடுத்தார் உயிர் கொடுத்தார்” என்று சொல்லப்படுகிறது. நேரடியாக நிலத்தில் இறங்கி பாடுபடும் விவசாயிகளுக்கு இந்தப் பரிசுகளைக் கொடுத்தால், விவசாய உற்பத்திக்கு ஆக்கமளிப்பதாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். நிலத்தில் இறங்கி விவசாயம் செய்யாத நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கு பரிசு அளிப்பதானது விவசாயிகளுக்கு ஊக்கமும் உற்சாகமும் அளிப்பதாகவோ, விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு ஆக்கமளிப்பதாகவோ இல்லை என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, இந்தப் பரிசுகளைக் கொடுக்கும் விஷயத்தில் நிலத்தில் இறங்கி வேலைசெய்யும் விவசாயிகளுக்கும் ஓரளவு இடம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாயவரம் தொகுதியில் கால்நடை ஆஸ்பத்திரி ஜனங்களுக்கு செளகரியமான இடத்தில் இல்லை. கால்நடைகளை வைத்தியத்திற்கு மாயவரத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோக வேண்டியிருக்கிறது. காரைக்கால் செல்லும் மார்க்கமாக ஆஸ்பத்திரிக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, மாயவரம் ஸ்ப்-ரொஜிஸ்ட்டார் ஆபீசுக்குப் பக்கத்தில் கால்நடை ஆஸ்பத்திரியை அமைத்தால் பல கிராம மக்களுக்கு மிகவும் செளகரியமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மேலும், கோயில் நிலங்களில் சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு விதைகளும், தசுக்கலிகளும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. காரணம், கோயில் தர்மகர்த்தாக்கள் இவைகளைக் கொடுப்பதில்லை. சட்டத்தில் இல்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். கோயில் நிலங்களில் சாகுபடி செய்யும் விவசாயி

[Sri P. Jayaraj]

[18th July 1957]

களுக்கும் தசுக்கூலிகளும், விதைகளும் கொடுக்கப்படுவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்தால் ரொம்பவும் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

SRI T. KARIYA GOUNDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாய இலாகா, மீன் பிடிப்பு இலாகா, தேசிய அபிவிருத்தி திட்ட இலாகா போன்ற ஐந்து, ஆறு இலாகாக்களின் மானியகோரிக்கைகளின் மீது பேசுவதற்கு எங்களுக்கு ஏழு நிமிஷங்கள்தான் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். இந்த மானிய கோரிக்கைகளை நான் ஆதரிப்பதுடன் சில முக்கியமான விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எல்லோரும் இந்த நாட்டைப் புதிப்பிச்ச வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டு மிகுந்த ஆர்வத்துடன் பேசுகிறார்கள். விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில், குறைகூறுபவர்கள் வெகு சிலராகவே இருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

விவசாய இலாகாவிற்கு கூடுதலும் மானியமாகவும் நிறையப் பணம் வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் தகுந்த காலத்தில் விவசாயிகளுக்குப் பண உதவி கிடைப்பதில்லை. தகுந்த காலத்தில் விவசாயிகளுக்குப் பண உதவி அளிப்பதற்குத் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று ஜில்லா அதி காரிகளுக்கு உத்தரவிட வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு விவசாய முறையைப் பற்றி சில கனம் நண்பர்கள் பேசினார்கள். எங்கள் ஜில்லா ரொம்ப வறண்ட பிரதேசம். பாலாற்றைப் பற்றிப் பல ஆண்டுகளாகப் பேசி வருகிறோம். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட் விவாதத்திற்கு பதில் சொல்லும்போது, பாலாற்றைப் பிரதேசத் தில் பூமிக்குள் இருக்கும் தண்ணீரை (sub-soil water) வெளியே கொண்டு வருவது பற்றி கவனிப்பதாகச் சொன்னார்கள். பாலாற்றில் தண்ணீரை கிடைப்பது அங்கே 1903-ம் வருஷத்தில் வந்ததைப் போல் சென்ற ஆண்டிலும் ஒரு பெரிய வெள்ளம் வந்தது. ரெயில்வேக் காரர்கள் அங்கே ஸப்-ஸாயில் வாடரை வெளியே கொண்டுவருவதற்காக ஒரு பெரிய கிணை வெட்டினார்கள். ஆனால் 35 அடி ஆரம் வெட்டப் பட்டதும் பாறை வந்தவிட்டது. ஆகவே பாலாற்றில் அந்த இடத்தில் ஸப்-ஸாயில் வாடர் இல்லை என்பதை நான் மிகவும் பணிஷ்டன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கனம் விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் கிருஷ்ண-பெண்ணாறு திட்ட யோசனையை ரொம்ப நாட்களுக்கு முன் கொண்டுவந்தார்கள். ஆனால், இப்போது சமீபத்தில் மத்திய சர்க்கார் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே வந்து மண்டலக் கவுன்சிலுக்கு ஆரம்பித்து வைத்தபோது, கோதாவரித் திட்ட யோசனையை நிறைவேற்றப் போவதாகக்கூறினார்கள். அந்தத் திட்டம் வட ஆற்காட்டிலுள்ள எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் பிரயோஜனப்படுமா என்று கேட்டபோது, அதுபற்றி பின்னர் யோசிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். பல கனம் நண்பர்கள் சொன்னது போல், சட்டசபையின் இந்தக் கூட்டம் முடிவதற்குள்ளாவது அந்தத் திட்ட யோசனை அங்கீகரிக்கப்படுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஸர் சி. பி. ராமசாமி ஐயர் அவர்கள் கூறிய திட்டமாகிய கங்கையை கன்னியா குமரியுடன் இணைப்பதற்கான கால்வாய் வெட்டும் திட்டத்தை நிறைவேற்ற விட்டாலும், கோதாவரித் தண்ணீரை வட ஆற்காட்டிற்குக் கொண்டுவருவதற்கான கால்வாய் வெட்டும் திட்டத்தையாவது அமலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தாரை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூட்டுறவு விவசாய முறை வட ஆற்காடு ஜில்லாவிற்கு ஏற்றது என்று நான் நினைக்கவில்லை.

எங்கள் ஜில்லாவில் நாங்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறோம். காவேரித் தண்ணீரைப் பயன்படுத்துவதற்கான திட்டங்கள் போன்ற பல பெரிய பெரிய தீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப்பற்றி இங்கே பல கனம் நண்பர்கள்

18th July 1957]

[Sri T. Kariya Gounder]

பேசுகிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவிற்கு எந்தவிதமான நீர்ப்பாசனத் திட்டமும் இல்லை. நாங்கள் கஷ்டப்படுவதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ எ. கோவிந்தசாமி நாயகரும் டேசினார். விவசாயப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதில் எவ்வளவோ சிரமம் இருக்கிறது. இதன் காரணமாக படி 12 அணுவாக இருந்த அரிசியின் விலை படி 14 அணுவாக உயருகிறது. விவசாயிகளின் கஷ்டங்களை இங்கே நாங்கள் எடுத்துக் கூறுவிட்டால், இன்னும் பத்து வருஷங்களில் இங்கே விவசாயிகள் இருக்கும் இடம் தெரியாதபடி போய்விடுவார்கள் என்று ஒரு கனம் அங்கத்தினர் கூறினார். பத்து வருஷங்கள் ஆகாது, அதற்குள்ளாகவே போய்விடுவார்கள் என்று நான் கூறுவேன். விவசாயிகள் விவசாயப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதில் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இப்போது விவசாயிகளுக்குக் கூட்டுறவு முறையில் கடன்கள் சரிவர வழங்கப்படுவதில்லை என்று புகார் சொல்லப்படுகிறது. கூட்டுறவு விவசாய பாங்குகளை கிராமாந்தரங்களில் ஏற்படுத்துவதற்கு இப்போது சர்க்கார் ஒரு திட்டத்தை வகுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவில் ஒரு பிளானிங் போர்டு கூட்டத்தில், இந்தத் திட்டம் அரங்கேணத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு அதன் பிறகு ஒவ்வொரு தொகுதியாக வரும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. திட்டம் ஜில்லா பூராவிலும் நிறைவேற்றுவதற்கு பல வருஷங்கள் ஆகும். எங்கள் பகுதி ஜில்லாவின் கோடியில் உள்ளது. எங்கள் பகுதிக்கு இந்தத் திட்டம் வருவதற்கு 15 வருஷங்களாவது ஆகும். எந்தப் பகுதிகளிலுள்ள மக்கள் கிராம பாங்குகள் வேண்டுமென்று பெரிதும் விரும்புகிறார்களோ அந்தப் பகுதிகளில் முதலில் கிராம பாங்குகள் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயப் பொருள்களின் உற்பத்தி பெருக வேண்டும் என்று பேசுகிறோம். பல விவசாயிகள் பொருள்களைக் கட்டுப்படியாகும் விலைக்கு விற்க முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே விவசாயப் பொருள்கள் நியாயமான விலைக்கு விற்கப்படுவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். உதாரணமாக, கரும்பின் விலை திடீரென்று மிகவும் குறைந்துவிடுகிறது. பத்து மணங்கு வெல்லம் உற்பத்தி செய்வதற்கு 20 ரூபாய் செலவாகிறது. விவசாய நிலத்தின் வருமானத்தைச் சேர்க்காமலே இதை நான் சொல்கிறேன். இப்படி உற்பத்தி செய்யப்படும் வெல்லம் 15 ரூபாய்க்குக் கூட விற்கப்பட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. சர்க்கார் இந்தப் பொருள்களை விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களேயானால், இவைகளின் விலை அளவுக்கு மீறிக் குறைந்து போகாது என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் இதைப்பற்றி சென்ற பிளானிங் போர்டு கூட்டத்தில் எங்கள் ஜில்லாவில் கேட்டேன். கேட்ட போது 'எருவுக்காக ஒரு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பின்னுக்கு வாங்கி உதவவும் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது' என்று சொன்னார்கள். ஆனால் பின்னுக்கை வாங்கிக் கிரமத்தில் விநியோகிக்கின்ற அதிகாரிகளின் கவனக்குறைவினால் அது சரிவர நடைபெறுவதில்லை. பின்னுக்கு விலையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். எங்கள் ஜில்லாவில் பாரம் என்று சொல்வார்கள். நாலரை பாரம் ஒரு டன் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு பாரம் 60 ரூபாய் சொல்கிறார்கள். இதை வாங்குவது மிகவும் கடினமாக இருக்கிறது. அதற்குக் கட்டுப்பாடு வேண்டும். கட்டுப்பாடு என்று போட்டவுடன் கருப்பு மார்க்கெட் கூடவே வந்துவிடும். கட்டுப்பாடு இருந்தாலும் சர்க்காரே அதை வாங்கி விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து உதவினால் அது விவசாயிகளுக்குப் பெரிதும் உதவும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயப் பொருள்களைப் பாதுகாக்க வேண்டி ஆங்காங்கே பெரிய பெரிய கோட்டவுன்கள், கட்டிடங்கள் அமைத்துக் கொடுக்க அந்த அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள விவசாயிகள் முன் வந்தால் அவர்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri T. Kariya Gounder]

[18th July 1957]

பிளாக் டெவெலப்மெண்டு போன்ற திட்டங்களைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே பல கிராமங்களுக்கு நல்ல வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மக்கள் ஆர்வத்தோடு 50 சதவிகிதம் செலவை ஒத்துக்கொள்ள முன்வரும் சமயத்தில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வருஷத்திற்குச் சற்றேறக்குறைய 80 லட்சம் ரூபாய் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாங்கள் மக்களிடத்தில் வாக்குகளைப் பெறப் போனபோது அவர்களுக்கு எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுப்பதாகச் சொல்லித்தான் வோட்டுகளைப் பெற்று வந்தோம். எங்கள் தொகுதியில் ஒவ்வொரு தாலுக்காவிற்கும் திட்டங்கள் வகுத்து 20 கோடி ரூபாய் திட்டத்தை சர்க்காரிடத்தில் கொடுத்திருக்கிறோம். மத்திய அரசாங்க உதவி நிறையக் கிடைக்கும், நமது சர்க்காரும் அதிக மானியம் ஒதுக்கும் என்றெல் லாம் ஜனங்களிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறோம். நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற சர்க்கார் மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருந்து அதிகத் தொகையைப் பெற்று உதவி செய்ய முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய செங்கம் தாலுக்காவைப்பற்றி ஸ்ரீ சண்முகம் சொன்னார். அவர் அந்தத் தாலுக்காவின் ஒரு பகுதியைச் சேர்ந்தவர். என்னைத்தான் செங்கம் எம்.எல்.ஏ. என்றே சொல்வார்கள். அங்கு மேட்டார் போகும் போது பள்ளத்தில் போய்ச் சிக்கிக் கொண்டதாகச் சொல்லப்பட்டது. அங்கு ரோடுகளே இல்லை. தேர்தலின் போது காலினாலேயே நடந்து மலை மலை யாகத்தான் சென்றோம். அங்கு வாழ்கின்ற மக்களுக்கு இந்த உலகத்தில் என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதே ஒன்றும் தெரியாது. அவர்கள் எல்லாம் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமென்றால் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழானாலும்சரி, பிளாக் டெவெலப்மெண்டாக இருந்தாலும் சரி அந்த வரியாவுக்குத்தான் முதல் சலுகை கொடுக்கப்பட வேண்டும். மின்சாரத்தைப் பற்றியும் இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்பு கிறேன். தலைவர் அவர்களும் நேரமாகிவிட்டது என மணி அடிக்கிறார்கள். முடித்து விடுகிறேன். காவேரியில் வெள்ளம் போகிறது. ஆனால் எங்கள் பிராந்தியத்தில் இப்போது மின்சார வெட்டு இருக்கிறது. நாங்கள் மின்சாரத்தைக் கொண்டுதான் விவசாயம் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். மேட்டூரில் வெள்ளம் இருந்தாலும் இங்குள்ள மின்சாரம் கொடுக்கக் கூடிய என்ஜின் சப்ளை கொடுக்கக் கூடிய அளவு தாங்க வில்லை என்று சொல்லப் படுகிறது. தினமும் பகல் ஆறு மணியும், இரவு நான்கு மணியும்தான் இப்போது மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படி மின்சாரக் குறைவு வருகிற காலத்தில் சென்னை தர்மல் ஸ்டேஷனில் இருந்து முன்பு சப்ளை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மாதிரியாகவாவது இப்போது தர்மல் ஸ்டேஷ னில் இருந்து மின்சாரத்தைக் கொடுத்து முழுநேரமும் இங்குள்ள விவசாயி கள் மின்சாரத்தை சப்ளை செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மானியத்தை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is up. He has already exceeded his time.

*SRI T. KARIYA GOUNDER: தலைவர் என்னை உட்காரும்படி சொன்னதற்கும் என்னுடைய நன்றி.

*SRI T. VELUCHAMI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயத் துறையில் நல்ல முன்னேற்றம் காணவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு நாம் விவசாய காலேஜுகளை அமைத்து, அநேக விவசாய அதிகாரிகளை உற்பத்தி செய்து நம் ராஜ்யத்தில் பல இடங்களில் விவசாய ஆபீஸ்களைத் திறந் திருக்கிறோம். அந்த விவசாய அதிகாரிகளுடைய படிப்பு கிராமங்களில் உள்ள விவசாய மக்களுக்குப் பயன்படுகிறதா என்றால் இல்லை என்றுதான்

18th July 1957]

[Sri T. Veluchami]

சொல்ல வேண்டும். பெரும்பாலும் இன்றைக்கு சர்க்காருடைய விதை, உரம் போன்றவைகளை விநியோகம் செய்வதற்கே அதிகாரிகளுக்கு நேரம் அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. அவற்றை விற்கவும், விலை நிர்ணயிக்கவும் பொழுது சரியாகப் போய்விடுகிறது. இதனால் ஒரு விவசாயி குறிப்பிட்ட ஒரு விஷயத்தில் அறிவு விளக்கம் பெறவேண்டுமானால் பத்துப் பதினைந்து மைல் தள்ளி கிராமத்திற்கு அப்பால் உள்ள இடத்தில் இருக்கும் விவசாய அதிகாரியைத் தேடிக்கொண்டு போக வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. விவசாய அதிகாரியை விவசாயிகளே அனுப்பினால்தான் அறிவு விளக்கம் பெற முடிகிறது. அப்படியானால் கிராமங்களில் இருக்கும் பெரும்பாலான விவசாயிகளுக்கு இந்த அதிகாரியினால் பயன் ஏற்படுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். சமார் ஒரு கைம் விவசாயிகளுக்கு ஒரு டிமான்ஸ்ட்ரேட்டர் இருக்கும் நிலைமையில் ஒவ்வொருவரும் அந்த விவசாய அதிகாரியைத் தேடிக்கொண்டு போக முடியுமா? ஆகவே விவசாய அதிகாரியினுடைய படிப்பு உண்மையிலேயே விவசாய மக்களுக்கும் பயன்பட வேண்டுமானால் இப்பொழுதுதான் முன்முயற்சி ஓர் மாற்றம் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது விவசாயி ஒரு குறிப்பிட்ட காரியத்திற்காக அதிகாரியைப் பார்க்க வேண்டிய முறையை மாற்றி அதிகாரி விவசாயியை அணுகக்கூடிய நிலைமையிலே ஓர் மாற்றம் செய்ய வேண்டும். விவசாய அதிகாரிகளே கிராமங்கள் தோறும் சென்று விவசாய மக்களுக்குத் தேவைப்படுகிற அறிவு விளக்கத்தைக் கொடுக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். விவசாய அதிகாரிகள் தவணைதோறும் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் செல்ல வேண்டும். கிராமங்களுக்கு மாத்திரம் போனால் போதாது. விளைபொருட்கள் விளையும் விவசாய நிலங்களுக்கே சென்று நிலங்களைப் பார்க்க வேண்டும். அங்கே பயிர்களைப் பார்க்கலாம். விவசாயிகள் வேலை செய்துகொண்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம். நோய்களினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தால் இன்ன நோயினால், இன்ன காரணத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் இன்ன மருந்தை இதற்கு உபயோகிக்க வேண்டும் என்றும் விவசாயிகளுக்கு நேரில் சொல்லலாம். அப்போதுதான் இந்த அதிகாரிகளுடைய படிப்பு மக்களுக்குப் பயன்படும். அப்படியானால்தான் விவசாயத்தில் உற்பத்தியும் பெருகும். இப்படிச் செய்ய வேண்டுமானால் இன்றைக்கு விவசாய அதிகாரிகளுக்கு இருக்கும் வேறு வேலைகளைக் குறைக்க வேண்டும். அதற்காக விதை உரம் முதலியவற்றை விற்பனை செய்யும் விஷயத்தில், கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் மூலமாக, அவற்றை விநியோகம் செய்வதற்கும், விலை நிர்ணயித்து வியாபாரம் செய்வதற்கும், ஏற்பாடு செய்யலாம் என யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நிற்க, விவசாயத்தில் தண்ணீர் மிகவும் அத்தியாவசியம். ஜீவ நதிகள் பாயும் சில பிராந்தியங்களில் தவிர ஏனைய பிராந்தியங்களில் ஒரு போக நஞ்சைதான் மிக அதிகம். ஐப்பசி, கார்த்திகை மாதத்தில் பருவ மழை காரணமாக குளங்களில் லெல்லாம் நீர் பெருகும். பின்னால் மழை வந்தாலும் வரும்; வராவிட்டாலும் இல்லை. ஆகவே ஒரு தடவை பெருகிய தண்ணீரை அனுவசியமாக செலவழிக்காமல் கட்டுப்படுத்தி சிக்கனமாக உபயோகித்து பயிர்கள் பூரணமாக விளையும் வரை பாதுகாக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இவ்விதம் சிக்கனப்படுத்துவதற்கு, ஒரு நல்ல நிர்வாக அமைப்பு (ப்ரபர் மெஷினரி) தேவையாக இருக்கிறது. ஆற்றிலே இருந்து பிரியும் ஒரு வாய்க்கால் பல குளங்களைப் நிரப்பிக் கொண்டு வருகிறது. மேல் குளங்களிலுள்ள தண்ணீரை சில விஷயங்கள் கீழ்க் குளங்களுக்கு தண்ணீர் விடாமல், அங்கேயுள்ள 'Surplus outlet, sand vent' மூலமாக அதை வேறுவிதமாகத் திருப்பிவிட்டு கீழ்க் குளத்துக் காரர்கள் ஏதாவது தொகை கொண்டு வர வேண்டுமென்று எதிர்பார்த்து தண்ணீரை லீனக்குகிறார்கள். பெருகிய குளங்களிலும் சில அதிகப் பிரசங்கிகளாகிய விவசாயிகள் மறு கால் வழியாக தண்ணீரை திறந்து விட்டு மீன்பிடிப்பதற்காக மீன் பிடிக்கும் சாதனங்களாகிய "குதம்பை, கச்சால்"

[Sri T. Veluchami]

[18th July 1957]

முதலியவைகளை வைத்து அனுவசியமாக தண்ணீரை சேதப்படுத்துகிறார்கள். சில பொறுப்பற்ற விவசாயிகள், மடையைத் திறந்து தண்ணீரையே நிலத்திற்கு தண்ணீர் அடைக்கிறார்கள். தன் நிலம் பாய்ந்த பிறகு மறுபடி குளத்திற்குப்போய், மடையை அடைக்காமல் தண்ணீரை அனுவசியமாக வெளியே விட்டு விடுகிறார்கள். இம்மாதிரியான அசம்பாவிதங்கள் நடந்து விடுவதால் விவசாயத்திற்கு அவசியமான தண்ணீர் பிரயோசனப்படாமல் வீண் விரயமாய் போய்விடுகிறது. ஆதலால் தண்ணீரை சிக்கனப்படுத்தி விடுவதற்கு ஒரு நல்ல நிர்வாக அமைப்பு “proper machinery” தேவையாக இருக்கிறது. அப்படியிருந்தால்தான், இருக்கும் தண்ணீரை வைத்து பயிர்களை பூர்ண விளைவுக்குக் கொண்டுவர முடியும்; உணவு உற்பத்தியும் பெருகும்; விவசாயிகளுக்கும் நஷ்டம் ஏற்படாது; நாட்டில் உள்ள உணவுப் பஞ்சத்தையும் போக்க முடியும்.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member has got one minute more.

SRI T. VELUCHAMI: விவசாய “டிமான்ஸ்டிரேட்டர்” களிடம் தண்ணீரை ரெகுலேட் பண்ணக்கூடிய பொறுப்பைக்கொடுக்க வேண்டும். நீராணிகள் (water regulators) ஐ நியமித்து தண்ணீர் வீணாகப் போகாமல் பார்த்து ஷே கால்வாய்த் தண்ணீர் பாத்தியப்பட்ட குளங்களை எல்லாம் பெருக்கி பெருகியவுடன் தண்ணீரை சிக்கனப்படுத்தி பயிர்களுக்கும் தண்ணீரை சிக்கனமான முறையில் பாய்ச்சுவதற்கு தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கிராம முனிசிபல்களின் உதவியோடு டிமான்ஸ்டிரேட்டர்கள் இந்த நீராணிகளை நிர்வகித்து தண்ணீரை சிக்கனப்படுத்தி நடத்தினால் விவசாயிகளுக்கு உதவியாகவும் செளகரியமாயிருக்கும். கிராம முனிசிப்களிடம் ஒரு புகார் புஸ்தகம் இருக்கவேண்டும். விவசாயிகள் இந்த நீராணிகள் பேரில் ஏதாவது குறைகள் சொல்ல வேண்டி இருந்தாலும் விவசாய சம்பந்தமான தாக்கல் தெரிவிக்க வேண்டுமானாலும் அவைகளை இந்த புகார் புத்தகத்தில் எழுதினால், டிமான்ஸ்டிரேட்டர்கள் தலையணைதோறும் வரும்போது இந்த புகார் புத்தகத்தில் காணப்பட்டிருப்பவைகளைப் பார்த்து அதற்கு தகுந்த “remedy” கள் எடுக்க முடியும்.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member has got one minute more.

SRI T. VELUCHAMI: விவசாய அதிகாரிகள் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சென்று, கூட்டம் போட்டு, அந்த அந்தக் காலத்தில் செய்யப்படுகின்ற பயிர்களைப்பற்றியும், அவைகளை வளர்க்க வேண்டிய விதங்களைப் பற்றியும், அப்பயிர்களுக்கு வரக்கூடிய நோய் நொடிகளைப்பற்றியும் அதற்கு பரிகாரம் பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். வெள்ளாமை காலங்களில் அவர்கள் நேரில் வந்து பயிர்களைப் பார்க்க வேண்டும். இந்த விஷயங்களில் அரசாங்கம் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

12-45 p.m. * SRI N. S. RAMALINGAM: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே விவசாய உற்பத்தி அதிகமாகியிருந்தாலும் நமது நாட்டுக்குத் தேவையான அளவு உற்பத்தி பெருகவில்லை. அதற்கு தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயத்துக்கு மண் தான் முக்கியம். விவசாய உற்பத்தி மண் வளத்தைப் பொறுத்துத்தானிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு மண்ணைத் தவிர வேறு கதியில்லை. ஆகையினால் மண் வளத்தைப் அதிகப்

**DEMAND XVIII—AGRICULTURE AND FISHERIES, DEMAND XIX 753
—VETERINARY, DEMAND XXXII—COMMUNITY DEVELOPMENT
PROJECTS, NATIONAL EXTENSION SERVICES AND LOCAL
DEVELOPMENT WORKS AND DEMAND XXXVIII—CAPITAL
OUTLAY ON AGRICULTURE**

18th July 1957]

[Sri N. S. Ramalingam]

படுத்துவதற்கு நாம் முயற்சிக்க வேண்டும். வருஷா வருஷம் 3½ கோடி ரூபாய் ரசாயன உரத்தை நாம் வாரி இறைக்கிறோம். இது சரியான முறையில் பயன்படுத்தப்படுகிறதா என்பதை நாம் யோசிக்க வேண்டும். ஒரு நோயாளி வியாதியால் அவஸ்தைப்படுகிறான் என்றால், அந்த நோய் என்ன என்பதை அறிந்து அந்த நோய்க்கு தகுந்த மருந்தைக் கொடுக்க வேண்டும். நாம் மண்ணினுடைய தரத்தை அறியாமல் இப்போது ரசாயன உரத்தை வாரி இறைத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

சமீபத்தில் “American Technical Mission” மூலமாக ஒரு “Soil Testing Laboratory” கோயம்புத்தூரில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரசாயன உரத்தை உபயோகப்படுத்தி விவசாயம் செய்து ஒரு நாகப்பட்டினம் விவசாயியின் நிலத்திலிருந்து “சாம்பிள்” எடுத்து பரிசீலனை செய்து பார்த்தால் “Phosphate Ammonium Sulphate” தேவையில்லை “calcium” தேவை என்று சொல்லப்பட்டது. “Soil Testing Laboratory” எல்லா ஜில்லாக்களிலும் ஏற்படுத்த முடியாவிட்டால் குறிப்பிட்ட சில ஜில்லாக்களிலாவது ஏற்படுத்த வேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவில் 14 லட்சம் ஏக்கர்கள் நிரப்பாசன் வசதியால் சாகுபடி செய்யப் படுகின்றன. பத்து ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கு ஒரு சாம்பிள் என்று எடுத்தாலும் 140,000 சாம்பிள்கள் எடுத்து டெஸ்ட் செய்ய வேண்டியிருக்கும். அப்படி டெஸ்ட் செய்வதற்கு கோயம்புத்தூருக்கு எடுத்துப் போக வேண்டும் என்றால் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகையினால் தஞ்சாவூரிலேயே ஒரு “Soil Testing Laboratory” ஏற்படுத்திவை நன்றாக இருக்கும். இது தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, தென் ஆற்காடு முதலிய ஜில்லாக்களிலிருந்து “சாம்பிள்கள்” எடுத்து டெஸ்ட் செய்வதற்கு அனுசூலமாயிருக்கும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். “American Technical Mission” 24 “Laboratory” களை ஏற்படுத்துவதற்கு தயாராக இருக்கிறது. இதுவரை 13 “Laboratory” -கள் ஒதுக்கப்பட்டன. இன்னும் 11 “Laboratory” கள் மீதம் இருக்கின்றன. நமது அரசாங்கம் இதைப்பற்றிக் கேட்பார்களானால், அவர்கள் கொடுக்கத் தயாராக இருப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். ஆகையால் நம் அரசாங்கம் இந்த விஷயத்தில் முயற்சி செய்து தஞ்சாவூரில் ஒரு “Laboratory” ஏற்படுத்துவதற்கு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுது நம் ராஜ்யத்தை இரண்டாகப் பிரித்து, கோயம்புத்தூரில் ஒன்றும், தஞ்சாவூரில் ஒன்றும் என்று வைத்து “Soil Test” செய்து மண் வளத்தைப் பெருக்கி உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியும்.

தற்பொழுது விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் “Oil Engine” “Tractor”, “Filter Point Set” மிகவும் குறைவு. இவைகளை அதிகமாக வழங்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“விதைப் பண்ணைகளை” ஏற்படுத்தும் இந்த சமயத்தில் நான் அரசாங்கத்திற்கு ஒரு எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன். இதிலுள்ள குறைகள் உடனடியாக தீர்க்கப்படாவிட்டால் ஒரு கெட்ட பெயர் வந்து சேரும். இதைப் பார்த்துக் கொள்ளுவதற்கென்று போடுகின்ற மாணேஜர்களும் “Demonstrator” -களும் சேர்ந்த 15 நாட்களில் லீவு எடுத்துக் கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஊதியம் போதவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். மற்ற “Demonstrator” -களுக்கு “F.T.A.” கிடைக்கிறது. இதற்கென்று போடப்படும் “Demonstrator” -கள் ஒரே இடத்திலேயே இருக்கின்றபடியால் அவர்களுக்கு இது கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆகையால் அவர்கள் வரும்படி போதவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் செய்யக்கூடிய வேலை மிகவும் கஷ்டம். காலி முதல் இரவு வரை அவர்கள் சுற்றி கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதற்குத் தகுந்தாற்போல் அவர்களுக்கு ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும்.

[Sri N. S. Ramalingam]

[18th July 1957]

இதற்குத் தகுந்தபடி “Demonstrator” இருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் விதைப் பண்ணைகள் நன்றாக நடந்து, வெற்றிபெறும். இப்பொழுது இருக்கும் ரீதியிலேயே வேலைகள் நடந்துகொண்டு போனால் கெட்ட பெயர் வந்துவிடுமே என்று பயப்படுகின்றேன். ஆகையால் இந்த விஷயத்தில் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். பயிர்களுக்கு இயற்கைக் கோளாறுகள் ஏற்படுகின்றன என்பதைப் பார்த்து, டாக்டர் நடராஜன், “Economic Adviser” ஆக இருந்தபொழுது பயிர் இன்சூரன்ஸ், “Cattle Insurance” போன்ற திட்டங்களை செய்திருக்கிறார்கள். அந்த திட்டங்களை ஒரு குறித்த இடத்தில் பரீட்சார்த்தமாக செய்து பார்த்து அதிலுள்ள நன்மைகளை அறிய வேண்டும். மேல்நாடுகளில் பல இடங்களில் இம்முறைகள் இருக்கின்றதை நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். “Crop Insurance” “Cattle Insurance” முதலியவைகளை பரீட்சார்த்தமாக ஒரு குறியிட்ட இடத்தில் செய்து பார்த்தால் அதனால் விவசாயிகளுக்கு நன்மைகள் ஏற்படும் என்று நம்புகிறேன்.

சமீபத்தில் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில், ஐந்து அல்லது ஆறு வருஷங்களுக்குள் இரண்டு புயல்கள் அடித்துவிட்டன. அங்குள்ள தென்னந்தோப்புகளெல்லாம் பாழடைந்துவிட்டன. மற்ற ஜில்லாக்களைவிட தஞ்சாவூரில் தான் தென்னை சாகுபடி அதிகம். அதை விருத்தி செய்வதற்காக அங்கு ஒரு ஆராய்ச்சிப் பண்ணை ஏற்படுத்த திட்டம் போடப்பட்டு ஆறு மாத காலம் ஆகியும் அது இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. அதை உடனடியாக ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தஞ்சையில் சில இடங்களில் தென்னைகள் மலபாரைவிட இரண்டு மடங்கு மகசூல் அளிக்கிறது என்று ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்ததில் தெரியவந்திருக்கிறது. மற்றும் தென்னங் கயிறுத் தொழில் ஏற்படுத்தலாம். அங்கே உப்பளங்கள் இருக்கின்றன. அந்த இடத்தில் கயிறுத் தொழிலை ஏற்படுத்த வேண்டும். கயிறு ஆராய்ச்சிப் பண்ணையும் ஒன்று அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். புயலால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில் வருஷம் ஒன்றுக்கு 1½ லட்சம் தென்னம்பிள்ளைகளை பாதி விலைக்குக் கொடுப்பதற்கு ஒரு திட்டம் போட்டு அரசாங்கம் ஒரு வருஷத்திற்கு அம்மாதிரி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை நிறுத்தப்போவதாகத் தெரிகிறது. அதை நிறுத்தாமல் நீடித்து தொடர்ந்து கொடுக்க வேண்டுமென்று மறுபடியும் சர்க்கரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member has got one minute more.

SRI N. S. RAMALINGAM : புகையிலை ஆராய்ச்சிப் பண்ணை ஒன்றை வேதாரண்யத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டும். குண்டூர் பகுதியில் இருப்பதை விட இங்கு அதிக உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

கடலோரங்களில் முந்திரி செடிகளை வளர்க்க வேண்டும். அதற்கு ஆராய்ச்சி தேவையில்லை. இதைப் பயிர் செய்து, அந்தக் பயிர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு டி.ஏ.ஓ. போன்ற ஸ்பெஷல் சிப்பந்திகளை நியமிக்க வேண்டும். இவ்விதம் முந்திரியை அதிகமாக பயிர் செய்தால் அன்னிய நாட்டு செலாவணியும் ஓரளவுக்குக் கிடைக்கும்.

சென்ற வாரம் ஓரத்தநாடு கால்நடைப் பண்ணைக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கு 60 பொலி காளைகள் இருக்கின்றன. இதனால் அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அவைகளை கோவில்களுக்கும், கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கும் விட்டுவிட்டால் நல்ல இனமான மாடுகளும் கிடைக்கும். அரசாங்கத்திற்கு “ரெகரிங்” செலவும் மிச்சமாகும். அரசாங்கமும் இது விஷயமாக திட்டம் போட்டு நல்ல கன்றுகளை அதிகப்படியாக வழங்க வேண்டும். உப்பளச்சேரி மாட்டுப்பண்ணையை விருத்தி செய்ய வேண்டும். கொற்கையில் ஒரு நபர் 60 ஏக்கர் நிலம் கொடுப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறார்.

18th July 1957]

[Sri N. S. Ramalingam].

அதை அரசாங்கம் ஆர்ஜிதம் செய்யவேண்டும். ஓரத்தநாட்டுப் பண்ணைக்கு கட்டிடம் கட்ட வேண்டும். மழை பெய்தால் மாடுகள் தங்குவதற்கு வசதியாக கட்டிடம் வேண்டும்.

சற்று நேரத்திற்கு முன்பு சில மந்திரிமார்களைக் கண்டு ஒரு தூது கோஷ்டி பேசிவிட்டு வந்தோம். மீன் பிடிக்கும் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு மீன் பிடிக்கும் உரிமை ஐந்து வருஷத்து சராசரி தொகைக்கு குத்தகைக்கு விடப்பட்டு வந்தது. இப்பொழுது அதை எலம்போட ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி எலம்போட்டால் இந்த கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு மிகவும் கஷ்டம் ஏற்படும். குளம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் எப்படியிருந்தாலும், ஆற்றில் மீன் பிடிக்கும் உரிமை சம்பந்தப்பட்ட வரையில் ஐந்து வருஷத்திய சராசரி தொகைக்கு விடவேண்டும். குத்தகைக்கு எலத்துக்கு விடக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டு, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த இந்த மான்யக் கோரிக்கையை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

SRI GOMATHISANKARA DIKSHITAR : தெளரவமிக்க உதவி 12-54

சபாநாயகர் அவர்களே! நமது அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இந்த மூன்று டிமாண்டுகளையும் ஆதரிக்கும் முறையில் சில வரத்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். மக்களுக்கு மிகவும் ஜீவாதாரமாக உள்ள திட்டங்கள் அவர்கள் போட்டிருக்கும் திட்டங்கள். இந்த மான்யத்திற்கு இன்னும் அதிகமாகக் கூட நாம் அனுமதிக்கக் கடைப்பிடிக்கிறோம். ஏனென்று கேட்டால், மக்களைக் கேட்காமல் ராஜ்ய பிரஜைகளாக ஆக்க வேண்டுமானால் இன்னும் நமக்கு வேண்டிய உணவு உற்பத்தி, குடிசைத் தொழில் உற்பத்தி முதலிய ஜீவாதார அபிவிருத்தி திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். அதற்கு நாம் எல்லோரும் அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைக்கவேண்டும். அதிலே ஆங்காங்கு சில குறைகள் இருக்கலாம். இருந்தாலும், பொதுவாக சமுதாயத்திற்காக வேண்டிய திட்டங்களை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றுவதில் அவர்கள் தக்க கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். ஆங்காங்கு உள்ள குறைகளை யெல்லாம் பொறுப்புள்ள மக்கள் பிரதிநிதிகளாகிய நாம் தெரிவித்து அவைகளை நீக்குவதற்கு முயற்சி செய்வோமானால், இன்றைய இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்குள்ள கடைம்களைச் செய்தவர்களாவோம்.

மக்கியமாக, உணவு உற்பத்தி விஷயத்திலே நீர்ப்பாசன இலாகாவும், விவசாய இலாகாவும் ஒத்திழைத்தால்தான் உணவு உற்பத்தி அதிகமாக ஏற்படுவதற்கு லாயக்காக இருக்கும். நல்ல முறையிலே விவசாய மக்கள் தங்கள் பயிர்களை உயிர்போல் காத்துக்கொண்டு வரக்கூடிய காலத்திலே, நீர்ப்பாசன இலாகா உத்தியோகஸ்தர்கள் சிறிது கவனம் செலுத்தாமல் அவர்களுக்கு இடைஞ்சல் செய்து விடுகிறார்கள். அதன் மூலமாக உணவு உற்பத்தி குறைந்துபோகிறது என்பதை நல்ல செழிப்பான கனடியன் வாழ்க்கால் பிரதேசத்திலும், தாமிரபரணி பிரதேசத்திலும் காணலாம். எங்கள் தொகுதியில் நாங்கள் கண்டுள்ள அனுபவமும் இதுதான். உயிர்போன்ற பயிர்களை நட்டுவிட்டு ஜலம் வேண்டும் என்று தவிக்கின்றார்கள். இம்மாதிரி நிலைமை ஏற்படாமல் நீர்ப்பாசன இலாகாவும், விவசாய இலாகாவும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். இந்தக் குறைகளை நமது மந்திரி அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்பதற்காக இவைகளை அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

நல்ல விதைகளும், உரங்களும் சப்ளை செய்யப்படுகின்றன. அம்பாசமுத் திரத்தில் நெல் ஆராய்ச்சிப் பண்ணை இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் கோயம்புத்தூரில் நல்ல முறையிலே ஆராய்ச்சி செய்து வருகிறார்கள். அப்படி செய்கின்ற ஆராய்ச்சிகளை விவசாய மக்களிடையே பிரசாரம் செய்வது போதாது என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். நல்ல தமிழ் திருநாள் கொண்டாடுவதுபோல், விவசாயத் திரு

[Sri G. Gomathisankara Dikshitar] [18th July 1957]

நான் ஊர் ஊராக, தொகுதி தொதியாக, பிர்கா பிர்காவாக கொண்டாட வேண்டும். அப்பொழுது நல்ல ரக விதைகள் தயார் செய்யப்படுவதையும், அவைகள் எவ்வாறு உபயோகிக்கப்பட வேண்டும் என்பது போன்ற விஷயங்களையும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் பொதுமக்களுக்கு நல்ல முறையிலே எடுத்துரைக்க வேண்டும். அம்மாதிரியான பிரசாரம் மூலமாக நல்ல பயன் உண்டாகும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

உரத்தை பொறுத்தவரையில், கூடியவரையில் விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கும்படியாக உள்ள ரீதியிலே ஜாக்கிரதையாக விநியோகத்தில் மந்திரி அவர்கள் கவனம் செலுத்திவருகிறார்கள். அதிலே சில சில விபரமான காரியங்கள் நடைபெற்ற போதினும், முக்கியமாக உர விநியோகம் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளிடம் அல்லாமல், சுயநிறுவச் சங்கங்களின் மூலம் நடக்க வேண்டும் என்பதை நான் இந்த இடத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ஜப்பானிய சாகுபடி முறை நல்ல உற்பத்தியை அளிக்கிறது. அந்தச் சாகுபடி முறையைப்பற்றி விவசாய இலாகாவில் முக்கியமான டெமான்ஸ் டிரேர்கள் அதிக கவனம் செலுத்தி மக்களிடையே பிரசாரம் செய்ய வேண்டும். அது மாத்திரமல்ல. கால்நடை வளர்ப்பு சம்பந்தமாக, தற் போது தாலாகாதோறும் கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவைகளில் பயன்படும்படியான மருந்துகள் வைக்கப்படவில்லை என்று குறைகள் சொல்லப்படுகின்றன. அவைகள் நிறுவ்த்திக்கப்பட வேண்டும். நல்ல ரக களைகளையும் மாட்டு இனங்களையும் உற்பத்தி செய் தால், அதன் மூலம் விவசாயம் அபிவிருத்தி அடையும். இந்த விஷயத் தில் இந்த இலாகா தக்க கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

சமுதாயநல திட்டங்கள், கிராம முன்னேற்ற திட்டங்கள் மிகவும் உயிருக்கு உயிரான திட்டங்களாகும். அந்தத் திட்டங்களுக்காக நமது அரசாங்கம் கோடிக்கணக்கான பணத்தை செலவுமித்து வருகிறார்கள். அது நல்ல வெற்றி பெறவேண்டும் என்பதற்காக அதில் கண்ணும் கருத்து மா கவனம் செலுத்தி அதுபற்றி அதிக கவலை எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள் சர்க்கார். பொதுமக்களுடைய ஊழியர்களும், முக்கியமாக ஆளும் கட்சி யைச் சேர்ந்த ஊழியர்களும், இன்னும் சமுதாயத்திற்காக கடமைப் பட்டிருக்கிற ஊழியர்களும் பொறுப்போடு இவைகளை கவனித்து வருகிறா் கள். ஆனால் இம்மாதிரி திட்டங்களை அமுலாக்குவதின் மூலமாக ஓரளவு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நீங்கினாலும், இவைகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணமானது கிராம மக்களுக்கு நல்ல முறையிலே பயன்படக்கூடிய ரீதியிலே கண்ணும் கருத்துமாக செலவழிக்கப்பட வேண்டும். இதில் அதிகாரிகள் தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும். முக்கியமாக பிளாக் டெவலப் மெண்டு ஆபீசர்கள் அநேக இடங்களில் அனுபவம் இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டில் அல்லாதபடி அதற்கென பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு பொறுக்கப்பட்ட பிளாக் டெவலப்மெண்டு ஆபீசர் களாக இருந்தால்தான், இந்த சமுதாயநல அபிவிருத்தி திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டம் ஆகிய திட்டங்களை நல்ல பயன்தரக்கூடிய முறையில் அமுலாக்க முடியும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன். ' Village Guide . . . '

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member's time is up. He will resume his seat.

1 p.m. SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் களே, விவசாய இலாகாவின் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு என்னென்ன உதவி கள் கிடைக்கவேண்டுமோ அவைகள் சாதாரண விவசாயிகளுக்கு இப்போது கிடைக்க வில்லை என்பதுதான் நான் நேரிடையாக கிராமங்களில் இருக்கக் கூடிய விவசாயிகள் மூலமாக தெரிந்துகொண்டது ஆகும். நல்ல விதைகள் கொடுப்பது நல்ல உரம் கொடுப்பது முதலிய பலவித உதவிகள் இருக்

18th July 1957] [Sri V. K. Kothandaraman]

கின்றன. இவைகள் உடனுக்குடன் விவசாயிக்கு கிடைப்பதில்லை. இதற்கு காரணம் அதிகமான விவசாய ஆபீஸ்கள் இல்லாததுதான். இதனால் பல ஏழை விவசாயிகள் சுற்றி அலைய வேண்டி யிருக்கிறது. இதனால் அதிகமாக பணம் செலவு செய்யவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே எந்த அளவுக்கு விவசாயிகளுக்கு எளிதாக விவசாய இலாகா மூலம் உதவிகள் கிடைக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு விவசாய இலாகாவை பெருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 1955-க்கு முன் வரையில் விவசாயிகளுக்கு விவசாய இலாகா மூலமாக வட்டியில்லாத கடன் கொடுக்கப்பட்டு வந்ததாக தெரிகிறது. 1955-க்கு பிறகு 4½ சத விதிக்ம் வட்டிக்கு கடன் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதனால் ஏழை விவசாயி கடன் வாங்கியும் முன்னேற்ற முடியாத நிலையில் இருக்கிறான். ஆகவே இந்த மாதிரி கொடுக்கப்படும் கடன் வட்டியில்லாத கடனாக கொடுக்கப்பட வேண்டும், அப்படி கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு நல்லதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதே போன்று ரசாயன கடனுக்கு எக்கர் ஒன்றுக்கு குறைந்த பட்சம் 50 ரூபாய் முதல் அதிக பட்சம் 500 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் தினம் சாதாரண விவசாயிகள் இந்த 500 ரூபாயை வாங்கியும் எந்த விதமான உதவியும் பெற முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே எக்கர் ஒன்றுக்கு குறைந்தபட்சம் 500 ரூபாய் முதல் அதிகபட்சம் 2,000 ரூபாய் வரை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே விவசாய இலாகா மூலமாக இம்மாதிரி கடன்கள் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது; இப்போது ரெவின்யூ இலாகா மூலமாக கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இவ்விதமாக விவசாய இலாகாவிலிருந்து ரெவின்யூ இலாகாவுக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் விவசாயிகளுடைய நிலைமை மொத்தமும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த முறையை மாற்றி மீண்டும் விவசாய இலாகா மூலம் உதவிகள் செய்து கொடுத்தால் நல்லதாக இருக்கும். அதே போன்று “டிராக்டர்கள்” “புல்டோஸர்கள்” ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எத்தனை இருக்கிறது என்று பார்த்தால் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவுக்கு 14-ம் கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களுக்கு 11, 12 என்றும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு, குறிப்பாக வட ஆற்காடு ஜில்லாவுக்கு, “புல்டோஸர்” 3, “டிராக்டர்” 3, என்ற நிலையில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இது தவிர தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு புயல் நிவாரணத்திற்கு கொண்டுபோகப்பட்ட டிராக்டர்கள் இதுவரையிலும் வரவில்லை என்று தெரிகிறது. இத்தகைய மேட்டுப் பிரதேசமான ஜில்லாவாகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கக்கூடிய ஜில்லாவாகவும் இருக்கிற வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள, விவசாயிகளுக்கு இருக்கின்ற குறைகளை தீர்க்க வேண்டும். அதோடு அவர்களுக்கு வேண்டிய டிராக்டர்களும் புல்டோஸர்களும் அதிகமாக கொடுத்துத் தவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தஞ்சாவூர், கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி முதலிய ஜில்லாக்களுக்கு மாதிரும் அதிகமாக இவ்வுதவிகள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தால் அங்கெல்லாம் அதிகமான நிலப்பிரபுக்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே எந்த ஜில்லாவுக்கு அதிகமாக இவ்வுதவிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமோ அந்த ஜில்லாக்களுக்கு அதிகமாக உதவிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக பூச்சி மருந்துகள் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இம்மருந்து அசல் விலைக்கு நஷ்டமில்லாத நிலைமையில் விவசாயிகளுக்கு விற்கப்பட்டுவருவதாக சொல்லப்படுகிறது. இதனால் விவசாயிகள் அதிகமான பலனை அடைய முடியாது. ஆகவே இம்மருந்து விவசாயிகளுக்கு குறைந்த விலையில் கொடுக்கப்பட வேண்டும் . . .

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்பொழுது குறைந்த விலைக்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

[18th July 1957]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : எனக்கு குடியாத்தம் விவசாய ஆபீஸிலிருந்து கிடைத்த தகவலின்படி குறைந்த விலைக்கு கொடுக்கப்பட வில்லை என்றுதான் தெரிகிறது. இப்போது மந்திரி அவர்கள் குறைந்த விலைக்கு கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியென்றால் சந்தோஷம்தான். இது தவிர இப்போது விவசாய இலாகாவில் மேஸ்திரிகள் பிரக்காவுக்கு ஒருவர்தான் இருக்கிறார், இதை மாற்றி பிரக்காவுக்கு இரண்டு பேராக ஆக்க வேண்டும். இதே போன்று தாலுகாக்களில் இருக்கும் “மாடல் பாரங்களை” அதிகமாக்க வேண்டும். இது தவிர விவசாய படிப்புக்காக அதிகமான மாணவர்கள் படிப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். இப்போது விவசாய படிப்புக்கு அதிகமாக மனுக்கள் வருவதில்லை என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அது ஏனென்றால் விவசாயப் படிப்பு படித்த மாணவர்களுக்கு வேலையாகும் பொழுது நல்ல சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்று தெரிகிறது. ஆதலால் அவர்களுக்கு சம்பளத்தை கூட்ட வேண்டும். இவ்விதம் சம்பளத்தை கூட்டினால்தான் நல்லது. உணவு உற்பத்தி விஷயத்தில் மணிலா போன்ற தான்யங்களுக்கு மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி இருப்பது போன்று நெல் போன்ற தான்யங்களுக்கும் மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே போன்று தான் விவசாய இலாகாக்களில் பழைய இன்ஜினே வாங்கிவிட்டு புதிய இன்ஜினே வாங்கப்பட்டதாக கையெழுத்து வாங்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிற நிலைமை பல இடங்களில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதை யெல்லாம் சரியாக கண்காணிக்க வேண்டும். இது தவிர கம்ப்யூனிங் டெவலப்மென்ட் இலாகா சம்பந்தப்பட்ட வரையில் விவசாயத்திற்காக தனித்தனி அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டும், ஏனென்றால் ஜில்லா கலெக்டர்களுக்கு கூடுதல் வேலைகள் இருந்து கொண்டிருப்பதால் இவை நன்றாக கவனிக்கப்படுவதில்லை என்று தெரிய வருகிறது. அதே போன்று கூட்டுறவு விவசாயம் என்பது மிக மிக முக்கியம் என்பதை சர்க்காரும் உணர்ந்திருக்கிறது. மேலும் சமீபத்தில் சீனாவுக்கு போய்விட்டு வந்த காங்கிரஸ் தூதர்கோஷ்டி, அங்கு 10 லட்சம் சிறு விவசாயப் பண்ணைகள் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அது போன்று வட ஆற்காடு ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், இப்போது விவசாய இலாகா டைப்க்ராக இருக்கும்—இதற்கு முன்னால் கல்கட்டாக இருந்த—திரு. எ. வெங்கடேசுவரன் அவர்கள் அங்கு இருக்கிற 11 ஆயிரம் ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலங்களை விவசாயம் செய்துகொள்ளலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். காட்டிலாகாவும் இதை பரிசீலித்து பார்த்துவிட்டு காட்டிலாகாவுக்கு அவை உதவதற்கையால் அவற்றை விவசாயத்திற்கு கொடுத்துவிடலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை பார்க்கும்போது இது வரையிலும் அவை விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. ஆகவே இம்மாதிரியான நிலங்கள் விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்படாததால் அவர்கள் பெரிய அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை தெரியப்படுத்திக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member's time is up.

1-10
p.m.

*** SRI M. KANDASAMI KANDAR :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த விவசாய மான்ய கோரிக்கையை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். விவசாயம் ஒரு லாபகரமான தொழிலே அல்ல. நீண்ட நாட்களாக எங்கள் முன்னோர்கள் காலத்திலிருந்து இதை செய்து வருகிறார்களே தவிர வேறு ஒரு தொழிலும் கிடையாது. நூறு வருடங்களாக விவசாயம் செய்து வந்த குடும்பம் வருஷம் ஒன்றிற்கு 10 ரூபாயாவது மீதம் வைத்திருந்தால் இப்பொழுது ஆயிரக்கணக்கில் மீதம் இருக்க வேண்டும் தவிர கடன் வாங்க வேண்டிய நிலைமை இருந்திருக்காது. ஆகவே, சர்க்கார் கூடுமான வரையிலே விவசாயிகளுக்கு எந்தெந்த விதத்தில் உதவி செய்ய வேண்டுமோ அந்தந்த

18th July 1957] [Sri M. Kandasami Kandar]

விதத்தில் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்த விதத்தில் உதவி செய்யவேண்டுமென்பதைப் பற்றியும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த டாக்டர்கள் விஷயத்தில், ஏக்கர் ஒன்றிற்கு 5 ரூபாய்தான் வசூல் செய்து கொண்டு இருந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது 12 ரூபாய் வசூல் செய்து வருகிறார்கள். ஆகையால் ஒவ்வொரு இனத்திலும் விவசாயிக்கு அதிகமான செலவு ஏற்படுகிறதே தவிர எந்த விதமான மீதமும் அவர்களுக்கு இல்லை. விளைகிற பொருள்களையெல்லாம் விலைக்கு விற்றுவிட்டு ஏதோ அரை நெல்லாக இருக்கும் நெல்லை, அரிசியாக்கி மாடுகள் தாளி குடிப்பது மாதிரி குடித்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு, அவர்களின் வாழ்க்கையை வளம் பொருந்திய வாழ்க்கையாக ஆக்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. கால் மழை சரியாக பெய்யாததுதான் அதற்குக் காரணம். இதைத் தவிர, விவசாயிகளின் கால்நடைகளுக்கு திடீரென்று வியாதி வந்து செத்துவிட்டால் அதை எந்தக் கணக்கில் சேர்ப்பது என்று தெரியாமல் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எத்தனையோ விதமான எதிர்பாராத நஷ்டங்கள் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டு விடுகின்றன. அவர்கள் வருஷ ஆரம்பத்தில் இந்த வருஷத்தில் இவ்வளவு ரூபாய் மீதம் செய்யலாம் என்று அல்ப சந்தோஷத்தோடு இருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த சந்தோஷத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடியவில்லை. காரணம் என்னவென்று கேட்பீர்களேயானால், திடீரென்று ஒரு கிணறு இடிந்து விழுந்து விட்டாலும் கூட அதற்கு ஆயிரம், இரண்டாயிரம் என்று செலவு செய்யவேண்டியதாயிருக்கிறது. அப்படி செலவு செய்வது என்றால் அந்தக் கடனை திருப்பிச் செலுத்துவதற்கும், பிறகு அந்த விவசாயத்தை ஈடு செய்வதற்கும் குறைந்தது இரண்டு மூன்று வருடங்கள் ஆகிவிடுகின்றன. இந்த மாதிரி பல கோளாறுகள் விவசாயிகளுக்கு வருவதால் அவர்களுக்கு சர்க்கார் அதிகப்படியாக உதவி செய்ய வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதாரணமாக, இந்த அம்மோனியம் சல்பேட்டை இலவசமாக கொடுக்க வேண்டும் அல்லது ஏக்கர் ஒன்றிற்கு இவ்வளவு ரூபாய் என்று குறைந்த விலைக்குக் கொடுத்தால்தான் விவசாயிகள் நல்ல முறையில் அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்ய முடியும். இல்லாவிடில் இப்போதுள்ள முறையில் 'ஏதோ செய்கிறோம்' என்று விவசாயிகள் செய்கிறார்களே தவிர உற்பத்தியை அதிகரிக்கக் கூடிய அளவிற்கு அவர்கள் விவசாயம் செய்ய அவர்களுக்கு போதிய வாய்ப்பு இல்லை. காரணம் என்னவென்றால், அம்மோனியம் சல்பேட்டை மூட்டை ஒன்றிற்கு 35 ரூபாய்க்கு வாங்கி அதை சாகுபடிக்குக் கொண்டு போய் வயலில் போட்டு விருத்தி செய்வவேண்டுமென்றால் அதிகமான செலவுதான் ஏற்படுகிறதே தவிர குறைச்சலான செலவில் முடிவதில்லை. ஆகவே, இதில் சர்க்காருக்கு கொஞ்சம் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் கூடுமான வரையில் அதை பாதி விலைக்கு குறைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமே தவிர இப்போதைய விலை ரொம்பவும் அதிகம். இதைத் தவிர இந்த கால்நடைகளுக்காக கொடுக்கப்படும் கடன், வட்டி இல்லாமல் கடன் கொடுத்து அதை வசூலிக்க வேண்டுமே தவிர கடனுக்கு வட்டி கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்பட்டால் அவர்களின் விவசாயம் சரிவர நடக்க கஷ்டமாயிருக்கும். உடல் உழைப்பைக் கொண்டு விவசாயம் செய்யும் விவசாயிகள் சில தாலுக்காக்களில், சில ஜில்லாக்களில் நிறைய இருக்கிறார்கள். நீர்த்தேக்கங்கள் இல்லாமல் மழையையே நம்பி வாழ வேண்டிய இடங்கள் பல இருக்கின்றன. அந்த மாதிரி இருப்பதில் சேலம், தர்மபுரி, ஹோசூர் தாலுகா, ஆரூர் தாலுகா போன்ற இடங்களில் விவசாயிகள் மழையை நம்பியே விவசாயம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே கூடிய வரையில் அவர்களுக்கு விஞ்ஞான முறையில் உதவி செய்து கூடிய சீக்கிரத்தில் அவர்களுக்கு மின்சாரம் கொடுத்து அவர்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் உதவி செய்ய முடியுமோ அவ்வளவுதூரம் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் அவர்களுக்கு விவசாயம் செய்வதற்கு உற்சாகம் இருக்கும். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய முறையில் ஒரு விவசாயி விவ

[Sri M. Kandasami Kandar] [18th July 1957]

சாயம் செய்யவேண்டுமானால் ஒரு ஜதை மாடு வாங்க 100, 200 ரூபாய் கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இப்பொழுதுள்ள முறையை காஞ்சல் செய்துவிட்டு விஞ்ஞான முறையில் விவசாயம் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவேண்டும். அதில் சர்க்காருக்கு நஷ்டம் வந்தால் அதை பொருட்படுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக, கால்நடை அபிவிருத்திக்கு எத்தனையோ இடங்களில் நல்ல வசதி இருக்கிறது. தர்மபுரி தாலுக்காவில், ஒகனக்கல் காவேரி என்று ஒரு இடம் இருக்கிறது. அங்கு ஒரு கால்நடைப் பண்ணையைத் து பால் பண்ணையை உற்பத்தி செய்து விவசாயிகளுக்கு நல்ல ஜாதி காளைகளை ஒவ்வொரு விவசாயிகளுக்கும், கோவாப்பரேடிவ் சொஸைட்டி மூலம் கொடுத்தால் நல்ல விதமான பசுக்களை, காளைகளை உற்பத்தி செய்ய வசதி இருப்பதோடு விவசாயிகளுக்கும் மிகவும் உபகாரமாகவும் விவசாயம் நல்ல மாதிரி நடக்க உதவிகரமாகவும் இருக்கும். அடுத்தபடியாக எஸ்.பி.லி.ஏ. என்ற ஒரு டிப்பார்ட்மென்ட் இருக்கிறது. இந்த டிப்பார்ட்மென்ட் கால்நடைகளுக்காக வேலை செய்து, கால்நடைகளுக்கு ஏதாவது வியாதி இருந்தால் அதற்கு தகுந்த சிகிச்சை செய்தால் பரவாயில்லை. வியாதியுள்ள கால்நடைகளை வைத்திருந்தால் அந்தக் குடியானவனுக்கு கேஸ் போட்டு 4, 5 ரூபாய் அபராதம் போடுகிறார்கள். அப்படி ஏதாவது அறு வருப்பான வியாதி வந்த கால்நடைகளை ஒரு விவசாயி வைத்திருந்தால், அதை கால்நடை ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு போய் அந்த வியாதியைக் குணப்படுத்த வேண்டும். அதை விட்டு விட்டு சார்ஜ் பண்ணி 4, 5 என்று அபராதம் போட்டு விட்டால் அறுவருப்பாக இருக்கக்கூடிய கால்நடைகளின் வியாதி தீரப் போவதில்லை. ஆகவே, இந்த எஸ்.பி.லி.ஏ. டிப்பார்ட்மென்ட் இருப்பதைவிட இல்லாமல் இருப்பதே நல்லது என்பதே எனது அபிப்பிராயம். அடுத்தபடியாக, எங்கள் தாலுகாவில் சிறிது மாதங்களுக்கு முன்பு ஆலங்கட்டி மழை பெய்ததின் காரணமாக நாலுந்து மைல் விஸ்தீர்ணத்தில் உள்ள கடகத்தார், நடு அள்ளி கிராமத்தில் நெல் சாகுபடி பூராவும் அழிந்து விட்டது. வெற்றிலை, வாழை, நெல் எல்லாம் அழிந்து விட்டன. அது குறித்து விவசாயிகள் சர்க்காரிடம் முறையிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது ஒரு சீசன் டைமாயிருக்கிறது. ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற நஷ்டத்தை ஈடு செய்ய விதைகளை இலவசமாகக் கொடுக்க வேண்டும். அதோடு ஏக்கர் ஒன்றிற்கு 50 ரூபாய் ஸப்ஸீடியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் இந்த வருட கிஸ்தியை வஜா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டு எனது சிற்றூரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI S. KHADIR SHERIFF : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மான்ய கோரிக்கையை நான் மனமார ஆதரிக்கிறேன். என்னுடைய தாலுகா வாலாஜா தாலுகா. அங்கு விவசாயந்தான் அதிகமாக நடக்கிறது. ஆற்காட்டில் வாலாஜாவில் விவசாய டிப்பார்ட்மென்டின் ஒரு ஆபீஸ் இருந்த போதிலும் அவர்களுக்கு பொது மக்களிடம் தொடர்பு குறைவாகத்தான் இருக்கிறது என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். விவசாயிகளுக்காக கவர்ன்மென்ட் லட்சக்கணக்கில் ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், அந்த ரூபாய் நல்ல விதத்தில் செலவு செய்யப்படவேண்டும். விவசாய டிப்பார்ட்மென்ட் அதிகாரிகள் அடிக்கடி விவசாயிகளை அணுதி அவர்களது குறைகளைக் கேட்டு அறியவேண்டும். விவசாய அதிகாரிகள் வில்லேஜ்களுக்கு சென்று அங்குள்ள விவசாயிகளின் குறைகள் என்ன என்ன என்று கேட்டு அறிந்து மாதா மாதம் ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு அவைகளை தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்று ஒரு சட்டம் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, அவர்களுக்கு விதைகள், உரங்கள் முதலியன அநேகமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால், அவை டிப்பார்ட்மென்ட் மூலமாகக்

18th July 1957]

[Sri S. Khadir Sheriff]

கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் அவைகள் பயிர் செய்யும் காலத்தில் கொடுக்கப்பட வேண்டும். விதைகள் இருந்தாலும், விலை இன்னும் நிர்ணயிக்கப்படவில்லையென்று டிபார்ட்மென்டார் சொல்லிவிடுகிறார்கள். அதே போல் உரம் இருந்தாலும், விலை நிர்ணயிக்கப்படவில்லை யென்று சொல்லி விடுகிறார்கள். அங்கிருக்கும் அதிகாரிகள் உடனடியாக மேலதிகாரிகளைக் கண்டு விலைகளைத் தெரிந்துக்கொண்டு விவசாயிகளுக்குத் தேவைப்படும் காலத்தில் விதை, உரம் முதலானவைகளைக் கொடுத்தால், விவசாயிகளுக்கு உதவியாயிருப்பதுடன் அரசாங்கத்தாருக்கும் நற்பெயர் கிடைக்கும். கவர்ன்மென்டார் செலவு செய்யும் பணத்தைச் சரிவர விவசாயிகளுக்காக உபயோகித்தால், விவசாயம் மேலும் மேலும் விருத்தியடையும்.

வாலாஜா தாலுகாவில் மோரணம் என்று ஒரு பெரிய காடு இருந்தது. சுமார் பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பாக அதை அழித்து, அதைச் சில விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து, வாரத்திற்கு சரூபடி செய்யும்படியாக அதி காரிகள் உத்தரவிட்டார்கள். ஆனால், தண்ணீர் சரிவர வராததாலும், அவர்களுக்கு கட்டுப்படியாகாததாலும், அதை விட்டு விட்டார்கள். நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கு ஒரு ஆளுக்கு இரண்டு ஏக்கர் வீதம் அதைத் தானம் செய்தால், 2,000 ஏக்கர் சாகுபடியாகும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். முதல் வருஷத்தில் சுமார் 10 விவசாயிகளுக்கு உபயோகப்படும்படியாக ஒரு பெரிய கிணறு எடுத்துத் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுத்தால், ஐண்கப் போகின்ற 2,000 ஏக்கர் நிலம் நன்றாகச் சாகுபடியாகுமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

மீன் வளர்க்கும் ஸ்தாபனம் வேலூரில்தான் இருக்கிறது. வாலாஜா தாலுகாவில் அம்மாதிரி ஒரு இடமும் கிடையாது. ஆதலால், அத்தாலுகா விலும் மீன் வளர்ப்பதற்கு டிபார்ட்மென்டார் வசதி செய்து கொடுத்தால், சுற்றுப்புறத்தில் இருக்கும் ஜனங்களுக்குச் சௌகரியமாக இருக்குமென்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ராணிப்பேட்டையில் கால்நடை ஆஸ்பத்திரி ஒன்று இருக்கிறது. அதற் குத் தகுந்த கட்டிடமும் இருக்கிறது. ஆனால் அந்தப் பெரிய கட்டிடத் திற்கு எலெக்ட்ரிக் லைட் இல்லை. அநேக வருஷங்களாக எலெக்ட்ரிக் லைட் இல்லை. அதனால், இரவில் கால்நடைகளைக் கொண்டுபோனால், டாக்டர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகையால், அந்தக் கட்டிடத்திற்கு லைட் போடும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

வாலாஜா தாலுகா பெரிய தாலுகா. அவ்வளவு பெரிய தாலுகா விற்குத் தகுந்தபடி அங்கு காளைகள் இல்லை. அங்கு இரண்டு காளைகள் தான் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இன்னும் அதிகமாகக் காளைகள் இருக்க ஏற்பாடு செய்தால், அது விவசாயத்திற்குச் சௌகரியமாக இருக்கும். தயவுசெய்து கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அதை உடனடியாகக் கவனித்து, வேண்டியதைச் செய்யும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI K. GOPALA GOUNDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எங்கள் செஞ்சி தாலுகாவில் சங்கராபரணி நதி ஓடுகிறது. அதில் கூடப் பட்டு அணைக்கட்டு கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதன் உதவியால் ஆறு ஏழு கிராமங்களில் 1,600 ஏக்கர் நஞ்சை நிலங்கள் சாகுபடியாகின்றன. 1949-50-ல் சர்க்கார் அந்த அணைக்கட்டு சம்பந்தமாக ஒரு திட்டம் போட்டு ஜலத்தைத் திண்டிவனம் தாலுகாவிற்குக் கொண்டுபோவதற்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். அந்தத் திட்டம் என்னவாயிற்றென்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுத் தெரிந்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்து முடித்தால், செஞ்சி தாலுகாவில்

[Sri K. Gopala Gounder]

[18th July 1957]

இன்னும் சுமார் 2,000 ஏக்கர் நஞ்சை நிலம் சாகுபடி செய்ய முடியும். திண்டிவனம் தாலுகாவிற்கு அந்த ஜலம் பாயக்கூடிய வசதியும் ஏற்படும். அந்த அணைக்கட்டு திட்டத்தை அரசாங்கம் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வல்லம் பிரிக்காவில் நல்ல நீர்வளமுள்ள இடங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு ஏராளமான புஞ்சை நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் சவுக்கு மரங்களை வளர்க்கிறார்கள்; அவுரியையும் பயிரிடுகிறார்கள். அந்த இடத்தில் போரிங் செட் வைத்துக் கொடுத்தால், நஞ்சைச் சாகுபடிக்கு வசதியாக இருக்குமென்று சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மழைகாலங்களில் ஏரிகளுக்குத் தண்ணீர் வரும்பொழுது, மணலும் வந்து சேர்ந்து ஏரிகள் மணலால் நிரப்பப்படுகின்றன. அந்த மணலைச் சீக்கிரத்தில் அப்புறப்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் அல்லது அந்த ஏரிகளின் கோடிகளைத் தூக்கிக் கொடுத்தால், அந்தத் தண்ணீர் பாய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். அப்படியில்லையென்றால், அந்த ஏரிகளின் கீழ் இருக்கும் நிலங்களுக்கு 3 ஏக்கருக்கு ஒரு கிணறு லீதம் வெட்டிக் கொடுத்தால், ஜலக் கஷ்ட காலத்தில் அந்தப் பக்கத்தில் இருக்கும் ஜனங்கள் கிணற்றிலிருந்து ஜலம் இரைத்து சாகுபடி செய்ய வசதியாக இருக்கும். இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இத்துடன் நான் என்னுடைய சிற்றரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI N. V. CHOKKALINGAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது பிரேரேபிக்கப்பட்டிருக்கும் மானியங்கள் அனைத்தையும் ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயம் மிகவும் முக்கியமானது. அதில் சர்க்கார் மிகவும் நல்ல முறையில் கவனம் செலுத்தினாலும் கூட, அது சம்பந்தமான சில சிறிய விஷயங்களில் போதிய கவனம் செலுத்தாமல் இருக்கின்றார்கள் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். முதலாவதாக, காட்டிலுள்ள பசுந்தழைகளை சர்க்கார் அதிகாரிகள் ஏலம் போட்டுவிடுகிறார்கள். அவை சாதாரண விவசாயிகளுக்கு மிகவும் அவசியமானவை. அவர்களுக்கு காலி இடங்கள் ஜாஸ்தியாக இருக்காது. காட்டிலுள்ள பசுந்தழைகளை அவர்கள் சர்க்காருடைய குறுக்கீடு இல்லாமல் கொண்டுபோய் உபயோகப்படுத்த அனுமதித்தால், அவர்கள் விவசாயத்தை முன்னுக்குக் கொண்டுவர முடியும். ஆதலால், பசுந்தழைகளை ஏலம் போடாமல், எந்தெந்த விவசாயிகளுக்கு அவை தேவையோ அவர்களுக்கு அவற்றை எடுத்துச் செல்ல அதிகாரம் அளிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் உரங்கள், கடன்கள் முதலானவை அவர்களுக்கு அவசியமாயிருக்கும் காலத்தில் கொடுக்கப் படுவதில்லை. ஒவ்வொரு பகுதியிலும் ஒவ்வொரு காலத்தில் சாகுபடி நடக்கும். அதற்குத் தக்கபடி அந்தந்தப் பகுதியில் ஒவ்வொரு காலத்தில் இவை தேவையாக இருக்கும். உதாரணமாக, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ஆவணி மாதம் சாகுபடி; இராமநாதபுரத்தில் ஜப்பசி மாதம்தான் சாகுபடி நடக்கும். அம்மாதிரி பல்வேறு ஜில்லாக்களில் வெவ்வேறு காலத்தில் விவசாயம் செய்யப்படும். அந்தந்த ஜில்லாவிற்கு அந்தந்தக் காலத்தில் உரம் முதலானவை அங்குள்ள டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர் மூலம் விநியோகம் செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். எவ்விதச் சுணக்கமுமின்றி அவர்களுக்கு உரம் முதலியவைகளை விநியோகம் செய்து உதவினால் தான், விவசாயம் முன்னேற முடியும். அந்தந்தக் காலத்தில் சாகுபடி செய்யத்தவறினால், கண்டு முதல் குறைந்துவிடும். ஆதலால், ஆங்காங்குள்ள அதிகாரிகளுக்குத் தகவல் கொடுத்து, விவசாயிகளுக்குத் தேவை

18th July 1957] [Sri N. V. Chokkalingam]

படும் கடன், மின்சாரம் முதலியவைகளை உரிய காலத்தில் கொடுத்து உதவும்படி ஏற்பாடு செய்யுமாறு நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திருப்பத்தூர் தாலுகா புயலால் மிகவும் பாதிக்கப் பட்ட பிரதேசம். அங்கு சிங்கமனேரி பிளாக்கு அமைக்கப்பட்டு இப் பொழுது இரண்டு வருஷங்கள் ஆகின்றன. ஒரு வருஷத்திலேயே அந்த பிளாக்கிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட “அல்லாட்மெண்டு” உபயோகப்படுத்தப்பட்டுவிட்டது. அதற்குப் பிறகு, அதை சமுதாய நலத் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டும், ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. திருப்பத்தூரிலே பிளாக் ஏற்படுத்தினால்தான், அத்தாலுகாவில் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் செய்யப்போகும் ரோடு வசதிகள், மின்சார விஸ்தரிப்பு முதலியவைகளுக்கு சௌகரியமாயிருக்கும். அது புயலால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசமாகையால், அங்கு ஒரு பிளாக்கு ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நீர்ப்பாசன விஷயத்தில் வைகை அணைக்கட்டு ஏற்படுத்த நினைக்கும் காலத்தில் ராமநாதபுரம் ஜில்லா விவசாயிகள், திருப்பத்தூர் விவசாயிகள், சிவகங்கை விவசாயிகள் எல்லோரும் அதை ஆட்சேபித்தோம். வைகைத் தண்ணீர் இப்போது வேலூர் பகுதிக்குப் பாயும் தண்ணீர் போக மீதப்பட்டுத் தண்ணீர் எங்கள் தாலுக்காவுக்கு வருவது மாமூல் என்று ஆட்சேபித்தோம். அப்போது மராமத்து மந்திரி அவர்கள் மதுரையில் முகாம் செய்து இதைப்பற்றி விசாரித்தார்கள். அவர்கள் எங்கள் வாதம் உண்மை என்றறிந்து சிவகங்கையில் 7 ஆயிரத்து சொச்சம் ஏக்கரும் திருப்பத்தூரில் 500 அல்லது 400 ஏக்கருக்கும் தண்ணீர் விடச் சொன்ன தன் பின்னர்தான் வைகை திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதன் பின்னர் தான் அணைக்கட்டுத் திட்டம் தொடர்ந்து நடந்து வருகிறது. திருமங்கலம், சிவகங்கை, திருப்பத்தூர் தாலுக்காக்களிலெல்லாம் நஞ்சை நிலங்களை சர்க்கார் சர்வே செய்து பிளான்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. திருமங்கலம், தாலுகாவில் சர்வே செய்த பிறகு வாய்க்கால் வெட்டு வேலை நடக்கிற தாக்கக் கேள்விப்படுகிறோம். சிவகங்கை, திருப்பத்தூர் தாலுகாவில் வேலை எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இந்த வேலையை கவனிப்பதற்காக மேலூரில் என்ஜினீயர் ஸப் டிவிஷன் இருந்தது. அது இப்போது எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் இங்குள்ள ஜனங்களுக்கு பீதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. என்ன காரணத்தினாலோ சர்வே செய்யப்பட்டு மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுப்பது தாமதமாகிறது. இதனால் ஜனங்களுக்கு பீதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இங்கும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இப்போது இருக்கும் கால்நடை விஷயத்தில் இப்போது கால்நடை ஆஸ்பத்திரியானது ஒரு தாலுக்காவுக்கு ஒன்று என்று இருக்கிறது. சில தாலுக்காக்களில் அதுவும் இல்லை. அந்த மாதிரி நிலைமை இருக்கக்கூடாது. மனிதனுக்கு வரக் கூடிய நோய் மாடுகளுக்கும் தான் வருகிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு தாலுக்காவுக்கும் ஒரு ஆஸ்பத்திரி ஏற்படுமானால் அது கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்ய நல்லதாக இருக்கும்.

திருப்பத்தூர் தாலுகாவில் விவசாயிகள் பொதுவாக நெல் போன்ற உணவு தானியத்தைத் தவிர அதிக விவசாயம் செய்வதில்லை. விவசாயிகள் எப்போதுமே கடனாளிகளாக இருக்கிறார்களேயொழிய மிச்சம் அடையக் கூடியவர்களாக இல்லை. நாம் எவ்வளவு உதவி செய்தாலும் அவர்கள் கடனாளிகளாகத் தான் இருப்பார்கள். நான் வேறொன்றும் கேட்கவில்லை. திருப்பத்தூர் ஹெட்சவார்ட்டர்விலே ஒரு நில அடமானம் ஏற்படுத்தி நீண்டகாலத் தவணையில் குறைந்த வட்டியில் கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் சிற்றுரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[18th July 1957]

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : உப சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாய மானியத்தை ஆதரித்துச் சில யோசனைகள் சொல்ல பிரியப்படுகிறேன். அதிக உணவு உற்பத்தித் திட்டத்தில் அதிக உற்சாகம் காட்டக் கூடியவர்களும் அந்த வேலையை உடனடியாகச் செய்யக்கூடியவர்கள், டெமாண்ட்ஸ் டிரேட்டர்கள். அவர்கள் மூன்று வருஷப் படிப்புக்குப் பின் வேலைக்கு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு சம்பளம் திட்டம் சரியில்லாததால் 8 வருஷம், 7 வருஷம் வேலை செய்த பிற்பாடு அடுத்த வேலைகளுக்கு அதாவது கம்பெனிகளுக்குப் போகக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உற்சாகத்தோடு வேலை செய்தால்தான் அதிக உணவு உற்பத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும். இன்றைக்கு இருக்கும் சில சம்பள வித்தியாசத்தை குறிப்பிடப் பிரியப்படுகின்றேன். இன்டர்மீடியட் படித்து மூன்று வருஷப் படிப்புக்குப் பின் நமது சர்க்கார் 100 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் Khadi இன்ஸ்பெக்டர்கள் என்பவர்கள் S.S.L.C. படித்து 20 மாதம் டிரெயினிங்குக்குப் பிற்பாடு நமது சர்க்கார் 120 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். அத்துடன் இந்தியா கவர்ன்மெண்டு B.Sc. (Agriculture)-க்கு 160 ரூபாய் சம்பளமும் வங்காள சர்க்கார் 150 ரூபாய் சம்பளமும் கொடுக்கிறார்கள். கேரளத்திலே 125 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். நம் சென்னை சர்க்கார் 100 ரூபாய் கொடுப்பது ரொம்பக் குறைவு. சம்பளம் குறைவாக இருப்பதால்தான் அவர்கள் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும்பொழுது வேலையைவிட்டுப் போய்விடுவதால் இன்றைக்கு பல திட்டங்களை சரியாக நடத்த முடியாத நிலை இருக்கிறது. 8 வருஷம் வேலை பார்த்து அனுபவம் உள்ளவர்கள் பேராய்விட்டால் பிறகு வரும் மற்றவர்களுக்கு அந்த அனுபவம் இருக்காது. ஆகவே இந்த டெமாண்ட்ஸ் டிரேட்டர்களின் சம்பளத்தைக் கூட்ட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஜில்லாவை இரண்டாகப் பிரித்து இரண்டு ஜில்லா விவசாய அதிகாரிகளிடம் நிர்வாகத்தை ஒப்புவித்தால் விவசாய வேலைகள் நன்றாய் நடைபெறும். அடிக்கடி கிராம தொட்பும் ஏற்படுத்திக்கொள்ளலாம். Deputy Directors என்ற பதவிகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் ஒரு ஜில்லாவுக்கு வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை கூட கிராமப் பகுதிகளுக்கு வருவது கிடையாது. அவர்கள் என்ன ஆக்க வேலை செய்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. போஸ்ட் ஆபீஸ் வேலை தான் பார்த்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இரண்டு விவசாய ஜில்லா ஆபீஸர்களை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் மூலமாக நன்றாக நிர்வாகத்தை நடத்தலாம். டைரக்டர் அவர்களுக்கு வேண்டுமானால், ஒரு டெக்னிகல் P.A. வைத்துக்கொள்ளலாம். Fieldman என்று சொல்லக் கூடியவர்களையும் அதிகப்படுத்தலாம். அதன் மூலமாக Grow More Food Scheme வளர வாய்ப்பு ஏற்படும். டெமாண்ட்ஸ் டிரேட்டர்களுக்கு வாரத்திற்கு இரண்டு நாள் டைரி எழுதுவதற்கே வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்குக் கிளார்க் கொடுத்து மாதத்திற்கு 20 நாள் கிராமத்திற்குப் போக வேண்டுமென்று திட்டம் வகுக்க வேண்டும். மந்திரி அவர்கள் முன் உள்ள சபையில் 9-5-1955-ல் பேசும்போது 'மாதத்தில் 20 நாள் கிராமத்திற்குப் போகச் செய்கிறேன்' என்று தெரியப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இன்று வரையில் அது அமுல் நடத்தப்படவில்லை.

Plant Protection Officers என்று ஜில்லாதோறும் வைத்திருக்கிறார்கள். இரண்டு பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் முக்கியமான கிராமங்களுக்கு மாதத்திற்கு ஒரு முறையோ, அல்லது வாரத்திற்கு ஒரு முறையோ வந்து கவனிக்கவேண்டும். ஆனால் அப்படிச் செய்யாமல் டெமாண்ட்ஸ் டிரேட்டர்கள் ரிப்போர்ட்டைக் கவனித்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள்.

Sprayers, Dusters-ஐ Subsidiary Scheme மூலம் இவ்வருஷத்தில் விவசாயிகளுக்கு விநியோகப்படுத்தப் போவதாக தெரிந்து சந்தோஷப்படுகிறேன். இதில் Dusters பிரயோசனமில்லை. **Sprayers**

18th July 1957] [Sri A. R. Subbiah Mudaliar]

பல விதத்தில் பிரயோசனமாயிருக்கிறது. அதிக உணவு உற்பத்தித் திட்டத் திற்கு இந்த Plant Protection Officers வேலை அதிக முக்கியத்தைத் தருகிறது. Sprayers-களை விநியோகிப்பது நல்லது.

விதைகள் உற்பத்தி செய்து விநியோகம் செய்கிற திட்டம் ரொம்பவும் வரவேற்கக் கூடியது. 171 விதைப் பண்ணைகள் வைப்பதாக சொல்லப் படுகிறது. அத்துடன் ஆங்காங்கு உள்ள நல்ல விவசாயம் செய்யக்கூடிய வர்களை எடுத்து ஒரு Approved Ryots list ஒன்று தயார் செய்து அவர்களிடமிருந்தும் விதைகள் வாங்கக்கூடிய நிலையில் ஒரு திட்டம் ஏற்படுத்தலாம். சர்க்கார் விதைகளை விநியோகிக்கும்போது அது மார்க்கட் ரேட்டை விட 50, 60 சத வீதம் கூடுதலாக விற்கப்படுகிறது. சர்க்கார் விநியோகிக்கும் விதைகளை அதிக ஆவலுடன் வாங்க சமுசாரிகளுக்கு உத்தேசமிருந்தாலும் விலை அதிகம் காரணமாக வெளியே போகிறார்கள். மார்க்கட் விலைக்கு 10 சதவீதம் கூட்டி விதைகள் விநியோகித்தால் நல்ல ஆதரவும் இருக்கும். அதன் மூலமாக அதிக உணவு உற்பத்தி ஏற்படும். இதற்கு ஒரு Subsidiary Scheme ஒன்று வகுத்தால் நல்லது.

Agricultural Engineering சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதில் அதிக நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று Audit அறிக்கை மூலமாகத் தெரிகிறது. நஷ்டத்தை நிவர்த்திக்க முடியாது. ஒரு யோசனை எனக்குத் தோன்றுகிறது. அதை வகுக்கலாம். எலெக்ட்ரிக் மோட்டார்கள் Oil engines முதலியன வாங்கக்கூடிய சமுசாரிகளுக்கு ஒரு பங்கு தொகையை subsidy ஆகக் கொடுக்கலாம். சர்க்காருக்கு Engineering பகுதி மூலம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அதனால் அதிக உணவு உற்பத்தி எதிர்பார்க்கும் அளவு ஏற்படவில்லை.

நவீன யந்திரங்களை வாங்கி அதிக உணவு உற்பத்தி செய்ய உற்சாகம் கொடுப்பதற்கு கிரைய துகையில் ஒரு பகுதியை சர்க்கார் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

ஆதலால் விவசாயிகளுக்கு சப்ளிடி கொடுத்து அவர்கள் மோட்டார் ஆயில் இன்ஜின் முதலியவைகள் வாங்கக் கூடிய நிலைமையில் ஒரு திட்டம் வகுக்கலாம்.

உணவு உற்பத்தி குறைந்துவிடக் கூடாது என்று நினைத்து பஞ்சப் பிரதேசங்களில் நிறைய திணறுகள் வெட்டப் பணம் கொடுக்கிறார்கள். Loan-cum-Subsidiary முறை சென்ற மார்ச்சு மாதம் முதற்கொண்டு சங்கரன்கோவில் தாலுகாவில் அமுல் நடத்தப்படுகிறது. 1,294 மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன. அவைகளில் இன்றுவரை சுமார் 80 மனுக்கள் தான் பைசல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. பைசல் வேலை வெகு மந்தமாக நடக்கிறது. அதிக உணவு உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் காலத்தில் Loan-cum-Subsidiary Scheme-படி பணம் கொடுப்பதற்கு இவ்வளவு கால தாமதம் ஆகக்கூடாது. அவைகளை உடன் கொடுக்கதக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது அவசியம். அதற்கு வேண்டிய அதிக ஆபீஸர்களையும் உடனடியாக நியமிக்க வேண்டும். அப்படி நியமித்து திட்டத்தை அமுல் நடத்தும்படி செய்தால்தான் பஞ்சப்பிரதேசத்திலுள்ள விவசாயிகள் நன்மை அடைய முடியும்.

தென்னாங் கன்றுகள் உற்பத்தி தஞ்சையில் மட்டும் ஆரம்பிக்கப் போவதாகத் தெரியவருகிறது. செங்கோட்டை, தென்காசி முதலான இடங்களில் அதை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்கு தென்னந்தோப்புகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதனால் Nursery நிலையம் அவசியம். தென்னாங் கன்றுகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பருவ நிலையும் ஒத்து இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri A. R. Subbiah Mudaliar] [18th July 1957]

அடுத்தபடியாக பழம் உற்பத்தி ஸ்டேஷனையும் (Fruit Stations) பல இடங்களில் அமைக்கவேண்டும். இப்பொழுது சில இடங்களில் ஏற்படுத்தப் போவதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் எந்த எந்த இடங்களில் என்று தெரியவில்லை. தென்காசிப் பக்கம் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைப்பிரதேசத்தை யொட்டி ஆரம்பித்தால் நலமாக இருக்கும். பழம் ரிசர்ச் ஸ்டேஷன் ஆரம்பிப்பதும் நல்லது.

பஞ்சாயத்துக்களில் கம்போஸ்ட் உரத்தை சரியாக பக்குவப்படுத்துவதில்லை. காரணம் பஞ்சாயத்தின் நிர்வாகிகள் சரிவரக் கவனிப்பதில்லை. அவர்கள் கொடுக்கும் உரத்தை ஒருவரும் வாங்குவதற்கு முன்வருவதில்லை. காரணம் உரம் நல்லதாக இல்லை. பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தின் கீழ் உள்ள சானிடரி டிபார்ட்மெண்டிலும் ஹெல்த் டிபார்ட்மெண்டிலும் இருப் பவர்களுக்கு பிரமோஷனைக் கட்டி பண்ணுவோ அல்லது வேறு விதத்தில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று ஒரு விதி இருந்தால்தான் அவர்கள் நல்ல முறையில் கம்போஸ்ட் வேலை செய்வார்கள். அப்படிப்பட்ட அதிகாரத்தை மேல் பார்க்கும் நிர்வாகஸ்தர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அப்பொழுதுதான் அங்குள்ளவர்கள் நல்ல முறையில் கம்போஸ்ட் உரத்தை தயார் செய்வார்கள். தண்டனை கொடுக்கக் கூடிய அதிகாரத்தை கம்போஸ்ட் ஆபீஸருக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

கால்நடை விஷயமாக இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கால்நடைகளை விருத்தி பண்ணுவதற்கும் பல Key Village Schemes ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். கேள்வி நேரத்தில் இதைப் பற்றிக் கேட்கப்பட்டது. கால்நடையை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமானால், அதற்கு உணவு அவசியம் வேண்டும். மேய்ச்சல் நிலம் ஒதுக்கப்படவேண்டும். கால்நடைப் பண்ணைகளை அமைத்து மேய்ச்சல் நிலத்தைப் பக்கத்தில் அமைத்தால்தான் கால்நடைகள் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி அடையும். அதற்கு வேண்டிய திட்டத்தை வகுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அத்துடன் கிராமங்களில் உள்ள கீழ்த்தரமான பொலிக்கானைகளை சர்க்கார் மூலம் விதை அடிக்க ஒரு திட்டம் உருவாகவேண்டும்.

கம்யூனிட்டி ஸ்கீமைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. தற்போது சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார்களை பிளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீசர்களாக நியமிக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பத்திரங்களைப் பதிவு செய்வது முதலிய வேலைகள்தான் நன்றாகத் தெரியும். விவசாய சம்பந்தமாக அவர்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது. ஆகவே பிளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீசர்களை நியமிக்கும்போது Community Development Area-ல் முக்கிய வேலை விவசாய அபிவிருத்திதான். விவசாய கிராஜ்வேட்டுகளுக்கு இச்சலுகைகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

(The Deputy Speaker sounded the gong and the hon. Member resumed his seat.)

1-44
p.m.

SRI K. S. ARDHANAREESWARA GOUNDER: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று சபையின் முன் கனம் விவசாய அமைச்சர் வைத்திருக்கக் கூடிய விவசாய மானியத்தையும் மற்ற மானியத்தையும் நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். குறிப்பாக மேட்டூரில் மீன் கெடாமல் இருப்பதற்கு அங்கே ஒரு ரெபிரிஜேரேட்டரை அமைக்கும்படியான ஒரு திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்னதாக சர்க்கார் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தத் திட்டமானது இதுவரையிலும் நிறைவேறாமல் இருக்கிறது. சர்க்கார் அதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து இந்த ஆண்டிலாவது அதைப் பூர்த்தி செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

18th July 1957] [Sri K. S. Ardhanareeswara Gounder]

மேட்டூர் கால்வாய் திட்டம் ஆரம்பித்து இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இது வரையிலும் அங்கே பொறுக்கு விதைகள் குறித்த காலத்தில் கிடைப்பதில்லை. அதனால் அங்கேயே பொறுக்கு விதைப் பண்ணை ஒன்றை ஆரம்பித்துக் கொடுத்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். அங்கே இருக்கும் நிலங்களெல்லாம் சர்க்காருடைய பி. டபிள்யூ. டி. நிலங்களாக இருப்பதனால் அந்த நிலங்களைப் பயன்படுத்தி விதைப் பண்ணையை ஆரம்பித்தால் நலமாக இருக்கும். அதையும் இந்த வருஷத்திலேயே ஆரம்பித்தால் நலமாக இருக்கும்.

விவசாய இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல பொறுக்கு விதைகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று திட்டம் இருந்தாலும் அவற்றை குறித்த காலத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதில்லை. அதற்குக் காரணம் விவசாய இலாகாவில் ‘‘கிகப்பு நாள்’’ கொள்கை அனுஷ்டிக்கப் படுவது ஆகும். அங்கே இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு எந்தத் தருணத்தில் எந்த விதையைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று தெரிய வில்லை. மற்றும் அங்கே இருக்கும் டிமான்ஸ்ட்ரேட்டர்களை அடிக்கடி மாற்றுவதாலும் அந்த சாகம் பொறுத்த வரையில் எந்த தருணத்தில் எந்த விதையைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று தெரியாததாலும் எந்த எந்த காலத்தில் எந்த மாதிரியான விதைகளைப்போட வேண்டும் என்று தெரியாத காரணத்தாலும் இந்த நிலைமை ஏற்படுகிறது. மற்றும் பொறுக்கு விதைகள் வந்து சேருவதற்கும் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. இந்த சமயத்தில் இப்பொழுதுள்ள விவசாய மந்திரி இந்த இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டுருப்பதாலும் எதை எடுத்துக் கொண்டாலும் அதை நேரடியாகப் பார்க்கக் கூடிய அனுபவம் மிகுந்தவர்களாயிருப்பதாலும் இந்த விஷயத்திலும் அவர்கள் உடனடியாக இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதிகாரிகள் துரிதமாக வேலை செய்வதற்கும் சாலாகாலத்தில் விவசாயிகளுக்குச் சேர வேண்டிய விதைகள் போய்ச் சேருவதற்கும் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

எங்கள் சரகத்தில் என். ஈ. எஸ். ப்ளாக் ஆரம்பித்து அநேகமாக ஒரு வருஷமாகிறது. ஆனால் அங்கே இது வரையிலும் பொறுக்கு விதைகள் சரியானபடி சேராததால் அங்கே இருக்கும் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதைப்பற்றி நான் சென்ற தடவையில் கூட என் னுடைய பேச்சில் சொல்லி யிருக்கிறேன். உணவை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்றால் பாஸ்பேட் உரம் அதிகமாக வேண்டும். அது முக்கியமாக இருந்தால் தான் உணவை பெருக்க முடியும். இப்பொழுது அம்மோனியம் சல்பேட் தான் சர்க்காரால் அதிகமாக சப்ளை செய்யப்படுகிறது. பாஸ்பேட் குறைவாக இருப்பதால் அதையே சப்ளை செய்கிறார்கள். ஆகவே பாஸ்பேட் உரத்தை அதிகமாக சப்ளை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுது தான் அதிகப்படியாக உணவை உற்பத்தி செய்யலாம்.

பாஸ்பேட் அதிகமாக இல்லாவிட்டாலும் கூட எலும்புத் தூளை அதிகமாக சப்ளை செய்தால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கலாம். எலும்புத் தூள் உற்பத்தி செய்வதை ஒரு கைத்தொழிலாகக் கூட செய்யலாம். ஆகவே கிராமங்களில் எலும்புத்தூள் உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எலும்புத்தூள் மூலமாக நன்றாக உற்பத்தி செய்யலாம் என்பது என்னுடைய சொந்த அனுபவம். எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு எலும்புத் தூளை அதிகமாக உபயோகப்படுத்துகிறோமோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு உணவை அதிகமாக உற்பத்தி செய்யலாம். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை சர்க்கார் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri K. S. Ardhanareeswara Gounder] [18th July 1957]

மேட்டூரில் அதிகப்படியான மீன் பிடிப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி அங்கே கொஞ்சம்கூட கிடையாது. அண்ணக்கட்டில் அடிக்கடி தண்ணீர் குறைந்து கொண்டேயும் அதிகரித்துக்கொண்டும் இருப்பதால் அவர்களுக்கு வேறு நல்ல இடங்களில் வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்து வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேட்டூரில் நல்ல மீன்கள் கிடைக்கின்றன. அதனால் அங்குள்ள மீன் பிடிப்பவர்களுக்கு நல்ல வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்து உதவி செய்தால் நல்ல மீன்களை அவர்கள் மலிவான விலைக்குக் கொடுக்க அது வசதியாக இருக்கும். இப்பொழுது அவர்கள் வீடுகள் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டுறவு இலாகாவை இப்பொழுது எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அதன் மூலம் அவர் அநேகம் கூட்டுறவு செண்டர்களை அமைத்திருக்கிறார். வேண்டிய செளகரியங்களையும் செய்துகொண்டு வருகிறார். அதனால் அங்குள்ள மீனவர்களுக்கு வேண்டிய வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு வேண்டிய பண வசதியைக் குறைந்த வட்டியில் கடனாகக் கொடுத்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

விவசாயத்திற்கு தழை உரம் மிகவும் அவசியமானது. நமக்குக் காடுகள் மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றன. ஆனால், இருக்கிற காடுகளும் அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. காடுகள் அழிக்கப்படாமல், நல்ல முறையில் பராமரிக்கப்பட்டு, அவைகளை தழை உரங்கள் எடுப்பதற்கு விவசாயிகள் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் சர்க்கார் செய்வார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

சேலம் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையிலும், செயற்கை முறையில் கருத்தரிக்கும் நிலையம் ஒன்றை இப்பொழுதுதான் சேலத்தில் கால்நடை இலாகா வினர் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி நிலையங்கள் எங்கள் ஜில்லாவுக்கு அடுத்த கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் அதிகமாக இருப்பதால் விவசாயிகள் மிகவும் நன்மை அடைகிறார்கள். இன்னும் அதிக சென்டர்களைத் திறக்கவேண்டும் என்று நாங்களும் பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதையும் உடனடியாக செய்து கொடுக்குமாறு அமைச்சர் அவர்களை நான் மறு முறையும் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

மேச்சேரி ரக ஆடுகள் தோலுக்கும் “Mutton” க்கும் மிகவும் உபயோகமாக இருக்கக் கூடியவை என்று நிபுணர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இதுவரை அந்த ஆட்டு ரகத்தை விருத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொண்டிருந்தாலும் கூட, அது எந்த விதமான பலனும் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகையால், மேச்சேரி ரக ஆட்டை விருத்தி செய்வதற்கு உடனடியாக சர்க்கார் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

*Sri T. P. ELUMALAI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயிகளுக்காகவும், மீனவர்களுக்காகவும் ஒதுக்கப்பட்ட இந்த மான்யத்தை நான் ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். உண்மையிலேயே இந்தச் சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கும் மீனவர்களுக்கும் நிறைய சலுகை செய்ய வேண்டுமென்ற பெரிய நோக்கத்தோடு நல்ல திட்டங்களையெல்லாம் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். நிறைய திட்டத்தினாலே நிறைய பணத்தினாலே அதிக நன்மை ஏற்படும் என்று நினைக்காவிட்டாலும் ஓரளவு இன்றைக்கு நாட்டிலே அவர்களிடத்திலே ஒரு விழிப்பு ஏற்பட்டிருப்பதை நாம் பார்க்கின்றோம். மேலும், நம்முடைய சர்க்கார் நல்ல எண்ணத்தோடு நிறைவேற்றுகிற திட்டங்கள், கொடுக்கின்ற மான்யத் தொகை அத்தனையும் அந்தப் பகுதி மக்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்பதைக் கண்ணுங் கருத்துமாகப் பார்ப்பதிலே அங்கத்தினர்கள்

18th July 1957]

[Sri T. P. Elumalai]

ஒத்துழைத்தால் அந்தப் பகுதியிலே இருக்கும் ஏராளமான மக்களுக்குப் பயன்படும் என்று நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற கடன் தொகைகள், மான்யங்கள் அத்தனையும் அவர்கள் வாங்கிக்கொண்டு, அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஒருவன் அதிகமாகச் சாப்பிட்டுவிட்டு அதை ஜீரணிக்க முடியாமல் எப்படி கஷ்டப்படுகிறானோ, அதுபோல விவசாயிகள் சர்க்கார் கொடுக்கும் மான்யங்களையும் கடன்களையும் வாங்கிக்கொண்டு, அவைகளை ஓரளவு விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, பின்னால் அவைகளைத் திருப்பிக்கொடுக்கின்றபோது படும் கஷ்டம் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல.

என்னுடைய ஜில்லாவாகிய செங்கற்பட்டு ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், அங்குள்ள ஏழை விவசாயிகளும் மற்றவர்களும் சர்க்காரிடமிருந்து வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு முடியாமல் இருக்கும் நிலையில், அவைகளை உடனடியாகத் திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் சொல்லும்போது, மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதற்காக அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், கணம் மந்திரியிடம், “கடன் திருப்பிக் கொடுப்பதைத் தள்ளிக் கொடுக்க வேண்டும்; மறு வருஷத்திலே கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கிறோம்” என்று கும்பல் கும்பலாக வந்து கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு தாற்சாலிக உதவிச் செய்வதோடு, முதலில் மனுப்போட்டு வாங்குகிறபோது, அந்த வேலையை ஏழுங்காகச் செய்தார்களா, கொடுத்த உதவியைச் சரியாக உபயோகப்படுத்திக் கொண்டார்களா என்று கண்காணிப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்களும் மற்றவர்களும் கண்காணிப்பில் இருக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஒரு சில விவசாய அபிவிருத்திக்காக வாங்குகிற பணம், பம்பு செட் ரூக்கோ, மற்ற கருவிகளுக்கோ வாங்குகிற பணம், அந்தந்தக் குறிப்பிட்ட காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படாமல், சொந்த உபயோகத்திற்கும் பயன்படுத்தப்படுவதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். வசதி உள்ளவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவிலேயும் செல்வாக்கு உள்ளவர்களாக இருப்பதால், அவர்கள் வேறு விதமாக உபயோகித்து விடுகிறார்கள். இது விஷயத்தில் சர்க்காரைக் குறை சொல்லிப் பிரயோஜனம் இல்லை. அங்கு இருக்கின்ற சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும் சிப்பந்திகளும் இதைக் கண்காணித்து சரியாக உபயோகப்படுத்தச் செய்யவேண்டும் என்று நான் மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

சர்க்கார் கொடுக்கின்ற அத்தனை சலுகைகளும் ஏழை விவசாய மக்களுக்கும், குறைந்த அளவு நிலம் படைத்தவர்களுக்கும் கிடைக்கும் படியான ஒரு சட்டத்தை நம் சர்க்கார் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

நம்முடைய சர்க்கார் ஏழை மீனவர்களுக்கு நிறைய சலுகைகள் செய்து வருகின்றார்கள். குறிப்பாக, இதற்கு முன்னால் மீன் இலாகாவை நிர்வகித்து வந்த நமது அமைச்சர் அவர்கள் நிறைய வேலை செய்திருக்கின்றார்கள். மீனவர்களிடையே ஓரளவு விழிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. “எங்கு பார்த்தாலும் பள்ளிக்கூடம் வேண்டும், கட்டு மரம் வேண்டும், சர்க்காரிலிருந்து பணம் வாங்கிக் கொடுங்கள்” என்று கேட்கின்ற அளவுக்கு மீனவர்களிடையே இன்றைக்கு விழிப்பு உணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல. கூட்டுறவு முறையிலே நல்ல லாரி வசதிகளைப் பெற்று, போக்குவரத்து மூலமாக நல்ல வியாபாரம் செய்து, அதிலே சம்பாதிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கமும் அவர்களிடத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் சொல்ல முன்வருகிறேன்.

[Sri T. P. Elumalai]

[18th July 1957]

குறிப்பாக, என்னுடைய தாலுகாவில் உள்ள எண்ணூரில் உள்ள மீனவர்கள் கூட்டுறவு சங்கம் அமைத்துக் கொண்டு, லாரி வைத்து, மீன் வியாபாரம் செய்து, நல்ல லாபத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். ஆயிரக் கணக்கில் சம்பந்தியம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆகவே, மீனவர்கள் இப்பேர்ப்பட்ட கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைத்துக்கொண்டு, சர்க்கார் திட்டத்திற்கு உட்பட்டு, தங்கள் தொழிலை நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்து கொள்ள முன்வந்திருக்கும்போது அங்கத்தினர்களும், மற்றவர்களும், பொதுவாக அரசியல் கட்சிகள் அத்தனையும் அவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

செங்கற்பட்டு ஜில்லா ரொம்பப் பின்தங்கிய மக்கள் வசிக்கின்ற இடம். பொதுவாக தொழிலாளர் நிறைந்த ஒரு பகுதி. இங்கு இருக்கும் விவசாயிகள் அத்தனை பேரும் வானம் பார்த்தும் பயிர் செய்பவர்கள். பெரிய ஏரிகளோ, அணைக்கட்டுகளோ கிடையாது. மேலும், பம்பு செட்டுகள் முதலியவை வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய பண வசதியும் அவர்களுக்குக் கிடையாது. எங்கு பார்த்தாலும் அதிகமாக கிணறு வெட்டித்தான் சொந்த உழைப்பின் மூலம் பயிர் செய்ய முடியும். ஆகவே, செங்கற்பட்டு ஜில்லா விற்கு மட்டும் அதிகமாகக் கடன், கிணறு வெட்டுவதற்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

சில சமயங்களில் சர்க்கார் வழங்கும் கடன் தொகையையும் கூட திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். ஏன் இப்படி அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றால், பொதுவாக செங்கற்பட்டு ஜில்லாவிலுள்ள விவசாயிகள் அத்தனை பேரும் மழையை எதிர்பார்த்துப் பயிர் செய்வார்கள். மழை வரவில்லையென்றால் பயிர் எல்லாம் நாசமாய்விடும். விதைத் தானியம்கூட கிடைக்காத அளவில் கஷ்டப்படுவதைப் பார்த்திருக்கிறோம். அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இது நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே, இப்பகுதிக்கு கிணறுகள் வெட்டுவதற்கான மான்யத் தொகையையும் மற்ற கடன் தொகையையும் அதிகமாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று மிகவும் பணிவுடன் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஒரு சிலர் சொல்கிறார்கள், செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் மின்சாரம் அதிகமான இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று. அப்படி ஒன்றும் இல்லை. நண்பர் திரு. கோவிந்தசாமி நாயகர் அவர்களே இம்மாதிரி சொன்னதாக ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். நான் அவர்களுக்கு சொல்வது என்னவென்றால், அவர் பெரும்பாலும் சென்னையிலேயே இருப்பவர். பட்டிக்காட்டைப் பற்றி அவருக்கு அதிகமாகத் தெரியாது. என்னென்றும், அவர் பட்டிக்காடு பக்கம் அதிகமாகப் போவது கிடையாது. சென்னையிலும், அதன் பக்கத்திலும் அவர் அதிகமாக இருந்துகொண்டிருப்பதால் போதும் போதும் வரும்போதும் மின்சார விளக்குகளைப் பார்த்துப்பார்த்து, ஏதோ செங்கற்பட்டு ஜில்லா முழுவதும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அவர் நினைக்கலாம். அது சரியல்ல. அப்படிப் பார்த்தால் இந்த ராஜ்யத்தில் எல்லாப் பகுதிகளிலும்தான் மின்சாரம் இருக்கிறது. மேலும் செங்கற்பட்டு ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் அது வறுமை நிறைந்த இடம் என்று நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. ஆகவே தான், அங்கே இப்பேர்ப்பட்ட சலுகைகளையெல்லாம் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்கின்றேன். மீனவர்களுக்கு, சர்க்கார், மீன்பிடிக்க, லாஞ்ச் போன்றவைகள் கொடுத்து உதவுகிறார்கள். செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில், “லாஞ்சை” நிறுத்துவதற்கு தகுந்த இடமில்லை. சென்னை துறைமுகத்தில் நிறுத்தவேண்டுமானால் வாடகையாக அதிக தொகை கொடுக்கவேண்டியிருக்கும். இதனால் எண்ணூரில், லாஞ்சை நிறுத்துவதற்கு நல்ல வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கு, ஏற்பாடுகள் செய்துகொடுக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே ஒரு சிறிய துறைமுகம் கட்டி, லாஞ்ச்கள் நிறுத்துவதற்கு வசதிகள் செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று சபையின்

18th July 1957]

[Sri T. P. Elumalai]

சார்பாக சொல்லிக் கொள்கிறேன். மேலும், இப்போது, விசைபடகு மூலம், பரீட்சார்த்தமாக, சர்க்கார் நிறைய மீன்களை பிடித்து விற்கிறார்கள். இம் மாதிரி விற்கும்பொழுது, சர்க்காருக்கு சேரவேண்டிய லாப முழுவதும் கிடைப்பதில்லை என்றும், கணக்கு சரியாக வைப்பதில்லை என்றும், மீனவர்கள் சொல்லி கேட்டிருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் அந்த புகாரை கவனிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சர்க்கர், மீனவர்களுக்கு கொடுக்கும் சலுகைகள் எல்லாம் அச்சமுதாயத் திலுள்ள பணக்காரர்களுக்குத்தான் அதிகமாக கிடைக்கிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக, கட்டுமரம் வாங்கவேண்டுமென்றால், இதற்கு ஓரளவு பணவசதி வேண்டியிருப்பதால், அந்த சமூகத்தில் உள்ள பணவசதி உள்ளவர்கள், இந்த சலுகைகளை உபயோகப்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். அந்த நிலைமை இல்லாமல், அந்த சமூகத்தில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கும் இந்த சலுகைகள் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் அந்த சமூகத்தை சேர்ந்தவன் அல்லாவிட்டாலும் அவர்களிடமிருந்து இக்குறைகளை ஓரளவு தெரிந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் என்னையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். நேரமாய்விட்டது என்று நினைக்கிறேன். இந்த மான்யத்தின்மீது பேச எனக்கு வாய்ப்பு கிடைக்குமோ கிடைக்காதோ, என் பெயர் லிஸ்டில் இருக்கிறதா, இல்லையா என்று தெரியாத நிலையில் இருந்த என்னை பேச அனுமதித்ததற்காக உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் மனமார்ந்த வணக்கத்தை தெரிவித்துக்கொண்டு என் சிறுநரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again on Friday, the 19th July 1957.

The House then adjourned.

வாய்மையே வெல்லும்
 TRUTH ALONE TRIUMPHS